עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל: ארי
לאלות עם עמיקי ממלל ויקירי לישן את שליח לאתנבאה
אלהין על בית ישראל: לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי
לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך
המה ישמעו אליך: לאלות עממין סגיאין עמיקי ממלל
ויקירי לישן דלא תשמע פתגמיהון אילו לותהון שלחתך
אנון יקבלון מנך: ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי
אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי
לב המה: ובית ישראל לא יבון לקבלא מנך ארי ליתינון
צבן לקבלא למימרי ארי כל בית ישראל חציפי אפין ותקיפי
לבא אנון: הנה נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת
מצחך חזק לעמת מצחם: הא יהבית ית בית אפך תקיף
כקביל בית אפיהון וית בית עינך חסין כקביל בית עיניהון
כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת
מפניהם כי בית מרי המה: כמא דשמירא תקיף מטנרא
כין יהבית ית בית עינך חסין כקביל בית עיניהון לא תדחל
מנהון ולא תתבר מן קדמיהון ארי עם סרבן אנון:
ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך
קח בלבבך ובאזניך שמע: ואמר לי בר אדם ית כל פתגמי
דאמליל עמך קביל בלבך ובאודנך שמע: ולך בא אל הגולה
אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה אם ישמעו ואם יחדלו: ואיתא איזיל לות בני גלותא

לות בני עמך ותתנבי להון ותימר להון כדנן אמר יי׳ אלהים אם
יקבלון אולפן ואם יתמנעון מלמחטי׃ ותשאני רוח ואשמע
אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו׃ ונטלתני
רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגי דמשבחין ואמרין בריך
יקרא דיי׳ מאתר בית שכינתיה׃ וקול כנפי החיות משיקות
אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול׃ וקל
כנפי בריתא נקשין חדא לחדא וקל גלגליא לקבלהון וקל זיע
סגי׃ ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה
עלי חזקה׃ ורוחא נטלתני ונסיבתני ואזלית במרר בתקוף
רוחי ונבואה מן קדם יי׳ עלי תקיפת׃ ואבוא אל הגולה תל
אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב ואשב ק
שם שבעת ימים משמים בתוכם׃ ואתית לות בני גלותא
לתל אביב דיתבין על נהר כבר ותבית ביניהון אינון יתבין
תמן ויתיבית תמן שבעה יומין שתיק ביניהון׃ ויהי מקצה
שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
מסוף שבעה יומין והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר׃
בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת
אתם ממני׃ בר אדם מליף מניתך לבית ישראל ותקביל
מממרי פתגם ותזהר יתהון מלמחטי קדמי׃ באמרי
לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע
מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך
אבקש׃ באמרית לרשיעא ממת תמות ולא אזהרתיה

2

ולא מליל תא לאזהרא רשיעא מאורחיה דרשיעא לקימותיה
הוא רשיעא בחוביה ימות ודמיה מן ידך אתבע׃ ואתה כי
הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא
בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת׃ ואת ארי אזהרת
רשיעא ולא תב מיחוביה ומאורחיה דרשעא הוא
ימות ואת ית נפשך שיזבתא׃ ובשוב צדיק מצדקו ועשה
עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו
ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך
וכד יתוב זכאה מזכותיה ויעביד שקר ואתין תקלת חוב
קדמוהי הוא ימות ארי לא אזהרתיה בחוביה ימות ולא
ידכרן זכוותיה דעבד ודמיה מן ידך אתבע׃ ואתה כי
הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה
כי נזהר ואתה את נפשך הצלת׃ ואת ארי אזהרתי לצדיקא
בדיל דלא למחטי צדיקא והוא לא חטא מיחא ייחי ארי
אזדהר ואת ית נפשך שיזבתא׃ ותהי עלי שם יד יהוה
ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך׃ ושרת
עלי תמן רוח נבואה מן קדם יי ואמר לי קום פוק לבקעתא
ותמן אמליל עמך׃ ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד
יהוה עמד כבבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על
פני׃ [illegible] לבקעתא והא תמן יקרא [illegible] שרי
[illegible] יקרא דחזית על נהר כבר
כי רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר
בתוך ביתך׃ ועלת בי רוחא ואקימתני על רגלי ומליל עמי

ואמר לי עול איטמר בגו ביתך׃ ואתה בן אדם הנה נתנו עליך
עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם׃ ואת בר אדם הא גזירת
פתגמי עלך כאיסור גדילן דאסרין בהון ולא תיפוק ביניהון׃
ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח
ית מרי המה׃ ולישנך אדביק לחיכך ותשתיק ולא תהי
לבר מוכח ארי עם סרבן אנון׃ ובדברי אותך אפתח
ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע
יחדל כי בית מרי המה׃ ובמללותי עמך ארפין
ית נפשך ותימר להון כדנן אמר יי אלהים דמקביל יקביל
אולפן ודמתמנע יתמנע מלמחטי ארי עם סרבן אנון׃
ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך
וחקות עליה עיר את ירושלם׃ ואת בר אדם סב לך אבנא
ותתין יתה קדמך ותצור עלה קרתא ית ירושלם׃ ונתתה
עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה
עליה מחנות ושים עליה כרים סביב׃ ותצור עלה בציר ותבני
עלה כרקום ותצבר עלה מליתא ותשרי עלה משרין ותמני
עלה אפלרוון סחור סחור׃ ואתה קח לך מחבת ברזל
ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה את פניך
אליה וה [illegible] מצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל׃
או [illegible] מסרית ברזל ותתין יתה כותל ברזל
בינך [illegible] קרתא ותתקין ית אפך לה ותהי בצירא ותצור
עלה את היא לבית ישראל׃ ואתה שכב על
צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר

הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם׃ ואת שכוב על
סטרך דסמלא ותשוי ית חובי בית ישראל עלוהי מנין
יומיא דתשכוב עלוהי תקביל ית חוביהון׃ ואני נתתי לך
את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום
ונשאת עון בית ישראל׃ ואנא יהבית לך על חד תרין
בחוביהון למנין יומיא תלת [illegible]
חובי בית ישראל׃ וכלית את א[illegible]
שנית ונשאת את עון בית יהודה א[illegible]
יום לשנה נתתיו לך׃ ותשלים ית אלין ותשכוב ע[illegible]ך
דימינא תניינות ותקביל ית חובי בית יהודה ארבעין יומין
יומא לשתא יומא לשתא יהבתינון לך׃ ואל מצור ירושלם
תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה׃ ולציר ירושלם תתקין
אפך ודרעך תתקיף ותתנבי עלה׃ והנה נתתי עליך עבותים
ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך׃ והא גזירת
פתגמי עלך כאיסור גדילן ולא תתהפיך מסטרך לסטרך
עד שלמותך יומי צירך׃ ואתה קח לך חטין ושערים ופול
ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם
לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות
ותשעים יום תאכלנו׃ ואת סב לך חטין וסערין ופולא ותלופחין
ודוחן וכונתין ותתין יתהון במנא חד ותעביד יתהון לך
למיכל מנין יומיא דאת שכיב על סטרך תלת מאה ותשעין
יומין תיכלניה׃ ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים
שקל ליום מעת עד עת תאכלנו׃ ומיכלך דתיכלניה במתקל

עסרין פילס ליום מעדן עד עדן תיכלנה: ומים במשורה
תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה: ומיא במכילתא
תשתי חד מן שתא בהינא מעדן עד עדן תשתי: ועגת
שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם:
[illegible] על גללי מפקת אנשא
[illegible] אמר יהוה ככה יאכלו
[illegible] בגוים אשר אדיחם שם: ואמר
[illegible] אל ית מיכלהון מסאב ביני עממיא
ד[illegible]ינון לתמן: ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא
מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא
בא בפי בשר פיגול: ואמרית קביל בעותי יי אלהים הא נפשי
לא מסאבא ונבילא ותבירא לא אכלית מזעורי ועד כען
ולא אכלית בסר מרחק: ויאמר אלי ראה נתתי
לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך
עליהם: ואמר לי חזי יהבית לך ית גלי תוריא חלף גלי
אנשא ותעביד ית מיכלך עליהון: ויאמר
אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם
במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו: ואמר לי
בר אדם האנא תבר סעיד מיכלא בירושלם וייכלון מיכלהון
במתקל ובצערא ומיא בצערו ובאשתממו ישתון: למען יחסרו
לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם: בדיל דיחסר להון
מיכל ומשתי ויצדון גבר ואחוהי ויתמסון בחוביהון:
ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים

תקחנ[ה] ... ברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזני
משקל וחל׳ ותס׳ ואת בר אדם סב לך ה׳ לבו חריפא מספר
גלבא תספר לך ותעבר על רישך ועל דיקנך ותיסב לך
מוזנון דמתקל ותפלגנון: של[שית] ...
העיר כמלאת ימי המצור ולק[חת]
סביבותיה והשלשית תזרה לר[וח]
תלתא בנורא תדליק בגו קרתא ...
ית תלתא תקטיל בחרבא סחור ...
דכין יתבדרון ודקטלין בחרבא אגד יבתריהון: ולקחת משם
מעט במספר וצרת אותם בכנפיך ותסב מתמן זעיר במנין
ותצור יתהון בכנפך: ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל
תוך האש ושרפת אותם באש ממנו תצא אש אל כל בית
ישראל: ומנהון עוד תסב ותרמי יתהון לגו נורא ותוקיד יתהון
בנורא מכין תפוק אישתא על כל בית ישראל:
כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה
וסביבותיה ארצות: כדנן אמר ה׳ אלהים דא ירושלם בגו
עממיא שויתה וסחור סחור לה מדינתא: ותמר את משפטי
לרשעה מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה
כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם: ואשניאת ית
דיני למחטא להון מן עממיא וית קימי מן מדינתא דבסחרנהא
ארי בדיני קצו וקימי לא הליכו בהון: לכן
כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם
בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם ובמשפטי

הגוים אשר סביבתיכם לא עשיתם: בכין [illegible] ש׳ אלהים
חלף דחבתון מן עממיא דבסחרניכון בקימי [illegible] אחליפתון
וית דיני לא עבדתון וכנמוסי עממיא דבסחרניכון לא
עבדתון: לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם
אני [illegible] משפטים לעיני הגוים: בכין כדנן אמר
[illegible] רגזי עלך אף אנא ואעביד בגויך
[illegible] עממיא: ועשיתי בך את אשר לא
עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו עוד יען כל תועבתיך
ואעביד ביך ית דלא עבדית וית דלא אעביד דכותיה עוד
חלף כל תועבתיך: לכן אבות יאכלו בנים בתוכך
ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי את כל
שאריתך לכל רוח: בכין אבהן ייכלון בסר בניהון בגויך
ובניא ייכלון בסר אבהתהון ואעביד ביך פורענות דינין
ואבדר ית כל שאר עמיך לכל רוח: לכן
חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל
שקוציך ובכל תועבתיך וגם אני אגרע ולא תחוס עיני וגם
אני לא אחמול: בכין קיים אנא אמר ש׳ אלהים אם לא חלף
דמקדשי סאיבת בכל שקוציך ובכל תיעובתיך ואף אנא
אקטוף תקוף דרעיך דלא יחוס מימרי ואף אנא לא ארחים:
שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלישית
בחרב יפלו סביבותיך והשלישית לכל רוח אזרה וחרב
אריק אחריהם: תלתיך במותא ימותון ובכפנא ישתיצון
בגויך ותלתא בחרבא יתקטלון סחרנך ותלתא לכל רוח

ן וידנקון ויהון חזן על בישתא דעבדו לכל תועיבתהון
וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת
וידעון ארי אנא יי לא למגן גזרית במימרי למעבד להון בישתא
כה אמר אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך
ואמר אח אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב
ובדבר יפלו: כדנן אמר יי אלהים טפח בידך ורקע ברגלך
ואימר ווי על כל תועבת בישת בית ישראל דבחרבא בכפנא
ובמותא יתקטלון: הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול
והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בם: דרחיק במותא
ימות ודקריב בחרבא יתקטיל ודישתאר ודיעול לכרכי צירא
בכפנא ימות ואחול רגזי בהון: וידעתם כי אני יהוה בהיות
חלליהם בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה
רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה
עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלוליהם: ותדעון
ארי אנא יי במהוי קטיליהון בגו פגור טעוותהון סחרנות
אגוריהון על כל רמא מנטלא בכל רישי טוריא ותחות כל
אילן עבוף ותחות כל בוטם מעפי אתר דיהבו תמן קרבנין
לפלחן לכל טעוותהון: ונטיתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ
שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו
כי אני יהוה: ואריים ית מחת גבורתי עליהון ואתין ית ארעא
לצדו ואשתממו ממדבר דבלת בכל מותבניהון
וידעון ארי אנא יי ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: ואתה בן אדם

כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבע ק
כנפות הארץ׃ ואת בר אדם כדנן אמר יי אלהים [illegible]
קצא מטא מטת פורענות קצא למיתי על ארבע רוחי ארעא׃
עתה הקץ עליך [illegible] חתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך [illegible]
עליך א[illegible] כען מטת פורענות קצא למי[illegible]
ואשלח רגזי בך ואתפרע מניך כאורחתיך ואתין עלך יתכל
תועיבתיך׃ ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך
אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה׃ ולא יחוס
מימרי עלך ולא ארחים ארי יחוב אורחתיך עלך איתין
ופורענות תועיבתיך בגויך יהוין ותידעון ארי אנא יי׃
כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה׃ כדנן
אמר יי אלהים בישתא בתר בישתא הא אתיא׃ קץ בא בא הקץ
הקיץ אליך הנה באה׃ קצא מטא מטת פורענות קצא למיתי
עלך הא אתיא׃ באה הצפרה אליך יושב הארץ בא העת
קרוב היום מהומה ולא הד הרים׃ אתגליאת מלכותא עלך
יתיב ארעא מטא עדן תברא קריב יום אתרגושא ולית
לאשתיזבא במערי טוריא׃ עתה מקרוב אשפוך חמתי
עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את
כל תועבותיך׃ כען מקריב אשפוך חמתי עלך ויהון רגזי
[illegible] פרע מניך כאורחתיך ואתין עלך ית כל תועיבתיך׃
[illegible] חוס עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתן ותועבותיך
בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה׃ ולא יחוס מימרי
ולא ארחים כחובי אורחתיך עלך אתין ופורענות תועיב[illegible]

יא

בגויך יהוין ותדעון ארי אנא יי איתיתי עליכון מחן: הנה
היום הנה באה יצאה הצפרה צץ המטה פרח הזדון: הא יום
פורענותא הא אתיא אתגליאת מלכותא צמח שלטנא ופע
רשעא: החמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא
מהמהם ולא נה בהם: חטופין קמו למסעד רשיעין לא מנהון
ולא מאתרגושתהון ולא מבניהון ולא מבני בניהון: באה העת
הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל
כל המונה: מטא עדן תשלמת חובין קריב יום פורענות
חטאין זבנא לא יחדי ומזובננא לא ידוי ארי רגז מן קדמי
על כל אתרגושתהון: כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד
בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו
לא יתחזקו: ארי מזובננא לזבניה לא יתוב ועד דאנון חיין
ידרלון בגויתהון ארי נבייא מתנבן על כל אתרגושתהון ודא
תיבין וגבר בחובי נפשיה מתרען ועד דאנון קיימין בתיובא
לא מתקפין: תקעו בתקוע והכין הכל ואין הולך למלחמה
כי חרוני אל כל המונה: נפקין באצוחות קרנא ומיתקנין
במני זינא ולית דאזיל לקרבא ארי רגזי מן קדמי על כל
אתרגושתהון: החרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר
בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: חרבא
מלברא ומותא וכפנא מלגיו דבחקלא בחרבא יתקטיל
ודבקרתא כפנא ומותא ישיצונה: ופלטו פליטיהם והיו אל
ההרים כיוני הגיאות כלם המות איש בעונו: ומשיזביא
ישתיזבון מנהון ויהון על טוריא כיוני חליא כלהון מנהמין

גבר בחובי נפשיה: כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים:
כל ידיא יתרשלן וכל רכוביא יתאשדן כמיא: וחגרו שקים
וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה:
ויסרון סקין ותחפי יתהון אתכנעותא ועל כל אפיהון בהתא
ובכל רישיהון מרט: כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה
יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם
לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה: כספהון
בשוקין ירמון ודהבהון לבוסרן יהי כספהון ודהבהון לא
יכול לשיזבותהון ביום רוגזא דיי נפשהון לא יסבעון ומעיהון
לא ימלון ארי לתקלת חובין יהי: וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי
תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה: וחדות
תקוניה ליקר יהבתיה ואנון צלמי תועיבתהון שקוציהון
עבדו ביה על כין יהבתיה להון לבוסרן: ונתתיו ביד הזרים
לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללוה: ואמסרניה ביד רשיעין הו
למבז ולחייבי ארעא לעדי ויחלוניה: והסבותי פני מהם וחללו ק
את צפוני ובאו בה פריצים וחללוה: ואסליק שכינתי מנהון
על דאחילו ית ארע בית שכינתי ויעלון בה רשיעין ויחלונה:
עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים
והעיר מלאה חמס: עביד שישלן ארי ארעא אתמליאת
חייבי קטול וקרתא אתמליאת חטופין: והבאתי רעי גוים
וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם: ואיתי
מבאשי עממיא ויחסנון ית בתיהון ואבטיל לבות רשיעין
ויתחלון מקדשיהון: קפדה בא ובקשו שלום ואין: [illegible]

מטות ויבעון שלמא ולית הוה על הוה תבוא ושמועה אל
שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה
מזקנים: תבר על תבר ייתי ובסורתא על בסורתא תהי ויבעון
אולפן מספר ואורייתא תפסוק מכהנין ומילך מחכימים: המלך
יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם
אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה: מלכא
יתאבל ורבא ילבש צדו וידי עמא דארעא יתבהלון מאורחהון
אעביד עמהון ובנמוסיהון אתפרע מנהון וידעון ארי אנא
ח יי: ויהי בשנה הששית בששי בחמשה
לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל
עלי שם יד אדני יהוה: והוה בשתא שתיתאה בשתיתאה
בחמשא לירחא אמר נביא אנא יתיב בביתי וסבי בית
יהודה יתבין קדמי ושרת עלי תמן רוח נבואה מן קדם יי
אלהים: ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו
ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה:
וחזית והא דמות כחיזו אישתא חיזו יקר דלא יכלא עינא
למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה ולרע חיזו אישתא חיזו
יקר דלא יכלא עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה
ולעילא כחיזו זיהורא כעין חשמלא: וישלח תבנית
יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמים
ותבא אתי ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער
הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה
המקנה: ואושיט דמות יד ונסבני בסער רישי ונטלת יתי

רוחא בין ארעא ובין שמיא ואעילת יתי לירושלם בנ
נבואה דשרת עלי מן קדם יי במעלנא דתרעא גואה
לצפונא דתמן מותב צילם קנאתא דמרגזין: והנה שם
אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: והא תמן
אלהא דישראל כחיזו דחזיתי בבקעתא: ויאמר אלי
אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה
מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה: ואמר לי
בר אדם זקוף כען עינך לאורח צפונא וזקפית עיני לאורח
צפונא והא מצפונא לתרע מדבחא צילם קנאתא הדין
במעלנא: ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים מה הם ק
תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל
מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: ואמר לי בר
אדם החזי את מא דאנון עבדין תועיבן רברבן דבית ישראל
עבדין כא לאתרחקא מעל מקדשי ועוד תתוב תחזי
תועיבן רברבן: ויבא אתי אל פתח החצר
ואראה והנה חר אחד בקיר: ואעיל יתי לתרע דרתא וחזית
והא חורא חד בכותלא: ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר
ואחתר בקיר והנה פתח אחד: ואמר לי בר אדם חתור כען
בכותלא וחתרית בכתלא והא תרעא חד: ויאמר אלי בא
וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה: ואמר לי
עול וחזי ית תועבתא בישתא דאנון עבדין כא: ואבוא
ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית
ישראל מחקה על הקיר סביב סביב: ועלית וחזית

תמות רחיש ובעירא שקוצין וכל טעותא דפלחין להון בית
ישראל מציירין על כותלא סחור סחור: ושבעים איש מזקני
בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם
ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה: ושבעין
גברא מסבי בית ישראל ויאזניה בר שפן קאים ביניהון
קדמיהון וגבר מחתיתיה דקטורתא בידיה וטור
ענן [illegible]א סליק: ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני
בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרים
אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ: ואמר לי החזיתא
בר אדם דסבי בית ישראל עבדין בקבלא גבר באידרון
בית משכביה ארי אמרין לא גלן עובדנא קדם יי רחיק
יי ית יתבי ארעא: ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות
גדלות אשר המה עשים: ואמר לי עוד תתוב תחזי תועבן
רברבן דאנון עבדין: ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר
אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכות את התמוז:
ואעיל יתי במעלנא דתרע בית מקדשא דיי דפתיח לצפונא
והא תמן נשיא יתבן מבכין ית תמוזא:
ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות
גדלות מאלה: ואמר לי החזיתא בר אדם עוד תתוב תחזי
תועבן רברבן מאלין: ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית
[illegible] היכל יהוה בין האולם ובין [illegible]ים
[illegible] אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה
[illegible] לדרת ביתא

דשׁ גויתא והא תרע היכלא דשׁ בין אולמא ובין מדבחא
כעסרין וחמשה גברא אחוריהון להיכלא דשׁ ואפיהון
למדנחא והאינון מתחפלין סגדין למדנחא לשמשא [illegible]
אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את הת[illegible]
אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני
והנם שלחים את הזמורה אל אפם׃ ואמר לי ה[illegible]ר
אדם הזעיר לבית יהודה מלמעבר ית תועי[illegible]רו
כא ארי מלו ית ארעא חטופין ותבו לארגזא קדמי והאנון
מיתן בהתא לאפיהון׃ וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני
ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם׃ ואף
אנא אעביד ברגז לא יחוס מימרי ולא ארחים ויצלון
קדמי ב[illegible] ולא אקביל צלותהון׃ ויקרא באזני קול
גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו׃
ואכלי ואנא שמע קל רב למימר אתקרבו ד[illegible]על
קרתא וגבר מן חבוליה בידיה׃ והנה ששה אנשים באים
מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו
בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו
ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת׃ והא שתא גברין אתן
מאורח תרעא עלאה דפתיח לציפונא וגבר מן בלוריה בידיה
וגב[illegible]יש לבושין ופנקס ספרא בחרציה [illegible]
[illegible] דנחשא׃ ובכבוד אלהי [illegible]
[illegible] מפתן הבית [illegible]
[illegible]
[illegible] ושה הבדים [illegible]

אסתלק בכרובא דהוה שרי עלוהי בית קודש קודשיא ושרא
מיעיל לקביל סקופת ביתא וקרא לגברא דלביש לבושיא
ינקס ספרא בחרציה: ויאמר יהוה אלו עבר אלין ק
ור העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים
הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה: ואמר
יי ליה עבר בגו קרתא בגו ירושלם ותרשום תוא על בית
עיני גבריא דמתאנחין ודמתנקין על כל תועיבתא דאתעבידא
בגוה: ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו אל תחס
עיניכם ואל תחמלו: ולאלין אמר ואנא שמע עברו בקרתא ק
בתרוהי וקטולו לא תחוס עינכון ולא תרחמון: זקן בחור
ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו
התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים
אשר לפני הבית: סב עולים ובתולה וטפלא ונשיא תקטלון
לחבלא ועל כל גברא דעלוהי רושם תוא לא תקרבון וממבית
מקדשי תשרון ושריאו בגבריא סביא דקדם ביתא: ויאמר
אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו
ויצאו והכו בעיר: ואמר להון [illegible]איבו ית ביתא ומלו ית דרתא
קטילין פוקו ונפקו וקטלו בקרתא: ויהי כהכותם ונאשאר
אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית
[illegible] שארית ישראל בשפ[illegible]
[illegible]ות [illegible] יהון ואשת[illegible]
ית ואת[illegible] קביל בעותי [illegible] אהים המחביל
[illegible] עלי[illegible]

ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא
הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את
הארץ ואין יהוה רואה: ואמר לי חובי בית ישראל ויהודה
תקיפו צה לחדא לחדא ואתמליאת ארעא חייבי קטול
וקרתא אתמליאת אסטיות דין ארי אמרו רחיק שכינתיה
ארעא ולית דא גליא קדם יי: וגם אני לא תחוס עיני ולא
אחמל דרכם בראשם נתתי: ואף אנא לא יחוס מימרי ולא
ארחים פורענות אורחהון ברישהון יהבית: והנה האיש לבוש
הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי
כאשר צויתני: והא גברא דלביש לבושיא דפנקסיה בחרציה — ככל אשר
מתיב פתגמא למימר עבדית כמא דפקידתני:

וארא והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים כאבן
ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם: וחזית והא ברקיעא
דעל ריש כרוביא כאבן טבא כחיזו דמות כרסיא אתחזי
עליהון: ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות
לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות
לכרבים וזרק על העיר ויבא לעיני: ואמר לגברא דלביש
לבושיא ואמר עול לביני גלגלא לתחות כרובא ומלי
חופנך גומרין דאישא מביני כרוביא וזריק על קרתא
ו[illegible] [illegible]בים עמדים מימין [illegible]
ואיש[illegible] החצר [illegible]
[illegible]רום דבית [illegible] יעל גברא [illegible]
[illegible]רתא [illegible] תא וירם כבוד יהוה מעל [illegible]

הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד
יהוה: ואסתלק יקרא דש׳ בכרובא דהוה שרי עלוהי ושרא
מיעיל לקביל סי[illegible] ביתא ואתמלי ביתא ית ענן אמטתא
ודרתא אתמליאת ית זיו יקרא דש׳: וקול כנפי הכרובים
נשמע עד החצר החיצונה כקול אל שדי בדברו: וקל גפי
כרוביא אשתמע עד דרתא בריתא כקלא מן קדם שדי
במללא: ויהי בצותו את ה[illegible] לבש הבדים לאמר קח
אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן
והוה בפקדותיה ית גברא דלביש לבושיא למימר סב אשתא
מביני גלגלא מביני כרוביא ועל וקם בסטר גלגלא: וישלח
הכרוב את ידו מבינ[illegible]כרובים [illegible] האש אשר בינות
הכרובים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא:
ואושיט כרובא ית ידיה מביני כרוביא לאשתא דביני
כרוביא ונסיב ויהב לחפני דלביש לבושיא ונסיב ונפק:
וירא לכרובים תבנית יד אדם תחת כנפיהם: ואיתחזי
לכרוביא דמות יד אנשא תחות גפיהון: ואראה והנה
ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד
ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן
תרשיש: וחזית והא ארבעה גלגליא בסטר כרובא חד
גלגל חד בסטר כרובא חד וגלגל חד [illegible] כרובא חד
וחיזו גלגליא כעין אבן טבא: ומראיה[illegible]ות אחד
[illegible]ם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: וחיזוהון דמות
[illegible]תיהון כמא דהוי גלגל בגו גלגל: בלכתם אל

ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר יפנה
הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם: במיזלהון על ארבעה
סטריהון אזלין לא מתחזרין במיזלהון ארי לאתרא דמתפני
קדמאה בתרוהי אזלין לא מתחזרין במיזלהון: וכל בשרם
וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם
אופניהם: וכל בסרהון וגביהון וידיהון וכנפיהון וגלגליא
מלן עינין סחור סחור לארבעתיהון דגלגליא: לאופנים להם
קורא הגלגל באזני: לאופניא להון אתקרי גלגלא ואנא שמעי
וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני
אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר: וארבעה אפין
לחד אפא חד אפי כר[illegible] ואפי ת[illegible] אפי אנשא ותליתאה
אפי אריא ורביעאה אפי נשרא: וירמו הכרובים היא החיה
אשר ראיתי בנהר כבר: ואתרמו כרוביא אינון בריתא
דחזיתי בנהר כבר: ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם הארץ
ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל לא יסבו האופנים
גם הם מאצלם: ובמיזל כרוביא אזלין גלגליא לקבלהון
ובמטל כרוביא ית גפיהון לאתרמא כמלרע לרום שמיא
לא מתחזרין גלגליא אף אנון מקבלהון: בעמדם יעמדו
וברומם ירומו אותם כי רוח החיה בהם: במקמהון קימין
ובאתרומיהון מתרמין עמהון ארי כרוח בריתא בהון:
ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים:
ואסתלק יקרא דיי דהוה שרי מעיל לקביל סקופת
ביתא ושרא על כרוביא: וישאו הכרובים את כנפיהם

וירומו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד
פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם
מלמעלה: ונטלו כרוביא ית גפיהון ואתרמו כמי לרע
לרום שמיא ואנא חזי במפקהון וגלגליא לקבלהון וקם
במעלנא דתרע בית מקדשא דיי מדנחא ויקרא דאלהא
דישראל עליהון מלעילא: היא החיה אשר ראיתי תחת
אלהי ישראל בנהר כבר וארע כי כרובים המה: אינון
בריתא דחזיתי תחו[illegible]קר אלהא דישראל בנהר כבר
וידעית ארי כרוביא אינון: ארבעה ארבעה פנים לאחד
וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם:
ארבעה ארבעה אפיא לחד וארבעה גפין לחד ודמות ידי
אנשא תחות גפיהון: ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי
ע[illegible]הר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו:
ודמות אפיהון אינון אפיא דחזיתי על נהר כבר חזויהון
ואנון בריא לקביל אפהא אזלא: ותשא אתי רוח ותבא
אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה
בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את
יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם: ונטלת
יתי רוחא ואעילת יתי לתרע בית מקדשא דיי מדנחאה
דפתיח למדנחא והא במעלנא דתרעא עסרין וחמשה
גברא וחזית ביניהון ית יאזניה בר עזור וית פלטיה בר
בניה רברבי עמא: ויאמר אלי בן אדם אלה
האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת: ואמר

לי בר אדם אלין גבריא דמחשבין למינס ודמלכין מילך
ביש בקרתא הדא׃ האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר
ואנחנו הבשר׃ דאמרין לא בקריב למבני בתין היא חשיבא
לנא כדודא ואנחנא חשיבין בגוה כבסרא דבשיל בגו דודא׃
לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם׃ בכין אתנבי עליהון אתנבי
בר אדם׃ ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה
כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה׃ ושרת
עלי רוח נבואה מן קדם יי ואמ[ר לי] אמר כדנן אמר יי כין
אמרתון בית ישראל ודאתון מהרהרין ודסליקת על לבכון
קדמי גלין׃ הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה
חלל׃ אסגיתון קטיליכון בקרתא הדא ומליתון שוקהא
קטילין׃ לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם
אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר
ואתכם הוציא מתוכה׃ בכין כדנן אמר יי אלהים קטיליכון
דשויתון בגוה אנון כבסרא והיא כדודא ויתכון אגלי מגוה׃
חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה׃ מן קדם
דקטלין בחרבא דחילתון ודקטלין בחרבא איתי עליכון
אמר יי אלהים׃ והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד
זרים ועשיתי בכם שפטים׃ ואגלי יתכון מגוה ואמסר
יתכון ביד נוכראין ואעביד בכון פורענות דינין׃ בחרב
תפלו על גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה׃
בחרבא תתקטלון על תחום ארעא דישראל אתפרע מנכון
ותדעון ארי אנא יי׃ היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו

בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפוט אתכם׃ היא לא תהי
לכון כדודא כדם אתון תהון בגוה כבסרא דבשיל בגו דודא
על תחום ארעא דישראל אתפרע מנכון׃ וידעתם כי אני
יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי
הגוים אשר סביבותיכם עשיתם׃ ותידעון ארי אנא יי
דבקימי לא הליכתון ודיני לא עבדתון וכנמוסי עממיא
דבסחרניכון עבדתון׃ ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה מת
ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה
אתה עשה את שארית ישראל׃ והוה כאתנביותי ופלטיה
בר בניה מית ואשתטחית על אפי וצוחית בקל רב ואמרית
קביל בעותי יי אלהים גמירא את עביד עם שארא דישראל׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך
וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלם רחקו
מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה׃ בר אדם אחך
אחך אנש קריבך וכל בית ישראל כולהון דאמרין להון יתבי
ירושלם אתרחקו מדחלתא דיי דילנא היא יהיבא ארעא
למירתה׃ לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי
הרחקתים בגוים וכי הפיצותים בארצות ואהי להם למקדש
מעט בארצות אשר באו שם׃ בכין אמר כדנן אמר [illegible]
[illegible] עממיא וארי בדרתנון במ[illegible]
[illegible] שא [illegible] ולבית מקדשי ואנון כזעיר
במ[illegible]
לכן אמר כה [illegible]

אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן הארצות
אשר נפוצתם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל: בכין אימר
כדנן אמר יי אלהים ואקריב יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון
מן מדינתא דאתבדרתון בהון ואתין לכון ית ארעא דישראל:
ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבותיה ממנה:
וייעלון לתמן ויעדון ית כל שקוצהא וית כל תועבתהא מנה:
ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן
מבשרם ונתתי להם לב בשר: ואתין להון לב ד[illegible] ודחלא
אתין במעיכון ואתבר לבא דרשעא דהוא תקיף [illegible] אבנא
מבסרהון ואיתין להון לב דחיל קדמי למעבד רעותי: למען
בחקתי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים: בדיל דבקימי יהכון וית דיני יטרון ויעבדון
יתהון ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלה: ואל לב שקוציהם
ותועבותיהם לבם הלך דרכם בראשם נתתי נ[illegible] יהוה: בתר
פולחן שקוציהון ותועבתהון לבהון טעי פורענות אורחתהון
ברישהון יהיב אמר יי אלהים: וישאו הכרובים את כנ[illegible]
והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמע
ונטלו כרוביא ית גדפיהון וגלגליא לקבלהון [illegible] אלהא דישראל
עליהון מלעילא: ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על
[illegible]שר מקדם לעיר: ואסתלק יקרא [illegible] מן גו קרתא
[illegible] על טור זיתיא דמדנח[illegible]
ותביאני כשדימה אל הגולה במ[illegible]אה ברוח
המראה אשר ראיתי:

ארעא דכסדאי לות בני גלותא בחזוא ברוח נבואה דשלית עלי
מן קדם יי ואסתלק מני חזוא דחזית: ואדבר אל הגולה
את כל דברי יהוה אשר הראני: ואתנביתי לבני גלותא ית כל
פתגמיא דיי דאחזיני: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם בתוך
בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו
אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: בר אדם בגו
עמא סרבנא את יתיב דעינן להון למחזי ולא חזן אודנין
להון למשמע ולא שמעין ארי עם סרבן אנון:
ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית
ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה:
ואת בר אדם עביד לך מני גלותא וגלי בימם לעיניהון ותגלי
מאתרך לאתר אוחרן לעיניהון מא אם יחזון ארי עם סרבן
אנון: והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב
לעיניהם כמוצאי גולה: ותפיק מנך כמני גלותא בימם לעיניהון
ואת תפוק ברמשא לעיניהון כמפקני גלותא: לעיניהם חתר
לך בקיר והוצאת בו: לעיניהון חתר לך בכתלא ותיפוק ביה:
לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה
את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל: לעיניהון על כתפא
תטול בקבלא תפוק אפך תכסי ולא תחזי ית ארעא ארי את
יהבתך לבית ישראל: ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי
ככלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי
על כתף נשאתי לעיניהם: ועבדית כין כמא דאתפקדית מני

אפיקית כמני גלותא ביממא וברמשא אתחתרית לי בכותלא
בידי בקבלא נפקית על כתפא נטלית לעיניהון׃
ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי בצפרא למימר׃ בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל
בית המרי מה אתה עשה׃ בר אדם הלא אמרין לך בית
ישראל עמא סרבנא מא את עביד׃ אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל
אשר המה בתוכם׃ אימר להון כדנן אמר יי אלהים על רבה
מטל נבואתא הדא בירושלם וכל בית ישראל דאינון
ביניהון׃ אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם
בגולה בשבי ילכו׃ אימר אנא אתכון כמא דעבדית כין
יתעביד להון בגלותא בשביא יהכון׃ והנשיא אשר בתוכם
אל כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו
יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ׃ ורבא דביניהון
על כתפא יטול בקבלא ויפוק בכותלא יחתרון לאפקותיה
ביה אפוהי יכסי חלף דחב עין הוא לא יחזי ית ארעא׃
ופרשתי את רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו
בבלה ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם ימות׃ ואפרוס
ית מצדתי עלוהי ויתאחד בסריגתי ואגלי יתיה לבבל למדינ
ארע כסראי ויתה לא יחזי ותמן ימות׃ וכל אשר סביבתיו
עזרה וכל אגפיו אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם׃ וכל עזרו ק׳
דבסחרנוהי סעדוהי וכל משריתיה אבדר לכל רוחא ודקטלין
בחרבא אגרי בתריהון׃ וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם בגוים

וזריתי אותם בארצות: וידעון ארי אנא יי כד אגלי יתהון
לביני עממיא ואבדר יתהון במדינתא: והותרתי מהם אנשי
מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם
בגוים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה: ואשאר מנהון גברין
דמנין מחרבא מכפנא וממותא בדיל דישתעון ית כל
תועיבתהון בעממיא דאתגליאו לתמן וידעון ארי אנא
יי: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם לחמך ברעש
תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה תשתה: בר אדם מיכלך
בזיע תיכול ומשתך בצער ובאשתממו תשתי: ואמרת
אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל
אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון
ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל היושבים בה
ותימר לעמא דארעא כדנן אמר יי אלהים ליתבי ירושלם
על ארעא דישראל מיכלהון בזיע ייכלון ומשתיהון
באשתממו ישתון בדיל דתצדי ארעא ממלאה מחטוף
כל דיתבין בה: והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה
תהיה וידעתם כי אני יהוה: וקרויא דהואה יתבן יחרבן
וארעא לצדו תהי ותידעון ארי אנא יי: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר: בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל
לאמר יאריכו הימים ואבד כל חזון: בר אדם מא מתלא
[illegible]לכון על ארעא דישראל למימר יירכון יומיא ותבטל

כל נבואה: לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את
המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דברו אליהם
קרבו הימים ודבר כל חזון: בכין אימר להון כדנן אמר יי אלהים
אבטיל ית מתלא הדין ולא ימתלון יתיה עוד בישראל
אלהין אתנבי להון אתקריבו יומיא ופתגם כל נבואה: כי לא
יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: ארי
לא תהי עוד כל נבואת שקר וקסם כדבין בגו בית ישראל:
כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך
עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם [illegible] יהוה:
ארי אנא יי אמליל ית דאמליל פתגמא ויתקיים ולא יבטל
עוד ארי ביומיכון עמא סרבנא אמליל פתגמא ואקימניה
אמר יי אלהים: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם הנה בית
ישראל אמרים החזון אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים
רחוקות הוא נבא: בר אדם הא בית ישראל אמרין אורפן
דהוא מליף ליומין סגיאין ולעדן רחיקן הוא מתנבי:
לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך
עוד כל דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה: בכין
אימר להון כדנן אמר יי אלהים לא יבטל עוד כל פתגמי
דאמליל פתגמא ויתקיים אמ[illegible] אלהים:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה פת[illegible] [illegible]ואה מן קד[illegible]
עמי למימר: בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנ[illegible]
ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר יהוה: בר אדם א[illegible]

15

ב

על נביי שקרא דישראל דמשתטן ותימר לדמתנבן כרעות
ליבהון קבילו פתגמא דיי׳: כה אמר אדני יהוה הוי על הנביאים
הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו: כדנן אמר
יי׳ אלהים וי על נביי שקרא דמשתטן דאזלין בתר הרהור
לבהון ומדעם לא חזן: כשעלים בחרבות נביאיך ישראל
היו: כתעלין בחרבתא נביי שקרך ישראל הוו לא עליתם
בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה
ביום יהוה: לא קמתון בתר עתא ולא עבדתון לכון עובדין
טבין למבעי על בית ישראל למקם למבעי עליהון רחמין
בעדן דאתו עליהון עבדי קרבא ביום רוגזא דיי׳: חזו
שוא וקסם כזב האמרים נאם אדני יהוה ויהוה לא שלחם
ויחלו לקיים דבר: מתנבן שקר ומלפין כדבין אמרו אמר יי׳
ויי׳ לא שלחנון ומחצפין דתתקיים מלתהון: הלוא מחזה
שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני
לא דברתי: הלא נבואן דשקר אתנביתון וקסם כדבין
אמרתון ואמרין אמר יי׳ ומן קדמי לא אתמלל: לכן כה אמר
אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם
נאם אדני יהוה: בכין כדנן אמר יי׳ אלהים חלף דאתנביתון
שקר ואליפתון כדבין בכין הא אנא שלח רוגזי עליכון אמר
יי׳ אלהים: והיתה ידי אל הנביאים החוזים שוא והקוסמים
כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל
אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה: ותהי
מחת גבורתי על נביי שקרא דמתנבן שקר ומלפין כדבין

ברזטב דגניז לעמי לא יהון ובכתב חיי עלמא דכתיב לצדיקי
בית ישראל לא יתכתבון ולארעא דישראל לא יעלון ותדעון
ארי אנא יי אלהים: יען וביען הטעו את עמי לאמר שלום ואין
שלום והוא בנה חיץ והנם טחים אתו תפל: חלף דאתנביאו
שקר וחלף דאטעיאו ית עמי למימר שלמא ולית שלם
ואנון דמן לדבני מחצא ושעע ליה טין פטיר דלא תלין:
אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני
אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע: אימר לדבני מחצא
ושעע ליה טין פטיר דלא תלין נפיל הוא כען יהי מטר
מגבר וית אבני אלגביש ייתון ורוח עלעולין תבזע: והנה
נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם: והא
נפל כותלא הלא יתאמר לכון אן שיעא דשעתון:
לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות
בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה לכלה:
בכין כדנן אמר יי אלהים ואיתי מלך דתקיף כרוח עלעולין
בחמתי ועממין קטולין כמטר מגבר ברוגזי ייתון ומלכון
דחסינן כאבני אלגביש ברגז לשיצאה: והרסתי את הקיר
אשר טחתם תפל והגעתיהו אל הארץ ונגלה יסדו ונפלה
וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה: ואפגר ית קרתא
דאתנביתון בה נבואן דשקר וארמינה לארעא ויתגלון
אושהא ותפיל ותשתיצון בגוה ותדעון ארי אנא יי:
וכליתי את חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין
הקיר ואין הטחים אתו: ויחול רוגזי בקרתא ובנביי שקרא

דאתנביו בה נבואן דשקר ויתאמר לכון לית קרתא ולית נביי
שקרא: נביאי ישראל הנבאים אל ירושלם והחזים לה חזון
שלום ואין שלום נאם אדני יהוה: נביי שקרא דישראל דמתנבן
על ירושלם ומטען לה באולפן שלם ולית שלם אמר יי אלהים:
ואתה בן אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות
מלבהן והנבא עליהן: ואת בר אדם קביל נבואה על בנת עמך
דמתנביין כרעות לבהון ואתנבי עליהון: ואמרת כה אמר
אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות
המספחות על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות תצודדנה
לעמי ונפשות לכנה תחיינה: ותימר כדנן אמר יי אלהים ווי
עליהון על דמחטטן רקעי חשוך על כל מרפקי ידין ועבדן
פתכומרין על ריש כל קומה לאצדא נפשן הנפשת עמי
אתין יכלן לאצדא ולקימא הלא נפשתכון דילכון הלא
יכילתין לקיימא: ותחללנה אתי אל עמי בשעלי שערים
ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא תמותנה ולחיות
נפשות אשר לא תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כזב: ו
ואחילתון רעותי בעמי: בשעולי סערין ובמגוסין דלחים
לאמתא נפשן דלא חזי להון דימותן לא אתין ממתתן
ולקיימא נפשן דלא חזי להון דתתקיימן לא אתין מקימן
מכדבותהון לעמי שמעי כדבין: לכן כה
אמר אדני יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות
שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם
ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים

לפרחתא׃ בכין כדנן אמר יי אלהים האנא שלח רגזי על רקעי
חשוכבין דאתין מטעין למימר בהין אנחנא מחרשין ית נפשן
לאברא ואפסיק יתהון מעל דרעיכון ואשיזיב ית נפשתא
דאתין מחרשין ית נפשהין לאברותהי׃ וקרעתי את מספחתיכם
והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן
כי אני יהוה׃ ואפסיק ית פתכומריכון ואשיזיב ית עמי מידכון
ולא יתמסרון עוד בידכון לאשתיצאה ותד[illegible]רי אנא יי׃ יען
הכאות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו [illegible]ק ידי רשע
לבלתי שוב מדרכו [illegible] להח[illegible] זכי למהוי
שקר ומן קדם מימרי לא את[illegible] ידי רשיעא בדיל
דלא למתב מאורחיה בישתא לקיימותיה׃ לכן שוא לא תחזינה
וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן וידעתן כי
אני יהוה׃ בכין שק[illegible] יתנבון ואלפן לא תלפן עוד ואשיזיב
ית עמי מידכון ות[illegible] ארי אנא יי׃ ויבואו אלי אנשים מזקני
ישראל וישבו לפני׃ ואתו לותי גברין מסבי ישראל
ויתיבו קדמי׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם האנשים האלה
העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם
האדרש אדרש להם׃ בר אדם גבריא האלין אסיקו פלחן
טעותהון [illegible]בהון ותקלת חוביהון יהבו לקביל אפיהון
המשתאלא אשתאיל במימרי להון׃ לכן דבר אותם ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה
את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא

אני יהוה נענתי לו בה ברב גלוליו: בכין אתנבי להון ותימר להון
כדנן אמר יי אלהים גבר גבר מבית ישראל דיסיק פלחן טעוותיה
על לביה ותקלת חובוהי ישוי לקביל אפוהי וייתי לות נביא
אנא יי משתאיל ליה במימרי דאתי למתבע אולפן מן קדמי
ואף על גב דמערב בסגי פלחן טעוותיה: למען תפש את בית
ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם: בדיל לקרבא
ית בית ישראל למתן תיובא בלבהון דסטו מבתר פולחני
ואסתאבו בפלחן טעוותהון כולהון: לכן אמר אל בית ישראל
כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליכם ומעל כל
תועבותיכם השיבו פניכם: בכין אימר לבית ישראל כדנן
אמר יי אלהים תובו לפולחני ואעדו מנכון פלחן טעוותכון
וית כל חובי פלחן טעוות תועיבתכון ארחיקו מקביל אפיכון:
כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל וינזר
מאחרי ויעל גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא
אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי: ארי גבר גבר מבית
ישראל ומן גיוריא דיתגיירון בישראל ויסטי מבתר פולחני
ויסיק פולחן טעוותיה על לביה ותקלת חובוהי ישוי ליה לקביל
אפוהי וייתי לות נביא למשאל ליה במימרי אנא יי משתאיל
ליה במימרי: ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים
והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה: ואתין רוגזי בגברא
ההוא ואשויניה לאת ולמתלין ואשיצינה מגו עמי ותדעון
ארי אנא יי: והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה
פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את ידי עליו והשמדתיו.

מתוך עמי ישראל: ונביא ארי יטעי וימליל פתגמא אנא יי
אטעיתי ית נביא ההוא ואריס ית מחת גבורתי עלוהי ואשיציניה
מגו עמי ישראל: ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה:
ויקבלון חוביהון כחוב דאתי למילף ולא אליף כחוב נביי
שקרא יהי: למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא
יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
נאם אדני יהוה: בדיל דלא יטעון עוד בית ישראל מבתר
פולחני ולא יסתאבון עוד בכל מרדיהון ויהון קדמי לעם
ואנא אהוי להון לאלה אמר יי אלהים: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונטיתי ידי עליה
ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה
אדם ובהמה: בר אדם ארעא ארי תחוב קדמי לשקרא שקר
ואריס מחת גבורתי עלה ואתבר בה סעיד מיכלא ואשלח
בה כפנא ואשיצי מנה אנשא ובעירא: והיו שלשת האנשים
האלה בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם דניאל
נאם אדני יהוה: ויהון תלתא גבריא האלין בגוה נח דניאל
ואיוב אינון בזכותהון ישיזבון נפשהון אמר יי אלהים: לו
חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי
עובר מפני החיה: אילו חיתא בשתא אעבר בארעא
ותתכליניה ותהי לצדו מבלי עדי מן קדם חיתא: שלשת
האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם
בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה: תלתא

גבריא האלין בגוה קיים אנא אמר ײ אלהים אם בנין אם בנן
ישיזבון אנון בלחודיהון ישתיזבון וארעא תהי לצדו: או חרב
אביא על הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי
ממנה אדם ובהמה: או דקטלין בחרבא איתי על ארעא
ההיא ואימר דקטלין בחרבא יעדון בארעא ואשיצי מנה
אנשא ובעירא: ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו: ותלתא
גבריא האלין בגוה קיים אנא אמר ײ אלהים לא ישיזבון בנין
ובנן אלהין אנון בלחודיהון ישתיזבון: או דבר אשלח על
הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה
אדם ובהמה: או מותא אשלח על ארעא ההיא ואשפוך
חמתי עלה בקטול לשיצאה מנה אנשא ובעירא: ונח דנאל
ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן אם בת יצילו המה
בצדקתם יצילו נפשם: ונח דניאל ואיוב בגוה קיים אנא אמר
ײ אלהים אם בר אם ברת ישיזבון אנון בזכותהון ישיזבון
נפשהון: כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת
שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל
ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה: ארי כדנן אמר ײ
אלהים אף ארי ארבע פורענון בישן חרבא וכפנא וחיתא
בישתא ומותא שלחית על ירושלם לשיצאה מנה אנשא
ובעירא: והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם
יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם
על הרעה אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי

עליה: והא אשתארת בה שיזבתא דמתפקין בנין ובנן אנון
נפקין לותכון ותחזון ית אורחהון וית עובדיהון ותתנחמון על
בשתא דאיתיתי על ירושלם ית כל דאיתיתי עלה: ונחמו
אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם
עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה: וינחמון יתכון
ארי תחזון ית אורחהון וית עובדיהון ותדעון ארי לא למגן
עבדית ית כל דעבדית בה אמר יי אלהים: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר
בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה בעצי
היער: בר אדם מא אשנא אלין גופנא מכל אילניא שבישתא
דהות באעי חורשא: היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם
יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי: היסבון מניה אעא למעבד
לעבידתא אם יסבון מניה סיכתא למתלי ביה כל מן: הנה לאש
נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלח
למלאכה: הא לאישתא אתמסר לאשתיצאה ית תרין סטרוהי
אכלת אישתא וגויה חר היכשר לעבידא: הנה בהיותו תמים
לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד
למלאכה: הא כד הוה שלים לא כשר לעבידא אף אלהין
דאישתא אכלתיה וחר דיכשר עוד לעבידא: לכן
כה אמר אדני יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו
לאש לאכלה כן נתתי את יושבי ירושלם: בכין כדנן אמר יי
אלהים כמא דאילן גופנא באעי חורשא דמסרתיה לאישתא
לאשתיצאה כין מסרית ית יתבי ירושלם: ונתתי את פני בהם

מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני
בהם: ואתין ית טרענותי בהון על פתגמי אוריתא דיהיבין מגו
אישתא עברו ועממיא דתקיפין כאישתא ישיצינון ותדעון
ארי אנא יי כד יחול רוגזי בהון: ונתתי את הארץ שממה יען
מעלו מעל נאם אדני יהוה: ואתין ית ארעא לצדו חלף
דשקרו שקר אמר יי אלהים: ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם
אוכח
הודע את ירושלם את תועבתיה: בר אדם ית יתבי ירושלם
וחוי להון ית תועיבתהון: ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלם
מכרתיך ומלדתיך מארץ הכנעני אביך האמרי ואמך חתית:
ותימר כדנן אמר יי אלהים ליתבי ירושלם תותבותכון וילדותכון
מארע כנענאי תמן אתגליתי על אברהם אבוכון בין בתריא
והודעתיה דאתון נחתין למצרים בדרע מרמם אנא פריק
יתכון ובזכות אבהתכון אנא מתריך מן קדמיכון ית אמוראי
ומשיצי ית חתאי: ומולדותיך ביום הולדת אתך לא כרת שרך
ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת:
ואף כד נחתו אבהתכון למצרים תותבין בארעא די לא להון
משעבדין ומענן הות כנשתא דישראל דמיא לולדא דרטיש
על אפי ברא דלא אתפסיק שוריה ובמיא לא אשתטיף
לאתנקדא ובמלחא לא אתמלח ובאסרין לא אתאסר: לא
חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי
אל פני השדה בגעל נפשך ביום הלדת אתך: לא חסת עליכון
עינא דפרעה למעבד לכון טבא חדא לאנחא לכון משעבודכון

לרחמא עליכון וגזר עליכון גזירת גמירא למרמי דכוריכון
בנהרא לאבדא יתכון בעדן דהויתון במצרים: ואעבר עליך
ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך
בדמיך חיי: ועל דוכרן קיים אבהתכון קדמי ואתגליתי
למפרקכון ארי גלי קדמי ארי אתון מעינן בשעבודכון
ואמרית לכון בדמא דמהולתא איחוס עליכון ואמרית לכון
בדם פסחיא אפרוק יתכון: רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי
ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת
ערם ועריה: רבוות כצמחי חקלא יהבתכון וסגיתון ותקיפתון
והויתון לזרעיין ולשבטין ובעובדי אבהתכון תקניא עדן
פורקן כנישתכון מטא ארי אתון משעבדין ומעני: ואעבר
עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עליך ואכסה
ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהיי
לי: ואתגליתי על משה בסנא ארי גלי קדמי ארי מטא זמן
פרקנכון ואגינית במימרי עליכון ואעדיתי חוביכון וקיימית
במימרי למפרק יתכון כמא דקיימית לאבהתכון אמר ש׳
אהים למהויכון עם משמיש קדמי: וארחצך במים ואשטף
דמיך מעליך ואסכך בשמן: ופרקית יתכון משעבוד מצראי
ואעדיתי תקוף מרותא מנכון ודברית יתכון בחירותא: ואלבשך
רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי: ואלבישית
יתכון לבושי ציורין מחמדת סנאיכון ויהבית מסין דיקר
ברגליכון וקדישית מנכון כהניא למהוי משמשין קדמי
במצנפין דבוץ ית כהנא רבא בלבושי צבענין ואעדך עדי

ואתנה צמידים על ידיך ורביד על גרונך׃ ואתקינית יתכון
בתקון פתגמי אוריתא כתיבין על תרין לוחי אבניא ויהיבין
על ידי משה ובקדושת שמי רבה קדישית יתכון׃ ואתן נזם
על אפך ועגילים על אזניך ועטרת תפארת בראשך׃ ויהבית
ארון קימי ביניכון וענן יקרי מטל עלויכון ומלאך שליח מן
קדמי מדבר בריש כון׃ ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי
ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד
ותצלחי למלוכה׃ ויהבית משכני ביניכון מתקן בדהב וכסף
ויריעת בוץ וצבעונין וציורין ומנא דטב כסולתא וכדבש וכמשח
אכילית יתכון ועתרתון ותקיפתון לחדא לחדא ואצלחיתון
ושליטתון בכל מלכוותא׃ ויצא לך שם בגוים ביפיך כי כליל
הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני יהוה׃ ונפק ליך שום
כנשתא דישראל בני עממיא בשופריך ארי גמיר הוא ביקרי
דשויתי עלך אמר יי אלהים׃ ותבטחי ביפיך ותזני על שמך
ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו יהי׃ ואתרחיצת בשופריך
וטעית על שמיך ואתחברת ליך למפלח לטעוות עממיא דלא
לא כשר ליך למעבד פין׃ ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות
טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה׃ ונסיבת מלבושיך
ועבדת ליך במן מחפין פתכומרין וטעית עליהון לא כדכשר
ולא כדחזי׃ ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי
לך ותעשי לך צלמי זכר ותזני בם׃ ונסיבת מני תושבחתיך
מדהבי ומכספי דיהבית לך ועבדת ליך צלמי דכורא וטעית
בהון׃ ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים ושמני וקטרתי נתתי

לפניהם׃ ונסיבת ית לבושי ציורך וכסיתינון ומשחי וקטורת
בוסמי שוית קדמיהון׃ ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש
האכלתיך ונתתיהו לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה׃ וטובי
דיהבית ליך סלת ומשח ודבש אוכילתיך ויהבתינון קדמיהון
קורבנין לפולחן הלא הואה כל אלין אמר יי אלהים׃ ותקחי את בניך
ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט מתזנותך׃ תזנ׳ ק׳
איכא אסגית לארגזא קדמי כנשתא דישראל דדברת ית בנך
וית בנתך דעתידין למפק מנהון תולדת לקודשא קדמי
וכפיסתנון להון קורבנין לפלחן הדעירא הות בעינך טעותיך׃
ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם להם׃ ונכסת ית בניא
ויהבתינון באעברא יתהון להון׃ ואת כל תועבתיך ותזנותיך
לא זכרתי את ימי נעוריך בהיותך ערם ועריה מתבוססת
בדמך היית׃ וית כל חובי תועיבתיך וטעותיך לא אדכרת ית
יומין דמלקדמין כד הוית מטלטלא ושביקא מתעניא
בשעבודיך הוית׃ ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם אדני
יהוה׃ לא יהי בסופיך על כל בשתיך נביא אמר להו וי ליך
על כל דחבת וי ליך על דלא תבת אמר יי אלהים׃ ותבני לך
גב ותעשי לך רמה בכל רחוב׃ ובנית ליך איגורין ועבדת ליך
רמתא בכל רחוב׃ אל כל ראש דרך בנית רמתך ותתעבי את
יפיך ותפשקי את רגליך לכל עובר ותרבי את תזנותך׃ בריש יך
כל [illegible] בנית רמתיך ואחלת ית קדושתיך ואתמסרת
[illegible] פלחה לטעותא עם כל דעדי ואסגית ית טעותיך ותזני
אל בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את תזנותך להכעיסני׃

וטעית בתר בני מצרים קריבך מסרבלי בסר ואסגית ית
טעותיך לארגזא קדמי והנה נטיתי ידי עליך ואגרע חקך
ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות
מדרכך זמה והא ארימית מחת גבורתי עלך ומנעית
טוביך ואמסרניך ביד בעלי דבבך כפרני פלשתאי דאילו
עליהון שלחית נביי את כנען ואת לא תבת מיאורחיך
דעיצת חטין ותזני אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים
וגם לא שבעת וטעית בתר בני אתור מדלא ידעת אוריתא
וטעית בהון ואף לא ידעת תיובא ותרבי את תזנותך אל
ארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת ואסגית ית
טעותיך לאתחברא לעממא דארעא דכנען למהך בנמוסי
כסדאי ואף בדא לא ידעת אוריתא מה אמולה לבתך נאם
אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטת
מא תקיף הוה רשע לביך אמר יי אלהים במעבדיך ית כל
אלין כעובדי אתא נפקת ברא דשליט לה בנפשה בבנותיך
גבך בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא היתי
כזונה לקלס אתנן במבנך איגורך בריש כל פרשות אורח
ורמתיך עבדת בכל רחוב ולא הוית כנפקת ברא דמתהניא
באגרה האשה המנאפת תחת אישה תקח את זרים כנשתא
דישראל דמיא לאיתתא דרחימא על בעלה ומזנא עלוהי
שבקת ית בעלה וטעת בתר נוכראין לכל
ואת נתת את נדניך לכל מאהביך ותשחדי
אליך מסביב בתזנותיך לכל נפקת ב

ואת אהנית ית אגריך לכל רחמך ושחידת יתהון למיתי
עלך מסחור סחור בטעותיך: ויהי בך הפך מן הנשים
בתזנותיך ואחריך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא
נתן לך ותהי להפך: והוה ביך שנו פנשתא דישראל מן
מדינתא בטעותיך ובתלך לא הות דטעת פותך ובמתנך
אגר ואגר לא אתיהיב ליך והוית לשנו: לכן זונה שמעי
דבר יהוה: בכין דעובדהא פנפקת ברא כנשתא דישראל
קבילי פתגמא דיי: כה אמר אדני יהוה
יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזנותיך על מאהביך
ועל כל גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתתי להם:
פרנן אמר יי אלהים חלף דאתגליאת בהתתיך ואיתחזי
קלניך ואטעית בתר רחמך וית כל חובי פולחן טעוות
תועיבתיך וכחובת דם בנך דנכסת להון: לכן הנני מקבץ
את כל מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על
כל אשר שנאת וקבצתי אותם עליך מסביב וגליתי ערותך
אלהם וראו את כל ערותך: בכין האנא מכניש ית כל רחמך
דאתרעית למטעי בתריהון וית כל דרחמת עם כל דסנית
ואכניש יתהון עלך מסחור סחור ואגלי בהתתיך להון
ויחזון ית כל קלניך: ושפטתיך משפטי נאפות ושפכות
דם ונת[illegible] דם חמה וקנאה: ואתפרע מניך פורענות גיפן
[illegible] אמסרניך לקטול ברגז ובחמא: ונתתי אותך
[illegible] ונתצו רמתיך והפשיטו אותך בגדיך
[illegible]ך והניחוך ערם ועריה: ואמסר יתך

בדהון ויפגרון שורך ויתרעון למתיך וישלחון יתיך לבושי
יקריך ויסבון מניתו ושבחתיך וישבקונך מטלטלא ושביקא:
והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוך בחרבותם: ויסקון
מטרין וירגמון יתיך באבני קלע ויבזעונך בסיפיהון: ושרפו
בתיך באש ועשו בך שפטים לעיני נשים רבות והשבתיך
מזונה וגם אתנן לא תתני עוד: ויוקדון בתך בנורא ויעבדון
ביך פורענות דינין לעיני מדינן סגיאן ואבטלניך מלמהוי
כנפקת ברא ואף אגר לא תתנין עוד: והנחתי חמתי בך וסרה
קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד: ואניח חמתי ביך ותעדי
קנאתי מניך ואסיף ולא יהי לוגזי עוד: יען אשר לא זכרת את
ימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נתתי
נאם אדני יהוה ולא עשיתי את הזמה על כל תועבתיך: חלף
דלא אידכרת ית יומין דמלקדמין והוית מרגזא קדמי בכל
אלין ואף אנא הא פורענות אורחיך בריש יהבית אמר ײ אלהים
ולא עבדת ליך עיצא למתב מן כל תועיבתיך: הנה כל המשל
עליך ימשל לאמר כאמה בתה: הא כל דמתיל עלך ימתול
למימר כעובדי אמא כין ברתא: בת אמך את געלת אישה
ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן אמכן חתית
ואביכן אמרי: למא הוית ברתא לארעא דכנען למעבד
כעובדי עמה דאתרכו אבהן עם בנין ואחתא לסדם ועמורה
דאשתיצי עמהון אבהן עם בנין הלא אמכון שלה ביני חתאי
הות ולא עבדת כעובדיהון ואבוכון אברהם ביני אמוראי הוה
ולא הליך בעיצתהון: ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה

היושבת על שמאלך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך
סדם ובנותיה: ואחתיך רבתא שמרון היא וכפרנהא דיתבא על
סמליך ואחתיך דזעירא מניך דיתבא מימינך סדם וכפרנהא:
ולא בדרכיהן הלכת וכתועבותיהן עשיתי כמעט קט ותשחתי
מהן בכל דרכיך: ואילו באורחתהון הליכת וכתועיבתהון
עבדת חסוך הוה חוביך אלהין דאסגית לחבלא מנהון בכל
אורחתיך: חי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך היא
ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך: קיים אנא אמר יי אלהים
אם עבדת סדם אחתיך היא וכפרנהא כמא דעבדת את
וכפרנך: הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות
השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה: הא דין
הוה חוב סדם אחתיך גותנין סבעין לחמא ושליוא ושדוכיא
הוה לה ולכפרנהא ויד מסכין וחשיך לא אתקיפת: ותגבהינה
ותעשנה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי: ואתרברבא
ועבדא תועיבא קדמי ואגליתי יתהון כמא דגלי קדמי: ושמרון
כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבתיך מהנה ותצדקי
את אחותיך בכל תועבתיך אשר עשיתי: ושומרון כפלגות
חובך לא חבת ואסגית ית תועיבתיך מנהון וזכית ית אחתיך
בכל תועיבתיך דעבדת: גם את שאי כלמתך אשר פללת
לאחותך בחטאתיך אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגם
את בושי ושאי כלמתך בצדקתך אחיותך: ואף את ק[illegible]
את כלמתיך דבעית לאחתיך בחובך דאתעיבת מנ[illegible]
מניך ואף את בהתי וקבילי את כלמתיך כד זכית[illegible]ך

ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון
ובנותיה ושבית שביתיך בתוכהנה: ואתיב ית עמהין להון ית
עמא דסדם וכפרנהא וית עמא דשומרון וכפרנהא ואתיב
גלות עמיך ביניהון: למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל
אשר עשית בנחמך אתן: בדיל דתקבלין את כנעותיך
ותתכנעין מכל דעבדת בנחמותיך יתהון: ואחותיך סדם
ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן:
ואחתיך סדם וכפרנהא יתובן לאולהון ושומרון וכפרנהא
יתובן לאולהין ואת וכפרנך תתובן לאולכין: ולוא היתה
סדם אחותך לשמועה בפיך ביום גאוניך: ולא אהוית סדום
אחתיך לאולפן בפומיך ביום אתרברבותיך: בטרם תגלה
רעתך כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות
פלשתים השאטות אותך מסביב: עד לא תתגלי בשתיך
פעדן דחסידו פפרני ארם וכל סחרנהא פפרני פלשתאי
דבזו יתיך מסחור סחור: את זמתך ואת תועב[illegible] את
נשאתים נאם אדני: ית חובי עיצת חטך וית פו[illegible]תיך
אתקבילתינון אמר יי: כי כה אמר אדני
יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר בזית אלה להפר
ברית: ארי כדנן אמר יי אלהים ואתפרע מניך כמא דעבדת
[illegible] מומי לאשנאה קים: וזכרתי אני את בריתי
[illegible] נעוריך והקימותי לך ברית [illegible]יא אנא
[illegible]יך ביומי קדם ואקיים ליך קים [illegible]
[illegible]מת בקחתך את אחותך הג[illegible]

הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך ותדכרין
ית אורחתיך ותתכנעין בקבלותיך ית אחותיך דרברבן מנך עם
דזעירן מנך ומסרית יתהון ליך לאשתמעא ואתלא עבדת
ית אוריתא: והקימתי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה:
ואקים אנא ית קימי עמיך ותדעין ארי אנא יי: למען תזכרי
ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך
לכל אשר עשית נאם אדני יהוה: בדיל דתדכרין ותיבהתין ולא
יהי ליך עוד את[illegible]בא במלי פומיך מן קדם אתכנעותיך
כד אשבוק ליך לכל דעבדת אמר יי אלהים: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר: בן אדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל: בר
אדם חוד חוריתא ומתול מתלא על בית ישראל: ואמרת
כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר
מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את צמרת
הארז: ותימר כדנן אמר יי אלהים נשרא רבא רב גפין אריך
אב[illegible]פי כנפין דליה ציורין אתא ללבנן ונסיב ית עותרי
דארזא רמא: את ראש ינקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען
בעיר רכלים שמו: ית ריש שיבשתיה נסיב ואובליה לארע
[illegible]לא מפילהנא בארעא דכנען עד דלא ייעלון ליה בית
ישראל בקרית תגרין שויה: ויקח מזרע הארץ ויתנהו
בשד[illegible] [illegible]ח על מים רבים צפצפה שמו: ונסי[illegible]
[illegible] ויהביה בחקל טב למזרע [illegible]
[illegible] שויה: ויצמח ויהי [illegible]

לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש
בדים ותשלח פארות׃ וצמחו והוה לגפן תקיף מכיך בקומה
לכפפא עובדתיה ליה ושורשוהי תחותוהי יהון והוה לגפן
ועבד שבקין ושלח עובדין׃ ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים
ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו
שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה׃ והוה נשרא
חד רבא רב גפין וחפי לנפין והא גופנא הדא כפת שורשהא
עלוהי ועובדתיה שלחת ליה לאשקאה יתה מי עוגית
נצבתה׃ אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה
לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת׃ בחקל טב
על מיין סגיאין היא שתילא למעבד ענף ולמטען פירי
למהוי לגפן תקיף׃ אמר כה אמר אדני יהוה
תצלח הלוא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל
טרפי צמחה תיבש ולא בזרוע גדולה ובעם רב למשאות
אותה משרשיה׃ אמר כדנן אמר יי אלהים תצלח הלא ית
שורשה יפסיקון ית אבה יקטיפון וייבשון כל טרפי צמחה
יתלון ולא במשריין סגיאן ובעם סגי יתון למעקר יתה
משורשהא׃ והנה שתולה התצלח הלא כגעת בה רוח
הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש׃ והא שתילא
התצלח הלא כמקרב בה רוח קדום תיבש על עוגית נצבתה׃
תיבש׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ אמר נא לבית המרי הלא
ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויקח את

מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבלה: אמר כען לעמא
סרבנא הלא ידעיתון מא אלין אמר הא אתא מלכא דבבל
לירושלם ודבר ית מלכה וית רברבהא ואוביל יתהון לותיה
לבבל: ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו
באלה ואת אילי הארץ לקח: ודבר מזרעא דמלכותא
וגזר עמיה קים ואעיל יתיה במומי וית רברבי ארעא דבר:
להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את בריתו
לעמדה: למהוי מלכו חלשא בדיל דלא לאתרברבא
ל[illegible] ית קימיה למפלחיה: וימרד בו לשלח מלאכיו
מצ[illegible] [illegible]תת לו סוסים ועם רב היצלח הימלט העשה אלה
והפר ברית ונמלט: ומריד ביה לשלחא אזגדוהי למצרים
למיתן ליה סוסון ועם סגי היצלח הישתיזב דעביד אלין
ומשני קים הישתיזב: חי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום
המלך הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את
בריתו אתו בתוך בבל ימות: קים אנא אמר יי' אלהים אם לא
באתרא דמלכא דאמליך יתיה דבסר על מומתיה ודאשני
ית קימיה עמיה בגו בבל ימות: ולא בחיל גדול ובקהל רב
יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות דיק
להכרית נפשות רבות: ולא במשרין סגיאן ובעם סגי יעביד
עמיה פרעה קרב במצבר מליתא ובמבני כרקום לשיצאה
מדינן סגיאין: ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה
עשה לא ימלט: ובסר על מומי לאשנאה קים והא אמטי
ידיה לפרעה כל אלין עבד לא ישתיזב:

לכן

כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר
הפיר ונתתיו בראשו׃ בכין כדנן אמר יי אלהים קים אנא אם לא
מומתי דבסר וקימי דאשני ואיתין פורענות אורחיה ברישיה׃
ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה
ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל בי׃ ואפרוס עלוהי מצדתי
ויתאחד בסרינתי ואגלינה לבבל ואתפרע מניה תמן שקריה
דשקר קדמי׃ ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים
לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי׃ וית כל גברוהי
בכל משריתיה בחרבא יתקטלון ודישתארון לכל רוח יתבדרון
ותדעון ארי אנא יי גזרית במימרי׃ כה אמר
אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש
ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבוה ותלול׃ כדנן אמר
יי אלהים ואקריב אנא ממלכותא דבית דויד דמתיל בארזא
רמא ואקיימניה מבני בנוהי ינוק ארבי ואקיימניה במימרי
בטור רם ומנטל׃ בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף
ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף
בצל דליותיו תשכנה׃ בטור קדשא דישראל אקימניה ויכנש
משרין ויעביד סומכוון ויהי למלך תקיף ויסתמכון עלוהי
כל צדיקיא וכל ענותניא בטלל מלכותיה ישרון׃ וידעו כל
עצי השדה כי אני יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל
הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי׃
וידעון כל מלכי עממיא ארי אנא יי אמאיכית מלכות דהות
תקיפא תקיפית מלכותא דהות חלשא אמאיכית מלכות עממיא

דהות תקיפא כאע רטיב ותקיפית מל׳ ית בית ישראל דהות
חלשא כאע יביש אנא ייי גזרית במימרי ואקיים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם ייי
עמי למימר׃ מה לכם אתם משלים את המשל הזה על
אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה׃
מא לכון דאתון מתלין ית מתלא הדין על ארעא דישראל
למימר אבהתא חטן ובניא לקן׃ חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה
לכם עוד משל המשל הזה בישראל׃ קיים אנא אמר ייי אלה׳
אם יהי לכון עוד ממתל מתלא הדין בישראל׃ הן כל הנפשות
לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא
תמות׃ הא כל נפשתא דילי אנין כנפש אבא וכנפש ברא
קדמי אנין אנש דיחטי הוא ימות׃ ואיש כי יהיה צדיק ועשה
משפט וצדקה׃ וגבר ארי יהי זכי ויעביד דין דקשוט וזכו׃
אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת
אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב׃ בטוריא לא
פלח לטעוותא ועינוהי לא זקף לפלחן טעות בית ישראל
וית אתת חבריה לא סאיב ולות אתתא טומאה לא על׃ ואיש
לא יונה חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן
ועירם יכסה בגד׃ ואנש לא אוני משכון דחובתא אתיב גזילא
לא גזל מלחמיה לכפנא יהב ועריטילאה כסי מכסותיה׃
בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת
יעשה בין איש לאיש׃ בחבוליא לא יהב ורביתא לא נסיב
משקרא אתיב ידיה דין דקשוט עביד בין גבר לגבר׃ בחקתי

יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם
אדני יהוה: בקימי הליך ודיני … קי … א
הוא מיחא ייחי אמר יי אלהים: והוליד … שפך
אח מאחד מאלה: ואוליד בר רשיע אשיד דם ויעב
לאחוהי מיחדא מאלין: והוא את כל אלה לא עשה כי גם
אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא: והוא ית כל אלין לא
עבד אלהין בטוריא אפלח לטעוותא וית אתת חבריה סאיב:
עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא
עיניו תועבה עשה: מסכין וחשיך אוני גזילא גזל משכונא
לא אתיב ולפלחן טעותא זקף עינוהי תועיבא ע…
נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה
מות יומת דמיו בו יהיה: בחבוליא יהב ורביתא נסיב הא…
לא יתקיים ית כל תועיבתא האלין עבד ממת ימות חובת
קטוליה ביה תהי: והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו
אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן: והא אוליד בר וחזא ית כל
חובי אבוהי דעבד וחזא ולא עבד כותהון: על ההרים לא אכל
ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא
טמא: על טוריא לא פלח לטעוותא ועינוהי לא זקף לפלחן
טעוות בית ישראל ית אתת חבריה לא סאיב: ואיש לא הונה
חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן ועירום כסה
בגד: ואנש לא אוני משכונא לא נסיב וגזילא לא גזל
מלחמיה לכפנא יהב ועירטילאה כסי מכסותיה: מעני
השיב ידו נשך ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי

הלך ... לא ימות בעון אביו חיה יחיה׃ מסכינא אתי בידיה
עבד בקימי הליך הוא לא ימות
... אביו כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר
לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו׃ אבוהי ארי עשק
עושקא גזל גזילא לחד מאחוהי ודלא תקין עבד בגו עמיה
והא מית בחוביה׃ ואמרתם מדוע לא נשא הבן בעון האב
והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה אותם
... יחיה׃ ואמרתון מדין לא לקי ברא בחובי אבא וברא
דין דקשוט וזכו עבד ית כל קימי נטר ועבד יתהון מיחא
... פש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב
... א בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע הרשע ק
תהיה׃ אנש דיחטי הוא ימות ברא לא ילקי בחובי אבא
ואבא לא ילקי בחובי ברא זכות זכאה בה יתקיים וחובת
והרשע כי ישוב מכל
חייבא עלוהי תהי׃
חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט
וצדקה חיה יחיה לא ימות׃ ורשיעא ארי יתוב מכל חובוהי
דעבד ויטר ית כל קימי ויעביד דין דקשוט וזכו מיחא
יחי לא ימות׃ כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו
אשר עשה יחיה׃ כל חובוהי דעבד לא ידכרון ליה בזכותיה
דעבד יתקיים׃ החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא
בשובו מדרכיו וחיה׃ המרעא דעינא מותיה דרשיעא
אמר יי אלהים הלא כד יתוב מאורחיה יתקיים׃
ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר

עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה תיו ק
במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא בם ימו[illegible]וב
זכאה מזכותיה ויעביד שקר ככל תועיבתא
יעביד יתקיים כל זכוותיה דעבד לא ידכרן בשק[illegible]
ובחוביה דחב בהון ימות׃ ואמרתם לא יתכן דרך אד׳ שמעו
נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו׃
ואמרתון לא מפרשן לנא אורחת טובא דיי׳ שמעו כען בית
ישראל האורחת טובי לא מפרשן לכון הלא אורחתכון די
לכון לא תקנן׃ בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם
בעולו אשר עשה ימות׃ כד יתוב זכאה מזכותיה ויעביד
שקר וימות עליהון בשקריה דעבד ימות׃
ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה
הוא את נפשו יחיה׃ וכד יתוב רשיעא מחובוהי דעבד
וישב ק ויעביד דין דקשוט וזכו הוא ית נפשיה יקיים׃ ויראה וישוב
מכל פשעיו אשר עשה חיה יחיה לא ימות׃ וחזא ותב מכל
חובוהי דעבד מיחא ייחי לא ימות׃ ואמרו בית ישראל לא
יתכן דרך אד׳ הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם
לא יתכן׃ ואמרו בית ישראל לא מפרשן לנא אורחת טובא
דיי׳ האורחת טובי לא מפרשן לכון בית ישראל הלא
אורחתכון די לכון לא תקנן׃ לכן איש כדרכיו אשפט אתכם
בית ישראל נאם אד׳ יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם
ולא יהיה לכם למכשול עון׃ בכין אנש כאורחתיה אתפרע
מנכון בית ישראל אמר יי׳ אלהים תובו לפלחני ואעדו מנכון

פלחו [...]עותא ולא יהי לכון לתקלת חובין: השליכו מעליכם
[...]יניכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח
תמותו בית ישראל: ארחיקו מנכון ית כל
כון דחבתון בהון ועבידו לכון לב דחול ורוח דחלא ולמא
[...]ון בית ישראל: כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה
והשיבו וחיו: ארי לא רעינא במותיה דחייב למימת אמר ש
אלהים תובו לפולחני ואתקיימו: ואתה שא קינה יט
אל נשיאי ישראל: ואת טול אליא על רברבי ישראל: ואמרת
מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפירים רבתה גוריה:
ותימר מא כנשתא דישראל דהות דמיא ללייתא בין מלכיא
רבת ביני שלטוניא רביאת בנהא: ותעל אחד מגוריה כפיר
היה וילמד לטרף טרף אדם אכל: ורביאת חד מבנהא
מלכא הוה ואליף למקטל קטול אנשא קטל: וישמעו אליו
גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים: ושמעו
עלוהי עממיא בסריגתהון אתאחד ואיתיוהי בשישלן לארעא
דמצרים: ותרא כי נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד מגוריה
כפיר שמתהו: וחזת ארי פסק אבר סבורה ודביאת חד
מבנהא מלכא שויתיה: ויתהלך בתוך אריות כפיר היה
וילמד לטרף טרף אדם אכל: והליך ביני מלכיא מלכא
הוה ואליף למקטל קטול אנשא קטל: וידע אלמנותיו
ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו: ואצדי
בירניתיה וקרויהון אחריב וצדיאת ארעא ומלאה מקל
אתרגושתיה: ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו

רשתם בשחתם נתפש׃ ואתכנישו עלוהי עממיא סחור
סחור ממדינתא ופרסו עלוהי מצדתהון בסריגתהון אתאחד׃
ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצדות
למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל׃ ויהבוהי בקולרין
בשישלן ואיתיוהי לות מלכא דבבל איתיוהי במצדיא
בדיל דלא ישתמע קליה עוד על טורי ישראל׃

אמך כגפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה
ממים רבים׃ כנשתא דישראל במעבדה אוריתא דמיא
כגפן דשתילא על מבוע דמיין דנופה שפיר וסוכה מטלן
היא שתילא על מיין סגיאין׃ ויהיו לה מטות עז אל שבטי
משלים ותגבה קומתו על בין עבתים וירא בגבהו ברב
דליתיו׃ והוו בה שלטונין תקיפין מלכין דגברין לשעבדא
מלכו ודאים בתוקפיה על מלכוותא ואתנטח בסומכוותיה
בסגי גברוהי׃ ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים
הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו׃
ואתעקרת בתקוף מאר עבית שכינתא לארע אחרי אתגליית
ומלך דתקיף כרוח קדומא קטיל עמה ואיטלטלו וגלו
שלטוני תוקפה ועממיא דתקיפין כאישתא שיציאונון׃
ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא׃ וכען דמיא לגופן
דשתילא במדברא בארע צדיא וחורבא׃ ותצא אש ממטה
בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה
היא ותהי לקינה׃ ואתו עממיא דתקיפין כאישתא מחובי
[illegible] עמה קטילו ולא הוו בה שלטונין תקיפין מלכין דגברין

לשעבדא מלכו אמר נביא אליא היא נבואתא ותהי לאליא׃
ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש
באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני׃ והוה סימן כ
בשתא שביעיתא בחמישאה בעסרא לירחא אמר נביא
אתו גברין מסבי ישראל למתבע אולפן מן קדם יי ויתיבו
קדמי׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם דבר את זקני ישראל
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים
חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה׃ בר אדם אתנבי לסבי
ישראל ותימר להון כדנן אמר יי אלהים הלמתבע אולפן מן
קדמי אתון אתן קיים אנא אם אשתאיל לכון במימרי אמר
יי אלהים׃ התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם
הודיעם׃ התוכח יתהון התוכח בר אדם ית תועבת אבהתהון
הודענון׃ ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי
בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים
ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם׃ ותימר להון כדנן
אמר יי אלהים ביומא דאתרעיתי בישראל וקיימית במימרי
לזרעא דבית יעקב ואתגליתי לאפרקהון בארעא דמצרים
וקיימית במימרי להון למימר אנא יי אלהכון׃ ביום ההוא
נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר
תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃ ביומא
ההוא קיימית במימרי להון לאפקותהון מארעא דמצרים
לארעא דיהבית להון עבדא חלב ודבש תושבחא [illegible]

מרינתא: ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי
מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: ואמרית להון גבר
שקוצוהי ארחיקו מקביל עינוהי ובפלחן טעות מצראי
לא תסתאבון אנא יי אלהכון: וימרו בי ולא אבו לשמע אלי
איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים
לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם
בתוך ארץ מצרים: וסריבו על מימרי ולא אבו לקבלא
לנביי גבר ית שקוצי עיניהון לא ארחיקו וית פלחן טעות
מצראי לא שבקו ואמרית למשפך חמתי עליהון דיחול
רוגזי בהון בגו ארעא דמצרים: ואעש למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם
לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: ועבדית בדיל שמי בדיל
דלא יתחל לעיני עממיא דאנון ביניהון דאתגליתי למפרקהון
לעיניהון לאפקותהון מארעא דמצרים: ואוציאם מארץ
מצרים ואביאם אל המדבר: ואפיקתינון מארעא דמצרים
ואעילתנון למדברא: ואתן להם את חקותי ואת משפטי
הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: ויהבית
להון ית קימי וית דיני הודעית יתהון דאם יעביד יתהון אנשא
ייחי בהון בחיי עלמא: וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות
ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: ואף ית יומי שביא
דילי יהבית להון למהוי לאת בין מימרי וביניהון למדע ארי
אנא יי מקדשהון: וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי
לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי

בהם ואת שבתותי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם
במדבר לכלותם׃ וסריבו על מימרי בית ישראל במדברא
בקימי לא הליכו וית דיני קצו דאם יעביד יתהון אנשא ייחי
בהון בחיי עלמא וית יומי שביא דילי אחילו לחדא ואמרית
למשפך חמתי עליהון במדברא לשיציותהון׃ ואעשה
למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם׃
ועבדית בדיל שמי בדיל דלא יתחל לעיני עממיא דאפיקתנון
לעיניהון׃ וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אתם
אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃
ואף אנא קיימית להון במדברא בדיל דלא לאעלא יתהון במימרי
לארעא דיהבית עבדא חלב ודבש תשבחא היא לכל מדינתא׃
יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי
חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלך׃ חלף דבדיני קצו וית קימי
לא הליכו בהון וית יומי שביא דילי אחילו ארי בתר פולחן
טעותהון לבהון טעי׃ ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי
אותם כלה במדבר׃ וחס מימרי עליהון מלחבלותהון ולא
עבדית עמהון גמירא במדברא׃ ואמר אל בניהם במדבר
בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו
ובגלוליהם אל תטמאו׃ ואמרית לבניהון במדברא בגזירת
אבהתכון לא תהכון וית נמוסיהון לא תטרון ובפלחן טעותהון
לא תסתאבון׃ אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי
שמרו ועשו אותם׃ אנא יי אלהכון בקימי הליכו וית דיני
טרו ועבידו יתהון׃ ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם

לה

לדעת כי אני יהוה אלהיכם: וית יומי שביא דילי קדישו ויהון
פסלק לאת בין מימרי וביניכון למדע ארי אנא יי אלהכון: וימרו
בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות
אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו
ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בם במדבר: וסריבו
על מימרי בניא בקימי לא הליכו וית דיני לא נטרו למעבד
יתהון דאם יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עלמא וית
יומי שביא דילי אחילו ואמרית למשפך חמתי עליהון דיחול
רוגזי בהון במדברא: והשבתי את ידי ואעש למען שמי
לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם:
ואתיבית ית מחת גבורתי ועבדית בדיל שמי בדיל דלא
יתחל לעיני עממיא דאפיקית יתהון לעיניהון: וגם אני נשאתי
את ידי להם במדבר להפיץ אותם בגוים ולזרות אותם
בארצות: אף אנא קיימית במימרי להון במדברא לאגלאה
יתהון לבני עממיא ולבדרא יתהון במדינתא: יען משפטי
לא עשו ובחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי
אבותם היו עיניהם: חלף דדיני לא עבדו ובקימי קצו וית יומי
שביא דילי אחילו ובתר פלחן טעות אבהתהון הואה עיניהון:
וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם:
ואף אנא מד מרדו במימרי ולא אבו לקבלא לנביי
ארחיקתנון ומסרתנון ביד יצרהון טפשא אזלו ועבדו
גזירין דלא תקנן ונמוסין דלא יתקיימון בהון: ואטמא
אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמם למען

אשר ידעו אשר אני יהוה: ואסאיבית יתהון במתנתהון באעברא
כל פתח ולדא בדיל דאצדינון בדיל די ידעון דאנא יי:
לכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפו אותי אבותיכם במעלם
בי מעל: בכין אתנבי לבית ישראל בר אדם ותימר להון
כדנן אמר יי אלהים עוד דא קדמי אבהתכון בדשקרין ארגיזו
במימרי שקר: ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידי
לתת אותה להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבות ויזבחו
שם את זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם ריח
ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם: ואעילתינון לארעא
דקיימית במימרי למתן יתה להון וחזו כל רמא מנטלא
וכל אילן עבוף ונכיסו תמן ית נכסיהון ויהבו תמן ארגזא
ית קורבניהון ושויאו תמן פלחן דבחיהון ונסיכו תמן ית
נסכיהון: ואמר אליהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם
ויקרא שמה במה עד היום הזה: ואמרית להון מא במתא
דאתון אתן לאשתטאה תמן ואתקרי שמה במתא עד
יומא הדין: לכן אמר אל בית ישראל כה אמר
אדני יהוה הבדרך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי
שקוציהם אתם זנים: בכין אימר לבית ישראל כדנן אמר
יי אלהים הבאורח אבהתכון אתון מסתאבין ובתר שקוציהון
אתון טען: ובשאת מתנותיכם בהעביר בניכם באש
אתם נטמאים לכל גלוליכם עד היום ואני אדרש לכם
בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם

מתנתכון באעברא בניכון בנורא אתון מסתאבין לכל פלחן
טעותכון עד יומא דין ואנא אשתאיל לכון במימרי בית ישר
קיים אנא אמר יי אלהים אם אשתאיל לכון במימרי: והעלה
על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים
כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן: ודאתון מהרהרין
ודסליקת על לבכון קדמי גלין דאתון אמרין נהי כעממיא
כזרעית מדינתא לשמשא אעא ואבנא: חי אני נאם אדני
יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך
עליכם: קיים אנא אמר יי אלהים אם לא ביד תקיפא ובדרע
מרמם וברגז שפיך אמלוך עליכון: והוצאתי אתכם מן
העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ביד
חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: ואפיק יתכון מבני
עממיא ואכניש יתכון מן מדינתא דאתבדרתון בהון ביד
תקיפא ובדרע מרמם וברגז שפיך: והבאתי אתכם אל
מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים: ואעיל
יתכון למדבר עממיא ואתפרע מנכון תמן אפין באפין:
כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן
אשפט אתכם נאם אדני יהוה: כמא דאתפרעית מן אבהתכון
במדבר ארעא דמצרים כין אתפרע מנכון אמר יי אלהים:
והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית
ואניח עליכון גזירת דיני ואעיל יתכון במסרת קימא: וברותי
מכם המורדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם
ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה: ואפריש

מנכון דמרדו ודשקרו במימרי מארע תותבותהון אפיק יתהון
ולארעא דישראל לא ייעלון ותדעון ארי אנא יי׳: ואתם בית
ישראל כה אמר אדני יהוה איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם
אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם
ובגלוליכם: ואתון בית ישראל כדנן אמר יי׳ אלהים גבר פולחן
טעוותיה איזילו פלחו ובתר דחבתון ליתיכון צבן לקבלא
למימרי וית שמא דקודשי לא תחלון עוד במתנתכון
ובטעוותכון: כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני
יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם
ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם
בכל קדשיכם: ארי בטורא דקודשי בטור קדשא דישראל
אמר יי׳ אלהים תמן יפלחון קדמי כל בית ישראל כולהון
בארעא הדא תמן יתקבל קורבנהון ברעוא ותמן אתבע ית
אפרשותכון וית ריש אצוותכון בכל קודשיכון: בריח ניחח
ארצה אתכם בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן
הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים:
קרבן לרעוא יתקבל קרבנכון ברעוא כד אפיק יתכון מביני
עממיא ואכניש יתכון מן מדינתא דאתבדרתון בהון
ואתקדש בכון לעיני עממיא: וידעתם כי אני יהוה בהביאי
אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי
לתת אותה לאבותיכם: ותדעון ארי אנא יי׳ כד אעיל
יתכון לארעא דישראל לארעא דקיימית במימרי למתן
יתה לאבהתכון: וזכרתם שם את דרכיכם ואת [illegible]

עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם
אשר עשיתם ותדכרון תמן ית אורחתכון וית כל עובדיכון
דאסתאבתון בהון ותידנלון ותהון חזן בכל בישתכון דעבדתון
וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא
כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל
נאם אדני יהוה ותדעון ארי אנא יי כד אעביד עמכון
בדיל שמי לא כאורחתכון בישתא וכעובדיכון מחבליא
בית ישראל אמר יי אלהים: ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן
אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל
יער השדה נגב: בר אדם קביל נבואה לאורח דרומא
ואליף על דרומא ואתנבי על חורשא דחקל דרומא:
ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה
הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא
תכבה להבת שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב צפונה:
ותימר לחורשא דדרומא קביל פתגמא דיי כדנן אמר יי
אלהים האנא מדליק בך אישתא ותקטיל בך כל אילן
דטיב וכל אילן יביש לא תטפי שלהביתא דמשיציא
ויתרשמון בה כל אפיא מדרום לצפונא: וראו כל בשר כי
אני יהוה בערתיה לא תכבה: ויחזון כל בני בסרא ארי אנא
יי אדליקתה לא תטפי: ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים
לי הלא ממשל משלים הוא: ואמרית קביל בעותי יי
אלהים האנון אמרין לי הלא ממתיל מתלין הוא:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר: בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף אל
מקדשים והנבא אל אדמת ישראל: בר אדם קביל נבואה
על ירושלם ואליף על מקדשין ואתנבי על ארעא דישראל:
ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי
חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע: ותימר לארעא
דישראל כדנן אמר יי האנא שלח רוגזי עלך ואפיק חרבי
מנדנה ואגלי מניך זכאך בדיל לשיצאה חייבך: יען אשר
הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל
בשר מנגב צפון: חלף דאגלי מנך זכאך בדיל לשיצאה
חייבך בכין תיפוק חרבי מנדנה על כל בסרא מדרום לצפונא:
וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב
עוד: וידעון כל בני בסרא ארי אנא יי אפיקית חרבי מנדנה
לא תתוב עוד: ואתה בן אדם האנח בשברון
מתנים ובמרירות תאנח לעיניהם: ואת בר אדם אתאנח
בזיע חרצין ובמרר תתאנח לעיניהון: והיה כי יאמרו אליך
על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב
ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה
באה ונהיתה נאם אדני יהוה: ויהי ארי יימרון לך על מא
את מתאנח ותימר על בסורתא ארי אתיא ויתמסי כל לב
ויתרשלן כל ידין ותעמי כל רוח וכל רכובין יתאשדן כמיא
הא אתיא ותתקיים אמר יי אלהים: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר

בן אדם הנבא ואמרת כה אמר יהוה אמר חרב חרב הוחדה
וגם מרוטה: בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר יי אימר
חרבא דמלכא דבבל תקטיל וחרבא דבני עמון תתני ותשיצי:
למען טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש
שבט בני מאסת כל עץ: בדיל למקטל קטול אשתליפת
בדיל למעבד פורענו אשתנינת על דחדיאו שבטא דבית
יהודה ובנימין לשבטי ישראל כד גלו על דפלחו לטעותא
תבו אנון למטעי בתר צלמי אעיא: ויתן אתה למרטה לתפש
בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג: ויהב
פורענותהון לאתמסרא ביד מלכא דבבל היא מחת חרבא
היא תהי פורענותהון למסר יתהון ביד קטולין: זעק והילל
בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי
אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך: צוח ואילל בר אדם
ארי היא הות בעמי היא הות בכל רברבי ישראל קטולי חרבא
דאתכנשו ואתו על עמי מסחור סחור בכין טפח על ירכאו
כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה:
ארי אתנביאו עליהון נביאיא ולא תבו ומא יהי בסופהון אימר
אף שבטא דבית יהודה מגלא יגלון ובעובדיהון בישיא לא
יתקיימון אמר יי אלהים: ואתה בן אדם הנבא
והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב
חלל הגדול החדרת להם: ואת בר אדם אתנבי וטפח יד על
יד ותתכפיל חרבא תליתיתא חרב קטולין היא חרב פורענות
קטלא רבא דמזיעא להון: למען למוג לב והרבה המכשלים

על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה
לטבח: בדיל למתבר ליבהון ולאסגאה מתקליהון על כל
קרויהון מניתי קטולי חרבא וי חרבא אשתליפת למקטל
אשתננת לשיצאה: התאחדי הימני השימי השמילי אנה
פניך מועדות: אשתנני וקטילי מן דרומא ושיצא מן
ציפונא לאן אפך מזמנין: וגם אני אכה כפי אל כפי והנחותי
חמתי אני יהוה דברתי: ואף אנא איתי פורענו על פורענו
ואניח חמתי אנא אש גזרית במימרי: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עימי
למימר: ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך
בבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא
ואת בר אדם אתקין לך תרתין אורחן דייתון בהון קטולי חרבא
דמלכא דבבל מארעא חדא יפקון תרויהון ואתרא אתקין
בריש פרשות אורח קרתא אתלא אתקין: דרך תשים לבוא
חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם בצורה: אורחא
אתקין דייתון בה קטולי חרבא מרבת בני עמון ועל דבית
יהודה דנפקו מירושלם למתב בקרוין כריכן: כי עמד מלך
בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל
בחצים שאל בתרפים ראה בכבד: ארי קם מלכא דבבל על
אים פרשות אורח בריש תרתין אורחן למקסם קסם קשית
בגרריא שאיל בצלמניא חזא בכבדא: בימינו היה הק[illegible]
ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול ברנה
לשום כרים על שערים לשפך סללה לבנות [illegible]

הוה קסמא נפיל למהך לירושלם למנאה אפרוורון לפתחא
תרעין דייעלון בהון קטולין לארמא קלא בצווחות קרבא
למנאה אפרוורון על תרעין למצבר מליתא למבני כרקום:
והיה להם כקסום שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא
מזכיר עון להתפשו: והוה להון קסמיהון כדבין בעיניהון נחשין
דהוה מנחיש להון ואנון לא ידעין דארבעין ותשע זמנין הוה
[illegible]ין ומתיתב על פתגמא עד דתיתי ליה שעתא דיתמסרון
[illegible]יה: לכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרכם
ע[illegible]כם בהגלות פשעיכם להראות חטאת[illegible] בכל עלילותיכם
יען הזכרכם בכף תתפשו: בכין כדנן אמר יי אלהים חלף
דאדכרתון חוביכון באתגלאה מרדיכון לאתחזאה חטאיכון
בכל עובדיכון חלף דאדכרתון ביד מלכא דבבל תתמסרון:
ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בעת
עון קץ: ואת חייב קטלא רשיעא רבא דישראל דמטא יום
תבריה עדן תשלמת חובוהי כד מטא קציה:
כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא
זאת השפלה הגבה והגבה השפיל: כדנן אמר יי אלהים אעדי
מצנפתא משריה כהנא רבא ואבטיל כתרא מצדקיה
מלכא אימר דין ודין באתריה לא יתקיים מגלאי גלון גדליה
בר אחיקם דלא הות דיליה יסבנה צדקיה דדיליה היא תתעדי
מנה: עוה עוה אשימנה גם זאת לא היה עד בא אשר
[illegible]משפט ונתתיו: חוביהון דח[illegible] כחוביהון אתפרע מנהון
[illegible] ליה עד דאיתי [illegible] פורענו ישמעאל

ברנתיה ואמסרינה בידיה׃ ואתה בן אדם הנבא
ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת
חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק׃ ואת בר
אדם אתנבי ותימר כדנן אמר יי אלהים על בני עמון ועל חסודיהון
ותימר חרבא חרבא אשתליפת למקטל אשתננת לשיצאה
בדיל למהוי לה צחצוחין׃ בחזות לך שוא בקסם לך כזב לתת
אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ׃
באתנבאה לך שקר באלפא לך כדבין למסרית צוור
קטילי רשיעי [illegible] מטא יום תברהון עדן סעורן בישתהון כד
מטא קיצהון׃ השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכורותיך
אשפט אתך׃ אתיב חרבא לנדנה באתר דאתבריתון בארע
תותבותכון אתפרע מנכון׃ ושפכתי עליך זעמי באש עברתי
אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית׃ ואשפוך
עלך חמתי באישת פורענותי אתקיף עלך ואמסרינך ביד
גברין רשיעין דאומנין לחבלא׃ לאש תהיה לאכלה דמך יהיה
בתוך הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי׃ לעממיא דתקיפין
כאשתא תתמסרין לאשתיצאה חובת קטולך תהי בגו ארעא
לא יהי לך דוכרנך ארי אנא יי גזרית במימרי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים
והו[illegible]תה את כל תו[illegible]ה׃ ואת בר אדם התוכח התוכח ית
קרתא דאשדי דם זכי [illegible] ותחוי לה ית כל תועיבתהא׃ ואמרת
כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה

גלולים עליה לטמאה: ותימר כדנן אמר יי אלהים קרתא דאשדי
דם זכי בגוה מטא עדן תברה ודפלחין לטעותא בגוה בדיל
לסאבותה: בדמך אשר שפכת אשמת ובגלוליך אשר עשית
טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך חרפה
לגוים וקלסה לכל הארצות: בחובת דם זכאי דאשדת חבת
ובפלחן טעותיך דפלחת אסתאבת וקריבו יום תבריך ומטא
עדן בשתיך על כין יהבתיך חסודין לעממיא ולעיב לכל
מדינתא: הקרבות והרחקות ממך יתקלסו בך טמאת השם
רבת המהומה: דקריבן ודרחיקן מניך יתלעבון ביך סואבת
שמא דסגיאן אתרגושתהא: הנה נשיאי ישראל איש לזרעו
היו בך למען שפך דם: הא רברבי ישראל גבר לתקפיה הוו
ביך בדיל למשפך דם זכי: אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק
בתוכך יתום ואלמנה הונו בך: אבא ואמא אקילו ביך לגיורא
אנסו אונסא בגויך יתמין וארמלן אוניאו ביך: קדשי בזית
ואת שבתותי חללת: על קודשי בסרת וית יומי שביא דילי
אחלת: אנשי רכיל היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו
בך זמה עשו בתוכך: גברי אכלי קרצא הוו ביך בדיל למשפך
דם זכי ובטוריא פלחו ביך לטעוותא עיצת חטאין עבדו
בגויך: ערות אב גלה בך טמאת הנדה ענו בך: ערית אבא
גליו ביך אתא טומאה ענו ביך: ואיש את אשת רעהו עשה
תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את אחתו בת אביו
ענה בך: וגבר ית איתת חבריה [illegible] עיבא וגבר ית כלתיה
סאיב בעיצת [illegible] ת אחתיה בת אבוהי ענו ביך: שחד

לקחו בך למען שפך דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעיך
בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה: שוחדא קבילו ביך בדיל
למשפך דם זכי חבוליא ורביתא נסבת ואהנית לחמך
באונסא ופלחני שבקת אמר יי אלהים: והנה הכיתי כפי אל
בצעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך: והא איתיתי
פורענותי עלך בחובי ממון אונסיך דאנסת ועל דם זכי
דאשתפיך בגויך: היעמד לבך אם תחזקנה ידיך לימים
אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי: היתקף
לביך אם יתחסנן ידך ליומיא דאנא עתיד למעבד עמיך
אנא יי גזרית במימרי ואקיים: והפיצותי אותך בגוים
וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך: ואגלי יתיך
לביני עממיא ואבדרניך במדינתא ואסיף סובתיך מניך:
ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי אני יהוה: ואתקדש ביך
לעיני עממיא ותדעין ארי אנא יי: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר: בן אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל
וברזל ועפרת בתוך כור סגים כסף היו: בר אדם הוו קדמי
בית ישראל לפסולא כולהון כמא דמערב נחש ובעיץ
וברזל ואבר בגו כורא לפסולת כספא הוו:
לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני
קבץ אתכם אל [illegible]לם: בכין כדנן אמר יי אלהים חלף
דהויתון כולכון לפסולא [illegible] האנא כניש יתכון לגו ירושלם:
קבצת כסף ונחשת וברזל [illegible] כור לפחת

עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי
אתכם: כמכנש כסף ונחש ופרזלא ואבר ובעיץ לגו כורא
לאתקפא עלוהי נורא לאמסיותיה כין אכניש ברגזי ובחמתי
ואוסיף ואשיצי יתכון: וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש
עברתי ונתכתם בתוכה: ואכניש יתכון ואתקיף עליכון באישת
פורענותי ותתמסון בגוה: כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו
בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם: כאתמסאה
כספא בגו כורא כין תתמסון בגוה ותדעון ארי אנא יי שפכית
חמתי עליכון: ויהי דבר יהוה אלי לאמר והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם אמר לה את
ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם: בר אדם אימר
לה את ארעא דישראל ארעא לא מדכיא היא לא אתעבידו
בה עובדין טבין דיגנון עלה ביום לוט: קשר נביאיה בתוכה
כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה
הרבו בתוכה: סיעת ספרהא בגוה כאריון נהמין למקטל קטול
אנשא קטלו עותר ויקר נסיבו ארמלתהא אסגיו בגוה: כהניה
חמסו תורתי ויחללו קדשי בין קדש לחול לא הבדילו ובין הטמא
לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בתוכם:
כהניא חטפין באוריתי ומפסין קודשי בין קודשא לחולא לא
אפרישו ובין מסאבא לדכיא לא הודעו ומיומי שביא דילי
כבשו עיניהון וחלת רעותי ביניהון: שריה בקרבה כזאבים
טרפי טרף לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע: רברבהא
בגוה כדיבין חטפין טרף למשפך דם זכי לאבדא נפשן בדיל

לקבלא ממון דשקר: ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים
להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר: ונביי שקרא
דבגוה דמן לדבני מחצא ושעע ליה פטיר דלא תבן מתנבן
שקר ומלפין להון כדבין אמרין כדנן אמר יי אלהים ומן קדם יי
לא אתמלל: עם הארץ עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו
ואת הגר עשקו בלא משפט: עמא דארעא עשקו עושקא
וגזלו גזילא ומסכין וחשיך אוניאו ולגיורא אנסו בלא כדחזי:
ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ
לבלתי שחתה ולא מצאתי: ואתבעי מנהון קדמי גבר דליה
עובדין טבין דיקום בתר עתא קדמי ויבעי רחמין על עמא
דארעא בדיל דלא לחבלותה ולא אשכחית: ואשפך עליהם
זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם אדני
יהוה: ושפכית עליהון חמתי באישת פורענותי שיציתינון
פורענות אורחהון ברישהון יהבית אמר יי אלהים:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי כג
עמי למימר: בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו: בר אדם
אתנבי על תרתין מדינן דאנון כתרתין נשין דבנת אימא
חדא הואה: ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן
ושם עשו דדי בתוליהן: וטעאה במצרים בתר פלחן טעותהון
טעאה תמן פלחא לטעוותא ותמן קלקילא עובדיהון:
ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה
בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה: ושמהתהון
אהלה רבתא ואהליבה אחתה זהואה משמשן קדמי ואצלחא

בנן ובנן ושמהתהון שמרון אהלה וירושלם אהליבה: ותזן
אהלה תחתי ותעגב על מאהביה אל אשור קרובים: וטעת
אהלה מבתר פולחני ואתרעיאת למטעי בתר רחמהא בתר
בני אתור קריבהא: לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד
כלם פרשים רכבי סוסים: לבשי גמר שלטונין וטורנין עולימי
חמדתא כולהון פרשין רכבי סוסון: ותתן תזנותיה עליהם
מבחר בני אשור כלם ובכל אשר עגבה בכל גלוליהם נטמאה:
ואתרעיאת למטעי בתריהון עולימי בני אתור כלהון ובכל
דאתרעיאת בכל פולחן טעותהון אסתאבת: ואת תזנותיה
ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי
בתוליה וישפכו תזנותם עליה: וית פלחן טעותה דהוה עמה
ממצרים לא שבקת ארי יתה אפלחו לטעותא ואינון
אלפוהא עובדין בישין ושפכו טעותהון עלה: לכן נתתיה
ביד מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם: בכין מסרתה
ביד רחמהא ביד בני אתור דאתרעיאת למטעי בתריהון:
המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי
שם לנשים ושפוטים עשו בה: אנון גליאו קלנה בנהא ובנתהא
שבו ועמה בחרבא קטילו והות שום למדינתא ופורענות דינין
עבדו בה: ותרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה ממנה
ואת תזנותיה מזנוני אחותה: וחזת אחתה אהליבה וחבילת
רחמתה מנה וית טעוותהא מטעות אחתה: אל בני אשור
עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים
בחורי חמד כלם: בתר בני אתור אתרעיאת למטעי שלטונין

וטורנין קריבין לבשי גמר פרשין רכבי סוסון עולימי חמדתא
כולהון: וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיהן: וגלי קדמי ארי
אסתאבת אורח חדא שוי לתרתיהון: ותוסף אל תזנותיה ותרא
אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדים חקוקים בששר: ואוסיפת
על טעותה וחזת גברין מציירין על כותלא צלמי כסדאי
מציירין בסממנין: חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים
בראשיהם מראה שלישים כלם דמות בני בבל כשדים
ארץ מולדתם: אסירין זרזין בחרציהון מחתין קולסין
ברישיהון חיזו גברין כולהון דמות בני בבל מדינת כסדאי
ארע ילדותהון: ותעגב עליהם למראה עיניה ותשלח
מלאכים אליהם כשדימה: ואתרעיאת למטעי בתריהון
בתר חיזו עינהא ושלחת אזגדין לותהון למדינת ארע
כסדאי: ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה
בתזנותם ותטמא בם ותקע נפשה מהם: ואתו לותה בני בבל
למעבד רחמו וסאיבו יתה בטעותהון ואסתאבת בהון עד
דקעת נפשה בהון: ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע
נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה: ואתגליאת
בהתתה ואתחזי קלנה ורחיק מימרי יתה כמא דרחיק
מימרי ית אחתה: ותרבה את תזנותיה לזכר את ימי
נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: ואסגיאת ית טעותה
לאדכרא ית יומין דמלקדמין דטעת בהון כד הות בארעא
דמצרים: ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם
וזרמת סוסים זרמתם: ואתרעיאת למהוי שמשא להון

דבסר חמרין בסרהון וזרמת סוסוותא זרמתהון: ותפקדי את
זמת נעוריך בעשות ממצרים דדיך למען שדי נעוריך:
ואדכרת ית חובי עיצת חטך דמלקדמין כמעבדיך ממצ
רחמו בדיל חטאי ינקותיך: לכן אהליבה כה
אמר אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר
נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מסביב: בכין אהליבה
כדנן אמר יי אלהים הא אנא מיתי בגלי ית רחמך עלך ית דקצת
נפשיך בהון ואיתינון עלך מסחור סחור: בני בבל וכל כשדים
פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים
כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם: בני בבל וכל כסדאי
פקודאי ושועאי וקועאי כל בני אתור עמהון עולימי חמדתא
שלטונין וטורנין כולהון גברין וזמינין רכבי סוסוון כולהון:
ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה ומגן וקובע
ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך במשפטיהם:
וייתון עלך במני זינא ברתכין וגלגלין ובמשרית עממין דמזינין
בעגילין וקולסין ימנון עלך סחור סחור ואתין קדמיהון פורענות
דינין ויתפרעון מניך כנמוסיהון: ונתתי קנאתי בך ועשו אותך
בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך בחרב תפול המה בניך
ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש: ואיתין פורענותי ביך
ויתפרעון מניך ברגז דכרכך ויקירך יגלון ועמיך בחרבא
יתקטלון אנון בנך ובנתך ישבון ושפר ארעיך תתוקד בנורא:
והפשיטוך את בגדיך ולקחו כלי תפארתך: וישלחונך לבושי
יקריך ויסבון מני תשבחתיך: והשבתי זמתך ממך ואת זנותך

מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי עוד׃
ואבטיל חובי עיצת חטך מניך וית פולחן טעותיך דהוה עמיך
כד הוית בארעא דמצרים ולא תזקפין עינך להון וטעות מצראי
לא תדכרין עוד׃ כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנך
ביד אשר שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם׃ ארי כדנן אמר ײ
אלהים הא אנא מסר ליך ביד דסנית ביד דקעת נפשיך בהון׃ ועשו
אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה
ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך׃ ויתפרעון מניך בדבבו וישבקון
כל ליאותיך וישבקוניך מטלטלא ושביקא ותתגלי בהתת
טעותיך וחובי עיצת חטך וזדוניך׃ עשה אלה לך בזנותך אחרי
גוים על אשר נטמאת בגלוליהם׃ חובך גרמו אלין ליך כד טעית
בתר עממיא ואסתאבת בפלחן טעוותהון׃ בדרך אחותך הלכת
ונתתי כוסה בידך׃ באורח אחתיך הליכת ואתין כס פורענותה
בידיך׃ כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי
העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל׃ כדנן אמר
ײ אלהים כס פורענות אחתיך תשתין תקיפתא וחסינתא תהין
לחוך וללעיב מסגי עקא דתיתי עלך׃ שכרון ויגון תמלאי כוס
שמה ושממה כוס אחותך שמרון׃ הא כלווא דוון תתמלין כס
צדו ואשתממו כס פורענות אחתיך שמרון׃ ושתית אותה
ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם
אדני יהוה׃ ותשתין יתה ותגמרין וית פורענותה תקבלין ובסריך
תתלשין ארי אנא ײ גזרית במימרי אמר ײ אלהים׃
לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי

גוזך וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך: בכין כדנן אמ[illegible]ים
חלף דשבקת פולחני וארחיקת דחלתי מקביל עינך ואף את
קבילי חובי עיצת חטך וטעותיך:
ויאמר יהוה
אלי בן אדם התשפוט את אהלה ואת אהליבה והגיד להן את
תועבותיהן: ואמר יי לי בר אדם התוכח ית אהלה וית אהליבה
וחוי להון ית תועיבתהון: כי נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו
וגם את בניהן אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה: ארי זנאין
בהון ודם זכי אשדו בידיהון ובתר פלחן טעוותהון טעו ואף ית
בניהון דעתידין למפק מנהון תולדת קודשא קדמי אעברו
להון לפלחן: עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא
ואת שבתותי חללו: עוד דא ארגיזו קדמי סאיבו ית בית מקדשי
ביומא ההוא וית יומי שביא דילי אחילו: ובשחטם את בניהם
לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו
בתוך ביתי: ובנכסותהון ית בניהון לפלחן טעוותהון ועלו לבית
מקדשי ביומא ההוא לאחלותיה והכדין עבדו בגו בית מקדשי:
ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח
אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי: ואף
ארי שלחא לגבריא דאתן מרחיק דאזגד שליח לותהון והא
אתו לאתר דזמינת אתקינת שוקין ומנית פלטורין: וישבת
על מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה וקטרתי ושמני שמת
עליה: ורמית דרגשין מכבין מלכין דיקר ופתורין מלן מ̈ל
טוב סדרת קדמיהון וקטורת בוסמי ומשחי שוית עליהון:
וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים

מ[illegible] ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן:
וקל אתרגושתהון דשלן שליוא בגוה ולתקוף גברין מסגי אנשא
אתן סחור סחור ממדברא ויהבו שירין על ידיהון וכתר
דתשבחא על רישיהון: ואמר לבלה נאפים עת יזנה תזנותה עתה כו / ק ק
והיא: ואמרית לכנשתא דישראל דבליאת עמה בחובין כען
תשבוק מטעותה ותתוב לפולחני ולא תבית: ויבא אליה כבוא
אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה: ועלו
לותה כמא דעלין לות איתתא פונדקיתא כין עלו לאהלה
ולאהליבה מדינן דעיצתהון חטאין: ואנשים צדיקם המה
ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפות
הנה ודם בידיהן: וגברין זכאין בקבלהון אנון יתפרעון מנהון
פורענות גייפן ופורענות אשדת דם ארי זנאין בהון ודם זכי
אשדו בידיהון: כי כה אמר אדני יהוה העלה
עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז: ארי כדנן אמר יי אלהים
אתנכי דיסקן עליהון משריין ואמסר יתהון לתבר ולביזא:
ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם
יהרגו ובתיהן באש ישרפו: וירגמון יתהון באבני קלע משריין
ויבזעון יתהון בסיפיהון בניהון ובנתהון יקטלון ובתיהון
בנורא יוקדון: והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים
ולא תעשינה כזמתכנה: ואבטיל חובי עיצת חטין מן ארעא
ויתרדין כל מדינתא ולא יעבדון כעיצת חטיכון: ונתנו
זמתכנה עליכן וחטאי גלוליכן תשאינה וידעתם כי אני
אדני יהוה: ויתיהבון חובי עיצת חטיכון עליכון וחטאי פלחן

טעוותכון תקבלון ותדעון ארי אנא יי אלהים:
כד ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור
לחדש לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי בשתא
תשיעיתא בירחא עסיראה בעסרא לירחא למימר: בן אדם
כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל
ירושלם בעצם היום הזה: בר אדם כתוב לך ית שם יומא ית
כרן יומא הדין סמך מלכא דבבל על ירושלם בכרן יומא
הדין: ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים: ואתנבי לעמא
סרבנא נבואה ותימר להון כדנן אמר יי אלהים אתנבי די יסקון
משריין על קרתא ואף אתיהיב לה ארכא לקבלא מצירא:
אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא:
כניש רברבהא לגוה כל גבר גיבר אימתן וגבר עביד קרב
משריית עממין מלייתה: מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים
תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה: מלכי עממיא
קריב ואף טקיס סומלוותא עמהון אבע זמנה אף יתר מן
קטילהא בגוה: לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר
הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה
לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל: בכין כדנן אמר
יי אלהים וי על קרתא דאשדי דם זכי בגוה דהיא כדודא
דזיהומתיה ביה וזיהומתיה לא נפקת מניה גלו על גלו אתפק
עמה מדלא אתעביד לה תיובא: כי דמה בתוכה היה על
צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר:

ארי דם זכי דאתאשיד בגוה בזירו ובדרע מרמס שפכתיה לא
שפכתיה בשלו למעבד עלוהי תיובא: להעלות חמה לנקם נקם
נתתי את דמה על צחיח סלע לבלתי הכסות: למעבד פורענו
לאתפרעא בתקוף גליתי חוביהון על דאשדו דם זכי בגלאי
בדיל דלא לאשתבקא: לכן כה אמר אדני יהוה
אוי עיר הדמים גם אני אגדיל המדורה: בכין כדנן אמר יי אלהים
וי על קרתא דאשדי דם זכי בגוה אף אנא אסגי תדלקה: הרבה
העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות
יחרו: אסגי מלכיא כניש משריתא תקיף סומכוותא וזמין עלה
עבדי קרבא וגברהא ישתפשון: והעמידה על גחליה ריקה
למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה תתם חלאתה:
ואשאר ארעה צדיא בדיל דיצדון ויסופון תרעי קרוהא
ויתמסון בגוה עבדי סובתה יסופון חובהא: תאנים הלאת ולא
תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: תסקופין אתמליאת
ולא יפקון מינה עבדי בשתה בנורא תתוקד מסגיאות חובהא:
בטמאתך זמה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא תטהרי
עוד עד הניחי את חמתי בך: בראסתאבת בעיצת חטין חלף
דדכיתיך ולא דכית מסובתיך לא תדכן עוד עד דאניח ית חמתי
ביך: אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא
אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה: אנא יי
גזרית במימרי אתיא ותתקיים לא אמנע ולא אחוס ולא
אתחים כאורחתיך בישתא וכעובדך מקלקליא אתפרע
מנך אמר יי אלהים: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם הנני לקח
ממך את מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולא
תבוא דמעתך: בר אדם הא אנא נסיב מנך ית רגגא דעינך במותא
ולא תספוד ולא תבכי ולא תשגר דמעין: האנק דם מתים
אבל לא תעשה פארך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך
ולא תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל: אידנך שתוק
על מיתך אבלא לא תעביד טוטפתך יהוין ברישך ומסנך
תשוי ברגלך ולא תתעטף על שפם ולחים אבילין לא תיכולו
ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר
צויתי: ואתנביתי לעמא בצפרא ומיתת איתתי ברמשא
ועבדית בצפרא כמא דאתפקדית: ויאמרו אלי העם הלוא
תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה: ואמרו לי עמא הלא תחוי
לנא מא אלין לנא ארי את עביד: ואמר אליהם דבר יהוה היה
אלי לאמר: ואמרית להון פתגם נבואה מן קדם יי הוה עמי
למימר: אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל
את מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם
ובניכם ובנתיכם אשר עזבתם בחרב יפלו: אימר לבית ישראל
כדנן אמר יי אלהים הא אנא מפיס ית בית מקדשי יקר תקפכון
רגגא דעיניכון וחבוב נפשכון ובניכון ובנתכון דשבקתון
בחרבא יתקטלון: ועשיתם כאשר עשיתי על שפם לא תעטו
ולחם אנשים לא תאכלו: ותעבדון כמא דעבדית על שפם לא
לא תתעטפון ולחים אבילין לא תיכלון: ופארכם על ראשיכם
ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתכם

ונמקתם איש אל אחיו: ותוטפתכון ברישיכון ומסניכון
ברגליכון לא תספדון ולא תבכון ותתמסון בחוביכון ותנהמון
גבר על אחוהי: והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה
תעשו בבואה וידעתם כי אני אדני יהוה: ויהי יחזקאל לכון
לאת ככל דעבד תעבדון במיתה ותידעון ארי אנא יי אלהים:
ואתה בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את מעוזם
משוש תפארתם את מחמד עיניהם ואת משא נפשם בניהם
ובנותיהם: ואת בר אדם הלא ביומא דאעדי מנהון ית בית
מקדשהון יקר תוקפהון וחדות תושבחתהון יתנסיב מנהון
רגג דעיניהון וחיבוב נפשהון דטב להון מבניהון ומבנתהון
ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים: ביומא ההוא
ייתי משיזבא לותך לאשמעותך בסורא: ביום ההוא יפתח
פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת
וידעו כי אני יהוה: ביומא ההוא יתפתח פומך במיתי משיזבא
ותתנבי ולא תשתוק עוד ותהי להון לאת ותידעון ארי אנא
יי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם שים פניך אל בני
עמון והנבא עליהם: בר אדם קביל נבואה על בני עמון ואתנבי
עליהון: ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר
אדני יהוה יען אמרך האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת
ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה: ותימר
[illegible] עמון קבילו פתגמא דיי אלהים כדנן אמר יי אלהים חלף
[illegible]ת חדוא על מקדשי ארי אתחל ועל ארעא דישראל

אדי עדיאת ועל דבית יהודה ארי הליכו בגלותא׃ לכן הנני
נתנך לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו בך
משכניהם המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך׃ בכין הא
אנא מסר ליך לבני מדנחא לירותא ויתבון בירניתהון ביך
ויגדון ביך משכניהון ואנון ייכלון טוב ארעיך ואנון יבזון
נכסך׃ ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ
צאן וידעתם כי אני יהוה׃ ואתין ית רבה למדור גמלין וית
בני עמון לבית משרי עדרין דען ותדעון ארי אנא יי׃
כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברגל
ותשמח בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל׃ ארי כדנן
אמר יי אלהים חלף דטפחתא בידך ורפסתא ברגלך וחדיתא
בכל נפוח נפש על ארעא דישראל׃ לכן הנני נטיתי את ידי
עליך ונתתיך לבג לגוים והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן לבז ק
הארצות אשמידך וידעת כי אני יהוה׃ בכין הא אנא מרים
מחת גבורתי עלך ואיתנינך לביזא לעממיא ואשיצ[illegible]
מבני עממיא ואובדינך מן מדינתא אצדינך ותידע ארי
אנא יי׃ כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר
הנה ככל הגוים בית יהודה׃ כדנן אמר יי אלהים חלף דאמרו
מואבאי ושעיר מאשנו מכל עממיא דבית י[illegible]
הנני פותח את כתף מואב מהערים מעריו מק[illegible]
ארץ בית הישימות בעל מעון וקריתמה׃ בכין תימה ק
ית תקוף מואב מקרויהון מכרכיהון עד פצח [illegible]
ארעהון בית ישימות בעל מעון וקריתים [illegible]

עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוים׃ בני
מדנחא ייתון על בני עמון ואמסרינה לירותא בדיל דלא יהי
דוכרן בני עמון בעממיא׃ ובמואב אעשה שפטים וידעו כי
אני יהוה׃ ובמואב אעביד פורענות דינין וידעון ארי אנא יי׃
כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקום נקם
לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם׃ כדנן אמר יי אלהים
חלף דעבדו אדומאי בתקוף פורענו לבית יהודה וחבו חובא
ואתפרעו מנהון׃ לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על אדום
והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודדנה
בחרב יפלו׃ בכין כדנן אמר יי אלהים וארים מחת גבורתי על
אדום ואשיצי מנה אנשא ובעירא ואתנינה חורבא מדרומא
ודתבי דדן בחרבא יתקטלון׃ ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי
ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאם
אדני יהוה׃ ואתין ית פורענותי באדום ביד עמי ישר׳ יתמסרון
ו[...]רעון מן אדום כרוגזי ו[...]תי וידעון ית פורענותי אמר
יי אלהים׃ כה [...] אדני יהוה יען עשות פלשתים
בנקמה וינקמו נקם בש[...] בנפש למשחית איבת עולם׃
כדנן אמר יי אלהים ח[...] דעבדו פלשתאי בדבבו ואתפרעו
[...]ענו בציפות נפש בדיל לחבלא דבבות עלם׃
[...]כה [א]מר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים והכרתי
[...]ם והאבדתי את שארית חוף הים׃ בכין כדנן אמר יי
[...]ארים מחת גבורתי על פלשתאי ואשיצי ית
[...]יבין לאשתיצאה ואוביד ית שאר ספר ימא׃ ועשיתי

בם נקמות גדולת בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את
נקמתי בם: ואעביד בהון פורענון רברבן בתקוף רגז וידעון
ארי אנא יי כד איתי ית פורענותי בהון: ויהי
חצי הספר
בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
והוה בחדא עסרי שנין בחד לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר: בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח
נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה: בר אדם חלף
דאמרת צור על ירושלם חדו אתברת דהות מספקא סחורא
לעממיא אסתחרת למיתי לותי דהות מליא חרובתי: לכן כה
אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות
הים לגליו: בכין כדנן אמר יי אלהים האנא שלח רוגזי עלך
צור ואסיק עלך משרית עממין סגיאין כמיסק ימא באתרגושת
גלוהי: ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה
ונתתי אותה לצחיח סלע: ויחבלון שורי צור ויפגרון מגדלהא
ואעקר עפרה מנה ואתין יתה לשעיעות כיפא: משטח חרמים
תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבז לגוים:
משטח עיידין תהי בגו ימא ארי אנא גזרית במימרי אמר יי
אלהים ותהי לבזא לעממיא: ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה
וידעו כי אני יהוה: ויתבי כפרנהא דבחקלא בחרבא יתקטלון
וידעון ארי אנא יי: כי כה אמר אדני יה
מביא אל צר נבוכדראצר מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוס
וברכב ובפרשים וקהל ועם רב: ארי כדנן אמר יי אלהים האנא
מיתי על צור נבוכדנצר מלכא דבבל מצפונא מלך מלכין

בסוסון וברתכין ובפרשין ומשרין ועם סגי: בנותיך בשדה
בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך צנה:
יתבי כפרניך דבחקלא בחרבא יקטיל ויבני עלך כרקום ויצבר
עלך מליתא ויקים עלך דמזינין בתריסין: ומחי קבלו יתן
בחמותיך ומגדלותיך יתץ בחרבותיו: ומחת פגוזוהי יתיז
בשורך ומגדלך יתרע באבני ברזליה: משפעת סוסיו יכסך
אבקם מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבואו בשעריך
כמבואי עיר מבקעה: מרפסת סוסוותיה יחפונך אבקהון
מקל פרשין וגלגלין ורתיכין יזועון שורך במיעלוהי בתרעך
כמא דעלין בקרתא דמתרעא משור: בפרסות סוסיו ירמס
את כל חוצותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד:
בפרסת סוסוותיה ידוש ית כל שוקך עמיך בחרבא יקטיל
[illegible]ת תוקפיך לארעא יגר: ושללו חילך ובזזו רכלתך
[illegible] חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך ועציך ועפריך
בתוך מים ישימו: ויבזון נכסך וישבון סחורתיך ויפגרון שורך
ובתי המ[illegible] יתרעון ואבנך ואעך ועפריך בגו מיא ישוון:
והשבתי המון שיריך וקול כנריך לא ישמע עוד: ואבטיל
[illegible]ת אוושת זמריך וקל ניגון כינרך לא ישתמע עוד: ונתתיך
[illegible]לע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה
[illegible] נאם אדני יהוה: ואתנניך לשעיעות כיף [illegible] משט[illegible]
[illegible]יתהון לא תתבנן עוד ארי אנא ש גזרית במ[illegible] אמר
[illegible]: כה אמר אדני יהוה לצור ה[illegible]
[illegible]

אמ׳ יי׳ אלהים לצור הלא מקל מפלת קטילך בנה
חרב כד יתקטלון קטילין בגויך יזועון פרוליא: וירד׳
כסאותם כל נשיאי הים והסירו את מעיליהם ואת ב׳
רקמתם יפשטו חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו לרגעים
ושממו עליך: ויחתון מעל כורסוותהון כל חבר בי ימא
ויעדון ית מעיליהון וית לבושי ציוריהון ישלחון ז׳ עיל
על ארעא יתבון ויזועון מן קדם תברהון וי ע׳ [illegible]
עליך קינה ואמ׳ לך איך אבדת נושבת מימ׳ העיר
ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישביה אשר נתנו חת׳
לכל יושביה: ויטלון עלך אליא ויימרון לך איכדין א׳
דהוית יתבא בגו ימיא קרתא משבחתא דהות
בתקוף ימא היא ויתבהא איכדין אתמסרו לתבר׳
עתה יחרדו האין יום מפלתך ונבהלו האיים [illegible]
מצאתך: כען יזועון פרוליא ביום מפ׳
נגוותא דבימא במיפק גלוותיך:
[illegible]נ׳ יהוה בתתי אתך עיר נחרבת כע׳
[illegible]עלות עליך את תהום וכסוך המים הר׳
יי׳ אלהים [illegible] יתיך קריא חרבא כקרוין
באסקו [illegible] [illegible]ל ית עממין סגיאין כמית
עממין סגיא[illegible] [illegible]יך את ולדי בור ארע
תחתיות [illegible] [illegible]תיו ורבו ה

ארמין עלמא עם נחתי גובבית אברנא בדייל דלא
בין ואתין ודרזא בארעא דישראל: בלהות אתנך ואינך
ותבקשי ולא תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה: כי דלא הוית
אתנניך ופין תהן ותתבען ולא תשתכחין עוד לעלם אמר
יי אלהים: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר: ואתה בן אדם שא על צר
… בר אדם טול על צור אליא: ואמרת לצור הישבתי
על מבו… ים רכלת העמים אל איים רבים כה
אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יופי: ותימר לצור
…על מגרש מחוזי ימא מספקא סחורא לעממיא
…סגיאין כדנן אמר יי אלהים צור את אמרת אנא משכללא
…פרי: בלב ימים גבוליך בניך כללו יפיך: בגו ימא
…שכלילו בניך: ברושים משניר בנו לך
…לבנון לקחו לעשות תורן עליך: …
…נגשרך ארזין מלבנן נ… ולמעבד תורנין
…ון עשו משוטיך קרשך עשו שן בת…
…טרין ממתנן עבדו משוטי…
…שבעין מכבשין בשין … פאה
…מדינת … ששבי … ממצרים היה
…הוות לך לנס … איי אלישה היה
…

צידון וארוד הוו שיטין ומיתן סחורא לגויך חכימיך צור הוו
ביך אנון פרנסך׃ זקני גבל וחכמיה הוו בך מחזיקי בדקך [illegible]
אניות הים ומלחיהם׃ ר׳ היו בך לערב מערבך׃ סבי גבל וחכימהא
הוו ביך מתקפי צורכך כל נחתי ספיני ימא וספניהא הוו
שיטין ומיתן סחורא לגויך׃ פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי
מלחמתך מגן וכובע תלו בך המה נתנו הדרך׃ פרסאי
ולודאי ופוטאי הוו במשריתיך גברי עבדי קרביך [illegible]
וקולסין תלו ביך אנון אסגיאו זיויך׃ בני ארוד וחילך על
חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על
חומותיך סביב המה כללו יפיך׃ בני ארוד ומשריתך
שורך סחור סחור ואף קפוטקאי במגדלך הוו [illegible]
על שורך סחור סחור אנון שכלילו שופריך׃
מרב כל הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו ע[illegible]
מיתן ס[illegible] [illegible]יך מסחר כל נוהר בכס[illegible]
יהבו בבית [illegible]ון ותב[illegible] המה רכ[illegible]
נחשת נתנו מעבדך יון תובל ומשך אנון ה[illegible]
[illegible]יתן סחורא לגויך׃ מבית תוגר[illegible]
[illegible]ס נתנו עזבונך׃ מדינת [illegible]מיא סוסוון
[illegible] סחורא לג[illegible] [illegible] [illegible]ד ביכ סו
[illegible] וח[illegible]
[illegible] נרגון בקרת
סחרתך [illegible]

סחורא לגויך מסגי עותריך בתכריכין דארגון ויצורין ובוץ
ואבנין טבן ומרגלין יהבו בבית גנזך: יהודה וארץ ישראל
המה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי נתנו
מערבך: יהודה וארעא דישראל אינון תגרך בחיטי דיחוש
[illegible]לויא ודבש ו[illegible]ח ושעף יהבו לחנותיך: דמשק סחרתך
במעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר צחר: מן דמשק
[illegible]תן סחורא לגויך בסגי עותריך מסגי כל עותר בחמר חילת
מבשל ועמר מילת פבילא: ודן ויון מאוזל בעזבוניך נתנו
[illegible] נשות קדה וקנה במערבך היה: ודן ויון בשירן סחורתיך
עדקין דפרזל קילא וקני בסם בחנותך יהבו: דדן
[illegible] בבגדי חפש לרכבה: מן דדן מיתן סחורא לגויך
[illegible]ריך לרתיכין: ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ידך
[illegible] יתודים בם סחריך: ערב וכל רברבי נבט
[illegible]ן דכרין וגדין בהון הות ס[illegible]ריך: רכלי
[illegible] המה רכליך בראש כל בשם [illegible] ואבן יקרה
[illegible]בוניך: תגרי שבא ורעמה אנון תגרך בריש כל
[illegible] אבנין טבן ודהבא יהבו בבית ג[illegible]
שבא אשור כלמד רכלתך: חרן ונציבין וחד[illegible]ב
[illegible]רי נת[illegible] ותגרי המה רכליך
[illegible]ומי תכלת [illegible] ברמים [illegible]
[illegible]

בעזקת גלב עבידת ימא מחתין במגדלי אעי הדסין ב[...]ת
סחורתיך: אניות תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותכבדי
מאד בלב ימים: בספיני ימא הוו שיטין ומיתן סחורא לגויך
ועתרת ותקיפת לחדא בגו ימיא: במים רבים הביאוך השטים
אותך רוח הקדים שברך בלב ימים: [...] סגיאין עלו עלך
דבזו יתיך מלך דתקיף כרוח קידומא ונבריך בגו ימ[...]
הונך ועזבוניך מערבך מלחיך וחבליך מחזיקי בדקך
וערבי מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר בך ובכל קהלך
אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך: עו[...] ונכסך
סחורתיך ספנך ופרנסך מתקפי צרכך ומיתן [...] [...]ך
וכל גברי עבדי קרביך דביך ובכל משריתיך ד[...] [...]לון
בגו ימיא ביום מפלתך: לקול זעקת ח[...] [...]שו
מגרשות: לקל צוחת פרנסך יזועון פרוליא: [...] [...]ם
כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים [...] [...]מדו:
ויחתון מספיניהון כל אחדי משוט ספנין כל פרנסי ימא על
ארעא יקומון: והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר
על ראשיהם באפר יתפלשו: וישמעון עלך [...]קלהון ויצוחון
במרר ויסקון עפרא על רישיהון בקטמא יהון מתפלשין:
והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים ובכו אלי[...] [...]ש
[...]ספד מר: וימרטון עלך מרט וייסרון סקין ויבכ[...]
[...]לך נפש ויעבדון מספד מרירון: [...] אל[...]
[...]לך מי[...]

עזבוניך מימים השבעת עמים רבים ברב הוניך ומערביך
העשרת מלכי ארץ: במפק סחורתיך מביני ימיא אסבעת
עממין סגיאין בסגי עותריך ונכסך אעתרת מלכי ארעא: עת
נשברת מימים במעמקי מים מערבך וכל קהלך בתוכך נפלו:
כען אתברת דה[...]א בגו ימיא בעומקי מיא סחורתיך
וכל משריתיך בגויך נפלו: כל ישבי האיים שממו עליך ומלכיהם
שערו שער רעמו פנים: כל יתבי נגוותא צדיאו עלך ומלכיהון
זעו זיע אתרשימו אפיהון: סחרים בעמים שרקו עליך בלהות
היית ואי[...]ד עולם: תגרין בעממיא צדיאו עלך כיד לא הוית
איתנה[...] כין תהין עד עלמא: ויהי דבר יהוה אלי כח
לאמר [...] הפתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם אמר
לנגיד [...] האמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני מושב
אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב
אלהים: בר אדם אימר למלכא דצור כדנן אמר יי אלהים חלף
דראים לבך ואמרת דחלא אנא מותב תקיפין יתיבית בגו ימיא
ואת אנשא ולית בך צרוך וחשיבתא בליבך דאת דחלא: הנה
חכם אתה מדניאל כל סתום לא עממוך: הא חכים את מדניאל
כל רז לא אתכסא מינך: בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל
ותעש זהב וכסף באוצרותיך: בחוכמתך ובסכלתנותך
נכסיו וכנשתא דהבא וכספא באוצרך: ברב
[...] ביתחילך ויגבה לבבך בחילך: בסגי
[illegible]

אתלבך כלב אלהים: בכין כדנן אמר יי׳ אלהים חלף דחשיבתא
בלבך דאת דחלא: לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים
והריקו חרבותם על יפי חכמתך וחללו יפעתך: בכין הא
אנא מיתי עלך נוכראין תקיפי עממיא וישלפוסיפיהון על
תיקון חוכמתך ויחלון זיו אימתך: ל[illegible]ת יורדוך ומתה
ממותי חלל בלב ימים: לחבלא יחתנך ותמות ממת מטעני
חרב בגו ימיא: האמר תאמר אלהים אני לפני הורגך
ואתה אדם ולא אל ביד מחללך: המימר תימר דחלא אנא
קדם קטלך ואת אנשא וליתך ערוך ביד מחבלך: מותי
ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה: מותת
רשיעין תמות ביד נוכראין ארי אנא גזרית במימרי אמר
יי׳ אלהים: ויהי דבר יהוה אלי לאמר
פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר: בן אדם שא
מלך צר ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם
מלא חכמה וכליל יפי: בר אדם טול אליא ט[illegible]
ותימר ליה כדנן אמר יי׳ אלהים את דמי ל[illegible] דצורתא
דמתקן בחוכמתא ומשכלל בשופריה: בעדן גן אלהים
היית כל אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש
שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת [illegible] ונקביך
בך ביום הבראך כוננו: בסגי טוב ותפ[illegible]
כאילו בעדן גנתא [illegible] את שרי ע[illegible]
מ[illegible] לך [illegible] אבנין [illegible]
[illegible]

ובדקן משקען בדהב כל אלין עבידת תקונך בכין דאיסלבך
ברם לא אסתכלתא בפגרך דאת עביד חלולין ונקבין דאינון
צורכך דלא אפשר לך דתתקיים בלא בהון מיומא דאתבריתא
עמך מתקנין: את כרוב ממשח הסוכך ונתתיך בהר קדש
אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת: את מלך מרבא למלכו
ויהבית לך רבותא ואת על טור קודשא דיי בספרתא ובעמא
קדישא ספרתא למשלט: תמים אתה בדרכיך מיום
הבראך עד נמצא עולתה בך: שלים את באורחתך מיומא
דאתבריתא עד דאשתכח שקר בך: ברב רכלתך מלו תוכך
חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסוכך
מתוך אבני אש: בסגיאות סחורתך אתמליאו אוצרך חטוף
אפסנך על דבספרתא על טור קודשא דיי ואבדנך
בכתנא על דספרתא למשלט בעמא קדישא:
[...]ך דיפיך שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתיך
[...]תתיך לראוה בך: ראים לבך בתוקפך אתחבלת
[...]ו יתך [...]יו אימתך על ארעא רטשתך אזה[...]א
למלכיא יהבתך לאסתכלא בך: מרב עונך בעול רכלתך
חללת מקדשיך ואוצא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך
לאפר על הארץ לעיני כל ראיך: מסגי חובך בשקר סחורתך
[...]שר ואיתי עממיא דתקיפין כאישתא מחובי
[...]ר ואתנך כקטם על ארעא לעיני כל
[...]יס שממו עליך בלהות הייו[...]
עממיא [illegible]יא.

כג

אתנגך וכין תהי עד עלמא: ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם
שים פניך אל צידון והנבא עליה: בר אדם קביל נבואה על צידון
ואתנבי עלה: ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון
ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים
ונקדשתי בה: ותימר כדנן אמר יי אלהים האנא שלח רוגזי
עלך צידון ואתיקר בגויך וידעון ארי אנא יי כד אעביד בה
פורענות דינין ואתקדש בה: ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה
ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה:
[illegible] שלח בה מותא וקטלא בשוקהא כד יתרמון קטילין בגוה
באיתיתי עלה דקטלין בחרבא מסחור סח[illegible] ארי
אנא יי: ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממ[illegible]
מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידע[illegible]
יהוה: ולא יהי עוד לבית ישראל מלך מבאיש ו[illegible]
מכל סחרניהון דבזזין יתהון וידעון ארי אנ[illegible] א[illegible]:
כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן
העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וי[illegible]
על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: כדנן אמר יי
אלהים כד אכניש ית בית ישראל מבני עממיא דאתבדרו
בהון ואתקדש בהון לעיני עממיא ויתבון על א[illegible]
דיהבית לעבדי ליעקב: וישבו עליה ל[illegible]
ונטעו כרמים וישבו לבטח ב[illegible]
[illegible] מסביבותם וידע[illegible]

ויתבון עלה לרוחצן ויבנון בתין ויצבון כרמין ויתבון לרוחצן
כד אעביד פור ענות דינין מכל דבזזין יתהון מסחרניהון
וידעון ארי אנא ה׳ אלההון: בשנה העשירית כט
בעשרי׳ בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
בשתא עסיריתא בעסיראה בתרי עסר לירחא הוה פתגם
נבואה מן קדם ה׳ עמי למימר: בן אדם שים פניך על פרעה
מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה: בר אדם קביל
נבואה על פרעה מלכא דמצרים ואתנבי עלוהי ועל
מצראי כולהון: דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך
פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו א[illegible]
אמר לי יארי ואני עשיתני: אתנבי ותימר כדנן אמר [illegible] אלהים
ה[illegible]ישא [illegible] לרוגזי עלך פרעה מלכא דמצרים דאת דמי
ל[illegible] [illegible]נה דשרי בגו נהרוותא דאמר דילי מלכותא ואנא
כבשיתין: ונתתי חחים בלחייך והדבקתי דגת יאריך
בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך
בקשקשתיך תדבק: ואתין שירין בלסתך ואקטיל שלטוני
תוקפך עם גברך ואבטלינך ממלכותך וית כל שלטוני
תוקפך עם גיברך יתקטלון: ונטשתיך המדברה אותך
[illegible] כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ
[illegible] ולעוף השמים נתתיך לאכלה: וארטשינך
[illegible] כל שלטוני תוקפך על אפי ברא תתרמי
[illegible]לא תתקבר לחית ארעא ולע[illegible]
[illegible]שתיך [illegible] וידעו כל ישבי מצ[illegible]

אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל: וידעון כל
יתבי מצרים ארי אנא יי חלף דהוו סמך קניא רעיעא לבית
ישראל: בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף בכף ז
ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים: באתסמכותהון
בך ביד מלך תקיף תתמסר וייבד בית רוחצנהון ובאסתמכותהון
עלך תיתבר ולא תהי להון לבית סומכן: לכן
כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם
ובהמה: בכין כדנן אמר יי אלהים הא אנא מיתי עלך דקטלין
בחרבא ואשיצי מינך אנשא ובעירא: והיתה ארץ מצרים
לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני
עשיתי: ותהי ארעא דמצרים לצדו וחורבא וידעון ארי אנא
יי חלף דאמר מלכותא דילי ואנא כבשיתי: לכן הנני אליך
ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה
ממגדל סונה ועד גבול כוש: בכין הא אנא שלח רוגזי עלך ועל
מלכותך ואתין ית ארעא דמצרים לח[illegible] ואשתממו
ממגדול סויני ועד תחום כוש: לא [illegible] רגל אדם ורגל
בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה: לא תעבר בה
רגל אנשא ורגל בעירא לא תעבר בה ולא תתיתב ארבעין
שנין: ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות
ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים [illegible]
והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות: ואת[illegible]
דמצרים לצדו בגו מדינן צדיין וקרוו[illegible]
[illegible] לצדו ארבעין שנין ו[illegible]

ואבדרינון במדינתא: כי כה אמר אדני יהוה
מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו
שמה: ארי כדנן אמר יי אלהים מסוף ארבעין שנין אכניש ית
מצראי מבני עממיא דאתבדרו לתמן: ושבתי את שבות
מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם
ממלכה שפלה: ואתיב ית גלות מצרים ואתיב יתהון לארע
פתרוס על ארע תותבותהון ויהון תמן מלכו חלשא: מן
הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים
והמעטתים לבלתי רדות בגוים: מן מלכוותא תהי חלשא
ולא תתרדב עוד על עממיא ואזערינון בדיל דלא יפלחון
בעממיא: ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון
בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: ולא יהון עוד לבית
ישראל לאתרחצא עליהון לאדכרא חובין באתפניותהון
בתריהון וידעון ארי אנא יי אלהים: ויהי
בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה
אלי לאמר: והוה [illegible]רין ושבע שנין בקדמאה בחד לירחא
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם נבוכדראצר
מלך בבל העביד את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש
מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על
העבדה אשר עבד עליה: בר אדם נבוכדרצר מלכא דבבל
[illegible] ית משריתיה פלחן רב על צר כל סער ריש נתר
[illegible] תמריט ואגר לא הוה ליה ולמשריתיה מצור
[illegible] עלה: [illegible] לחן בהא

יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את [illegible] ונשא
המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו: בכין כדנן
אמר יי אלהים האנא יהיב לנבוכדנצר מלכא דבבל ית ארע
דמצרים וישבי את גושתה ויבוז ביזה ויעדי עדאה ותהי
אגר למשרייתיה: פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ
מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: אגר יהיה דאפלח בה יהבית
ליה ית ארעא דמצרים דחבו קדמי לאתפרעא מנהון אמר
אלהים: ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן
פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה: בעדנא ההוא אקים
פורקן לבית ישראל ולך אתין מפתח פומא בנבואה ביניהון
וידעון ארי אנא יי: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם הנבא
ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליום: בר אדם אתנבי
ותימר כדנן אמר יי אלהים אילילו ואימרו ווי מן קדם יומא:
כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה: ארי קריב
יומא וקריב יומא דעתיד למיתי מן קדם יי יום ענן זיעדן
תבר עממיא יהי: ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש
בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודותיה: ותחול
חרבא במצרים ויהי זיעא בכוש כד יתרמון קטילין במצרים
וישבון את גושתה ויפגרון אושהא: כוש ופוט ולוד וכל
הערב וכ[illegible] בני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: כושאי
ופוטאי [illegible] וכל סומכוותא וכוב ובני ארע קיימא [illegible]
כה אמר יהוה [illegible]

מצרים ויתבר גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה נאם אדני
יהוה: כדנן אמר יי ויתקטלון סעדי מצרים ויבטל יקר תוקפה
ממגדל סונה בחרבא יתקטלון בה אמר יי אלהים: ונשמו בתוך
ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהיינה: ויצדון
בגו מדינן דצדיין וקרויהון בגו קרוין דהואה חרבן יהוין: וידעו
כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל עזריה: וידעון ארי
אנא יי כד איתי עממיא דתקיפין כאישתא על מצרים ויתברון
כל סעדהא: ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד
את כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה:
בעדנא ההוא יפקון אזגדין מן קדמי בלגיונין לאזעא ית כוש
דשריא לרוחצן ויהי זיעא בהון ביום פורענות מצרים ארי
הא אתיא: כה אמר אדני יהוה והשבתי את המון
מצרים ביד נבוכדראצר מלך בבל: כדנן אמר יי אלהים ואבטיל
ית אתרגושת מצרים ביד נבוכדנצר מלכא דבבל: הוא ועמו
אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על
מצרים ומלאו את הארץ חלל: הוא ועמיה עמיה תקיפי
עממיא אתן לחבלא ארעא וישלפון סיפיהון על מצרים
וימלון ית ארעא קטילין: ונתתי יארים חרבה ומכרתי את
הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה
דברתי: ואתין נהריהון יבשתא ואמסר ית ארעא ביד מבאשין
ואצדי ית ארעא ומלאה ביד נוכראין אנא יי גזרית במימרי:
כה אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי
א[illegible] ממנף ונשיא מארץ מצרים לא[illegible]

בארץ מצרים: כדנן אמר יי אלהים ואוביד דפלחין לטעוותא
ואשיצי דפלחין לצלמניא ממפיס ומלכא מארע[א ד]מצרים
לא יהי עוד ואתין דחלא בארעא דמצרים: והשמ[תי] את
פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא: וא[צד]י ית
פתרוס ואיתי עממיא דתקיפין כאישתא על טאניס ואעביד
פורענות דינין באלכסנדריא: ושפכתי חמתי על סין מעוז
מצרים והכרתי את המון נא: ואשפוך חמתי על סין תקוף
מצרים ואשיצי ית אתרגושת אלכסנדריא: ונתתי אש
במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם: ואיתי
עממיא דתקיפין כאישתא על מצרים מזעזעא תזוע סין וז
ואלכסנדריא תהי מתרעא משור ומפיס בעלי דבביא יקפונה
יום יום: בחורי און ופיבסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה:
עולימי און ופיבסת בחרבא יתקטלון ופלחיהון בשביא יהכון:
ובתחפנחס חשך היום בשברי שם את מטות מצרים ונשבת
בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה: ועל
תחפנחס איתי חשוך ביממא כד אתבר תמן ית תקוף מצרים
ויבטל בה יקר תוקפה היא מלך במשריתיה יחפינה כענ[נא]
דסליק וחפי ית ארעא ויתבי כפרנהא בשביא יהכון: ועשיתי
שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה: וא[illegible] פורענות דינין
במצרים וידעון ארי אנא יי: ויהי באחת
עשרה שנה בראשון בשבעה ל[illegible] היה דבר יהוה אלי
לאמר: והוה בחדא עסרי שנין בקדמאה בשבעה לירחא
הו[illegible] מן קדם יי עמי למימר: בן אדם [illegible] ע

פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לתת רפאות לשום
חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב: בר אדם ית תקוף מלכות
פרעה [illegible] מלכא דמצרים תברית והא לא מתקפא לאתסאה
למתן [illegible] צא למחלם לאתקפא למיחד מלכו:
לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי
את זרעתיו את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב
מידו: בכין כדנן אמר ש' אלהים האנא שלח רוגזי על פרעה
מלכא דמצרים ואתבר ית סעדוהי ית שלטונוהי תקיפיא
דבהון הוא תבר ית מלכוותא וארמי ית תוקפא מניה: והפצותי
את מצרים בגוים וזריתם בארצות: ואגלי ית מצראי לביני
עממיא ואבדרינון במדינתא: וחזקתי את זרעות מלך
בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונאק
נאקות חלל לפניו: ואתקיף ית מלכות מלכא דבבל ואתין
ית תוקפי בידיה ואתבר ית תקוף פרעה וינהום ניהום מטעני
חרב קדמוהי: והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה
תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל ונטה
אותה אל ארץ מצרים: ואתקיף ית מלכות מלכא דבבל
ומלכות פרעה תבטל וידעון ארי אנא יי' כד איתין תוקפי
ביד מלכא דבבל ויתפרע פורענו מן ארעא דמצ': והפיצותי
את מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה:
ואגלי ית מצראי לביני עממיא ואבדר יתהון במדינתא
וידעון ארי אנא יי' ויהי באחת עשרה שנה
בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה [illegible]

בחדא עסרי שנין בתליתאה בחד לירחא הוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר: בן אדם אמר אל פרעה מלך
מצרים ואל המונו: אלמא דמית בגדלך: בר אדם אימר
לפרעה מלכא דמצרים ולאתרגושתיה למן דמיתא
בתוקפך: הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל
וגבה קומה ובין עבתים היתה צמרתו: הא אתולאה דמי
לארזא בלבנן דנופיה שפיר וסוכיה מטלן ורם בקומא ועל
נגדין שלח שורשוהי: מים גדלוהו תהום רוממתהו את
נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת תעלתיה שלחה אל
כל עצי השדה: בעממיא סגי בסומכוותא תקיף ית מלכיא
שעביד לתחות מלכותיה וית שלטונוהי מני על כל מדינת
ארעא: על כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה
סרעפתיו ותארכנה פארתיו ממים רבים בשלחו: על כן
ראים בתוקפיה מכל מלכי עממיא וסגיאה משריתיה
ואתנצחו סומכוותיה על עממין סגיאין באתנצחותיה:
בסעפתיו קננו כל עוף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית
השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים: במשריתיה כביש כל
פרכין תקיפין ותחות שלטונוהי שעביד כל מדינת ארעא
ובטול מלכותיה יתיבו כל עממין סגיאין: ויף בגדלו
היה שרשו אל מים רבים: ואתנצח
גיבדוהי אריהות אימתיה על עממין
עממה ולבנן אלהים ברושים לא ד
ה ... וכפ פארתיו כל עץ בגן ... שעפתיו

אליו ביפיו׃ מלכין תקיפין לא אתנצחו לקבליה בתקוף גבורא
דהוה עמיה מן קדם יי׳ שלטונין לא קמו קדם משריתיה
וגיברין לא יכילו בסומכוותיה בתקוף גבורא דהוה עמיה מן
קדם יי׳ כל מלך לא דמא ליה בתוקפיה׃ יפה עשיתיו ברב
דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בגן האלהים׃ שפיר עבדתיה
בסגי גיברוהי וזעו מן קדמוהי כל מלכי קדם בתקוף גבורא
דהוה עמיה מן קדם יי׳׃ לכן כה אמר אדני יהוה
יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל בין עבותים ורם לבבו
בגבהו׃ בכין כדנן אמר יי׳ אלהים חלף דראימתא בקומא
ויהב מרותיה על מלכוותא וראים לביה בתוקפיה׃ ואתנהו
ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתיהו׃ ואמסרניה
ביד תקיף עממיא אתפרעא יתפרע מניה כחוביה תריכתיה׃
ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשהו אל ההרים ובכל גאיות
נפלו דליותיו ותשברנה פארתיו בכל אפיקי הארץ וירדו
מצלו כל עמי הארץ ויטשהו׃ ושיציוהי נוכראין תקיפי
עממיא ורטשוהי על טוריא ובכל חילא נפלא משריתיה
ואתברו סומכוותיה בכל פצידי ארעא ונחתו מיטלל
מלכותיה כל עממי ארעא ורטשוהי׃ על מפלתו ישכנו
כל עוף השמים ואל פראתיו היו כל חית השדה׃ על מפלת
קטילוהי שרו כל עופא דשמיא ועל פגרי מש
כל חית ברא׃ למען אשר לא יגבהו בקומתם
[illegible] יתנו את צמרתם אל בין עבתים ולא [illegible]
[illegible] תי מים כי כל[illegible] נתנו [illegible] תחתית

בתוך בני אדם אל יורדי בור׃ בדיל דלא יראמון בתוקפהון כל
מלכי קדם ולא יתנון ית מרותהון על מלכוותא ולא יתרברבון
להון בתוקפהון כל עבדי מלכו ארי כול
לארעא ארעיתא בגו בני אנשא עם נחתי גוב בית אבדנא׃
כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאלה האבלתי
כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים
ואקדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עולפה׃ כדנן אמר
יי אלהים ביום אחתותי יתיה לשאול אתאבלו עלוהי חפית
עמקא ית עלמא וחרובא מדינתא וזעו עממין סגיאין וחשוכת
עלוהי אפי מלכיא וכל מלכי עממיא עלוהי טפחו כתפא׃
מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את יורדי
בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון
כל שתי מים׃ מקל מפלתיה אזעית עממיא באחתותי יתיה
לשאול עם נחתי גוב בית אבדנא ואתנחמו בארעא ארעיתא
כל מלכי קדם שלטונין ועתירי נכסיא כל עבדי מלכו׃ גם הם
אתו ירדו שאולה אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים׃
אף אנון עמיה אתחתו לשאול עם קטילי חרבא ושלטונוהי
איתבדרו מתוקפהון בגו מלכוותא׃ אל מי דמית ככה בכבוד
ובגדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך
ע[illegible]ב את חללי חרב הוא פרעה וכל המונה נאם כו
אדני יהוה [illegible] דמיתא כדין ביקר וברבו במלכי קדם ותיתחת ז
עם [illegible] קדם לארעא ארעיתא בגו חייביא תשכוב עם
קטילי חרבא הוא פרעה וכל אתרגושתיה אמר [illegible]

לב

ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד
לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: והוה בתרתא עסרי שנין
בתרי עסר ירחין בחד לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר: בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת
אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותגח בנהרותיך
ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם: בר אדם טול אליא על
פרעה מלכא דמצרים ותימר ליה תקיף בעממיא הויתא
ואת כתנינא בימא ואגחתא במשריתך ואזעתא עממיא
בסומכוותך ואחריבתא מדינתהון: פה
אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים
והעלוך בחרמי: כדנן אמר יי אלהים ואפרוס עליך ית מצדי
בקהל עממין סגיאין ותתאחד בסריגתי: ונטשתיך בארץ
על פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל עוף השמים
והשבעתי ממך חית כל הארץ: וארטשינך בארעא על
אפי ברא ארמי נבילתך ואשרי עלך כל עופא דשמיא ואסבע
מנך כל חית ארעא: ונתתי את בשרך על ההרים ומלאתי
הגאיות רמותך: ואתין ית בסר קטילך על טוריא ויתמלאון
חיליא פגרי משריתך: והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל
ההרים ואפקים ימלאון ממך: ואלוי ארעא דהניתא מדמך
על טוריא ופצידיא יתמלון מנך: וכסיתי בכבותך שמים
והקדרתי את כככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו:
ואתחפינך עקא באכהיותי ית זיו יקר מלכותך מן שמיא ויזעון
עם משריתך דהוו סגיאין ככוכביא מלך במשריתיה יחפינך

בעננא דסליק וחפי ית שמשא וכסיהרא בימָמא לא מזהר
נהוריה: כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על
ארצך נאם אדני יהוה: כל שבילי אורחתך דמתקנין ונטירין
קדמי הא כמנהרי נהורא בשמיא אקלקילנון עלך ותהי
עקא כקבלא ית ארעך אמר יי אלהים: והכעסתי לב עמים רבים
בהביאי שברך בגוים על ארצות אשר לא ידעתם: ואזיע
לב עממין סגיאין באיתיותי תבירי קרבך לביני עממיא
למדינן דלא ידעתנין: והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם
ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעים
איש לנפשו ביום מפלתך: ואצדי עלך עממין סגיאין
ומלכיהון יתמהון עלך תימה באיתיותי עלך דקטלין
בחרבא ואנון חזן ויזועון מן קדם תברהון גבר על נפשיה
ביום מפלת קטילך: כי כה אמר אדני יהוה חרב
מלך בבל תבואך: ארי כדנן אמר יי אלהים קטולי חרבא
דמלכא דבבל ייתון עלך: בחרבות גבורים אפיל המונך
עריצי גוים כלם ושדדו את גאון מצרים ונשמד כל המונה:
בחרבי גיבריא אמגר משריתך תקיפי עממיא כולהון ויבזון
ית תקוף מצרים ותשתיצי כל אתרגושתה: והאבדתי את
כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסת
בהמה לא תדלחם: ואוביד ית כל בעירה מעל מיין סגיאין
ולא תזיעונון רגלא דאנשא עוד ופרסת בעירא לא תזיעונון:
אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה: בכן
אשקיט לעממיא ומלכיהון בניח אדבר אמר יי אלהים: בתתי

את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי
את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה: כד אתין ית ארעא
דמצרים צדו ותצדי ארעא ממלאה באיתיותי מחא על כל
דיתבין בה וידעון ארי אנא יי: קינה היא וקוננוה בנות
הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה
אותה נאם אדני יהוה: אמר נביא אליא היא נבואתא ותהי
לאליא כפרני עממיא יללון יתה על מצרים ועל כל אתרגושתה
יללון יתה אמר יי אלהים: ויהי בשתי עשרה
שנה [illegible] עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: והוה
[illegible] עסרי שנין בחמשת עסרא לירחא הוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר: בן אדם נהה על המון מצרים
והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות את יורדי
בור: בר אדם אתנבי על אתרגושת מצרים ותברא לה ולכפרני
עממיא תקיפיא אתנבי דיתמסרון לארעא ארעיתא עם
נחתי גוב בית אבדנא: ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים:
ממן את גיבר חות ושכיב עם חייביא: בתוך חללי חרב יפלו חרב
נתנה משכו אותה וכל המוניה: בגו קטילי חרבא יתרמון
לחרבא יתמסרון לשיצאה יתהון וכל אתרגושתהון: ידברו
לו אלי גבורים מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו הערלים
חללי חרב: ימללון עמיה תקיפי גיבריא מגו שאול עם סעדוהי
נחתו שכיבו חייביא קטילי חרבא: שם אשור וכל קהלה
סביבותיו קברותיו כלם חללים הנפלים בחרב: תמן אתור וכל
משריתיה סחרנותהון קבריהון כולהון קטיליא דאתקטלו

בחרבא: אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות
קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים:
דאתמסרו לקבורא בסיפי גוב בית אבדנא והואה משריתהון
סחרנותהון קבריהון כולהון קטיליא דאתקטלו בחרבא
דאתמסרו לתבר על דשליטו בארעא דישראל: שם עילם
וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר
ירדו ערלים אל ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים
וישאו כלמתם את יורדי בור: תמן עילם וכל אתר גושתה
סחרנותהון קבריהון כולהון קטיליא דאתקטלו בחרבא
דאיתחתו חייביא לארעא ארעיתא דאתמסרו לתבר על
דשליטו בארעא דישראל וקבילו אתפנעותהון עם נחתי
גוב בית אבדנא: בתוך חללים נתנו משכב לה בכל המונה
סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם
בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן:
בגו קטיליא אתמנא בית משכבהון להון בכל אתר גושתהון
סחרנותהון קבריהון כולהון חייביא קטילי חרבא דאתמסרו
לתבר על דשליטו בארעא דישראל וקבילו אתפנעותהון
עם נחתי גוב בית אבדנא בגו קטיליא אתמסרו: שם משך
תבל וכל המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב
כי נתנו חתיתם בארץ חיים: תמן משך תובל וכל אתר גושתהון
סחרנותהון קבריהון כולהון חייביא קטילי חרבא דאתמסרו
לתבר על דשליטו בארעא דישראל: ולא ישכבו את גבורים
נפלים מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויתנו את

חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונותם על עצמותם כי חתית
גבורים בארץ חיים: ולא ישכבון עם גיבריא דאתקטלו
מחייביא דאיתחתו לשאול במני קרבהון ויהבו ית סיפיהון
תחות רישיהון והוו חוביהון על גרמיהון ארי אתמסרו
לתבר גיבריא על דשליטו בארעא דישראל: ואתה בתוך
ערלים תשבר ותשכב את חללי חרב: ואת בגו חייביא תתבר
ותשכוב עם קטילי חרבא: שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה
אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו
ואת ירדי בור: תמן אדום מלכהא וכל רברבהא דאתמסרו
בגיברותהון עם קטילי חרבא אינון עם חייביא ישכבון ועם
נחתי גוב בית אבדנא: שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר
ירדו את חללים בחתיתם מגבורתם בושים וישכבו ערלים
את חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי בור: תמן רברבי צפונא
כולהון וכל צידונאי דאיתחתו עם קטיליא באיתגברותהון
מגיברותהון בהתין ושכיבו חייביא עם קטילי חרבא וקבילו
את כלמותהון עם נחתי גוב בית אבדנא: אותם יראה פרעה
ונחם על כל המונה חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה:
יתהון יחזי פרעה ויתנחם על כל אתרגושתיה קטילי חרבא
פרעה וכל משריתיה אמר יי אלהים: כי נתתי את חתיתו בארץ
חיים והשכב בתוך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה
נאם אדני יהוה: ארי אתמסרו לתבר גיבריא על דשליטו
בארעא דישראל ושכיבו בגו חייביא עם קטילי חרבא
פרעה וכל אתרגושתיה אמר יי אלהים:

ויהי

דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אלהם ארץ כי
אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו
אתו להם לצפה׃ בר אדם אתנבי לבני עמך ותימר להון
ארעא ארי איתי עלה דקטלין בחרבא וידברון עמא דארעא
גברא חד מביניהון וימנון יתיה להון למזהרא׃ וראה את החרב
באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם׃ ויחזי ית
דקטלין בחרבא דאתן על ארעא ויתקע בשופרא ויזהר
ית עמא׃ ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבא חרב
ותקחהו דמו בראשו יהיה׃ וישמע דשמע ית קל שופרא
ולא אזדהר ואתו קטולי חרבא ודברוהי חובת קטוליה תהי
ברישיה׃ את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא
נזהר נפשו מלט׃ ית קל שופרא שמע ולא אזדהר חובת
קטוליה ביה תהי ולוא אזדהר נפשיה שיזיב׃ והצפה כי יראה
את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבא חרב
ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש׃
ומזהרנא ארי יחזי ית דקטלין בחרבא דאתן ולא תקע
בשופרא ועמא לא אזדהר ואתו קטולי חרבא ודברו מנהון
נפשא הוא בחוביה איתדבר ודמיה מיד מזהרנא אתבע׃
ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת
מפי דבר והזהרת אותם ממני׃ ואת בר אדם מליף מניתך
לבית ישראל ותקבל מימרי פתגם ותזהר יתהון מלמחטי
קדמי׃ באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר

רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש׃
בד אמרית לרשיעא רשיעא ממת תמות ולא מלילתא
לאזהרא רשיעא מאורחיה הוא רשיעא בחוביה ימות ודמיה
מן ידך אתבעי׃ ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה
ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת׃ ואת ארי
אזהרתא רשיעא מאורחיה למתב מנה ולא תב מאורחיה
הוא בחוביה ימות ואת נפשך שיזבתא׃ ואתה
בן אדם אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו
וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה׃ ואת בר אדם
אימר לבית ישראל כין אמרתון למימר ארי חובנא וחטאנא
עלנא מתיהבין ובהון אנחנא מתמסן ואיכדין נתקיים׃ אמר
אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם
בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים
ולמה תמותו בית ישראל׃ אימר להון קיים אנא אמר יי אלהים
אם רעינא במותיה דרשיעא אלהין כד יתוב רשיעא מאורחיה
ויחי תובו תובו מאורחתכון בישתא ולמא תמותון בית ישראל׃
ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו
ביום פשעו ורשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו מרשעו
וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו׃ ואת בר אדם אימר לבני
עמך זכות זכאה לא תשיזביניה ביומא דחובתיה וחובת חייבא
לא יתקל בה ביומא דיתוב מחוביה וצדיקא לא יכול לאתקיימא
ביומא דחובתיה׃ באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקתו
ועשה עול כל צדקותו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות׃

בדאמרית לצדיקא מיחא ייחי והוא אתרחיץ על זכוותיה
ועבד שקר כל זכוותיה לא ידכרן ובשקריה דעבד ביה ימות:
ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט
וצדקה: ובד אמרית לרשיעא ממת תמות ויתוב מחובוהי
ויעביד דין דקשוט וזכו: חבל ישיב רשע גזלה ישלם בחקות
החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות: משכונא
אתיב רשיעא גזילא ישלים בגזירת חייא הליך בדיל דלא
תיו ק למעבד שקר מיחא ייחי לא ימות: כל חטאתו אשר חטא לא
תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה: כל חובוהי דחב לא
ידכרן ליה דין דקשוט וזכו עבד מיחא ייחי: ואמרו בני עמך
לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: ואמרו בני עמך לא
מפרשן לנא אורחת טובא דיי ואנון אורחתהון דילהון לא
תקנן: בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם: כד יתוב
זכאה מזכותיה ויעביד שקר וימות בהון: ובשוב רשע מרשעתו
ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: וכד יתוב רשיעא
מחובוהי ויעביד דין דקשוט וזכו עליהון הוא יתקים: ואמרתם
לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל:
ואמרתון לא מפרשן לנא אורחת טובא דיי אנש כאורחתיה
אתפרע מנכון בית ישראל: ויהי בשתי עשרה
שנה בעשירי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט
מירושלם לאמר הכתה העיר: והוה בתרתא עסרי שנין
בעסיראה בחמשא לירחא לגלותנא אתא לותי משיזבא
מירושלם למימר איתרעת קרתא: ויד יהוה היתה אלי בערב

לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי
ולא נאלמתי עוד: ונבואה מן קדם יי הות עמי ברמשא
קדם מיתי משיזבא ופתח ית פומי עד דאתא לותי בצפרא
ואתפתח פומי ולא שתיקית עוד: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
בן אדם ישבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים
לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים
לנו נתנה הארץ למורשה: בר אדם ית[illegible] האלין
על ארעא דישראל אמרין למימר חד הוה אברהם יחידאי
בעלמא וירית ית ארעא ואנחנא סגיאין לנא איתיהיבא ארעא
למירתה: לכן אמר אליהם כה אמר אדני
יהוה על הדם תאכלו ועיניכם תשאו אל גלוליכם ודם תשפכו
והארץ תירשו: בכין אימר להון כדנן אמר יי אלהים על דם
זכי אתון אכלין ועיניכון אתון זקפין לפלחן טעוותכון ודם
זכי אתון אשדין וארעא אתון מדמן למירתה: עמדתם
על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם
והארץ תירשו: אתעתדתון על תוקפכון עבדתון תועיבא
וגבר ית איתת חבריה סאיבתון וארעא אתון מדמן
למירתה: כה תאמר אלהם כה אמר אדני
יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני
השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצדות ובמערות בדבר
ימותו: כדין תימר להון כדנן אמר יי אלהים קיים אנא אם
לא דבחרבתא בחרבא יתקטלון ודעל אפי ברא לחיתא

מסרתיה לשיציותיה ודבמצרתא ובמערתא במותא ימותון
ונתתי את הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו
הרי ישראל מאין עובר: ואיתין ית ארעא לצדו ואשתממו
ויבטל יקר תוקפה ויצדון טורי ישראל מבלי עדי: וידעו כי
אני יהוה בתתי את הארץ שממה ומשמה על כל תועבתם
אשר עשו: וידעון ארי אנא יי כד אתין ית ארעא לצדו ואשתממו
על כל תועיבתהון דעבדו: ואתה בן אדם בני
עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד
את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר
היוצא מאת יהוה: ואת בר אדם בני עמך דדנן בך בסטר
כותליא ובתרעי בתיא וממלל חד עם חד גבר עם אחוהי
למימר איתו כען ושמעו מא פתגמא דנפיק מן קדם יי:
ויבאו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך
ואותם לא יעשו כי עגבים בפיהם המה עשים אחרי בצעם
לבם הלך: וייתון לותך כמיתי גברין תלמידין ויתבון קדמך
עמי ושמעין ית פתגמך ויתהון לא יעבדון ארי תולעבא
בפומהון אנון עבדין בתר ממון אונסהון לבהון טעי: והנך
להם כשיר עגבים יפה קול ומטיב נגן ושמעו את דבריך
ועשים אינם אותם: והא את להון כזמר אבובין דבסים קליה
ומוטיב לנגנא ושמעין ית פתגמך ולמעבדהון לית אינון
עבדין: ובבאה הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם: ובמיתה
הא אתיא וידעון דנביא הוה ביניהון: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:

בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אלהם לרעים
כה אמר אדני יהוה הוי רועי ישראל אשר היו רעים אותם הלוא
הצאן ירעו הרעים: בר אדם אתנבי על פרנסי ישראל אתנבי
ותימר להון לפרנסיא כדנן אמר יי אלהים ווי על פרנסי ישראל
דהוו מפרנסין נפשהון הלא לפרנסא עמא אתמנין פרנסיא:
את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן
לא תרעו: ית טובא אתון אכלין ועמר נקי אתון לבשין פטימיא
אתון נכסין עמא ליתיכון מפרנסין: את הנחלות לא חזקתם ואת
החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא
השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך:
ית פאביא לא תקיפתון ולמרעיא לא אסיתון ולתביריא לא
עמדתון וית דאיטלטלו לא אתיבתון וית דאבדו לא בעיתון
ובתקפא אפלחתון בהון ובקשיו: ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה
לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה: ואתבדרו מבלי פרנס
ואתמסרו לאשתיצאה לכל מלכות עממיא ואטלטלו: ישגו
צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו
צאני ואין דורש ואין מבקש: טעו עמי בכל טוריא ועל כל רמא
מנטלא ועל כל אפי ארעא אתבדרו עמי ולית דתבע ולית
דבעי: לכן רעים שמעו את דבר יהוה: בכין פרנסיא קבילו ית
פתגמא דיי: חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבז
ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו
רעי את צאני וירעו הרעים אותם ואת צאני לא רעו: קיים אנא
אמר יי אלהים אם לא חלף דהוו עמי לבזא ואתמסרו עמי

לאשתיצאה לכל מרלוות עממיא מבלי פרנס ולא תבעו פרנסי
ית עמי ופרנסו פרנסיא נפשהון וית עמי לא פרנסו:
לכן הרעים שמעו דבר יהוה: בכין פרנסיא קבילו פתגמא
דיי: כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם
והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי
צאני מפיהם ולא תהיינה להם לאכלה: כדנן אמר יי אלהים הא
אנא שלח רוגזי על פרנסיא ואתבע ית עמי מידהון ואבטילנון
מלפרנסא עמא ולא יפרנסון עוד פרנסיא נפשהון ואשיזיב
עמי מידהון ולא יתמסרון בידהון לאשתיצאה:
כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים:
ארי כדנן אמר יי אלהים הא אנא מתגלי ואתבע ית עמי ואבקרנון:
כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את
צאני והצלתי אתהם מכל המקומת אשר נפצו שם ביום ענן
וערפל: כמא דמבקר רעיא עדריה ביומא דהוי בגו עניה
ומפריש להון כין אבקר ית עמי ואשיזיב יתהון מכל אתריא
דאתבדרו לתמן ביום עננא ואמטתא: והוצאתים מן העמים
וקבצתים מן הארצות והביאותים אל אדמתם ורעיתים אל הרי
ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: ואפיקנון מבין עממיא
ואכנישנון מן מדינתא ואעילינון לארעהון ואפרנסנון על טורי
ישראל בפצידיא ובכל מותבי ארעא: במרעה טוב ארעה
אתם ובהרי מרום ישראל יהיה נויהם שם תרבצנה בנוה טוב
ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל: בפרנוס טב אפרניס
יתהון ובטור קדשא דישראל יהי בית משריהון תמן ישרון

באתר דיאי ופרנוס טב יתפרנסון על טורי ישראל: אני ארעה
צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה: אנא אפרנס עמי ואנא
אשרינון לרוחצן אמר יי אלהים: את האבדת אבקש ואת
הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת
השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט: ית דאבדו
אתבע וית דאטלטלו אתיב ולתבירא אעמוד ולמריעיא
אסובר וית חטאיא וית חייביא אשיצי אפרנס עמי בדינא:
ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה
לאילים ולעתודים: ואתון עמי כדנן אמר יי אלהים הא אנא
דאין בין גבר לגבר לחטאיא ולחייביא: המעט מכם המרעה
הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים
תשתו ואת הנותרים ברגליכם תרפשון: הזעיר לכון דפרנוס
טב אתון מתפרנסין ומותר פרנוסכון אכלין פרנסיכון ומשתי
מתקן אתון שתן וית מותרא שמשיכון שתן: וצאני מרמס
רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה: ועמי מותר
מיכל שמשיכון אכלין ומותר משתי שמשיכון שתן:
לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי
בין שה בריה ובין שה רזה: בכין כדנן אמר יי אלהים להון הא אנא
מתגלי ואידון בין גבר עתיר ובין גבר מסכין: יען בצד ובכתף
תהדפו ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם
אותנה אל החוצה: חלף דברשע ובדרע דחקתון ובתקפכון
תברתון כל כאביא עד דבדרתון יתהון לביני מדינתא: והושעתי
לצאני ולא תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה: ואפרוק

לעמי ולא יתמסרון עוד לבזא ואידון בין גבר לגבר: והקמתי
עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עבדי דוד הוא ירעה אתם
והוא יהיה להם לרעה: ואקים עליהון פרנס חד ויפרנס יתהון
ית עבדי דוד הוא יפרנס יתהון והוא יהי להון לפרנס: ואני יהוה
אהיה להם לאלהים ועבדי דויד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי:
ואנא יי אהוי להון לאלה ועבדי דויד מלכא ביניהון אנא יי
גזרית במימרי: וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה רעה
מן הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים: ואגזר להון
קים שלם ואבטיל חיתא בישתא מן ארעא ויתבון במדברא
לרוחצן ויתעתקון בחורשיא: ונתתי אותם וסביבות גבעתי
ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו: ואשרי יתהון
וסחור סחור לבית מקדשי יהון מברכין ואחית להון מטר
בכיר בעדניה מטרין דברכא יהון: ונתן עץ השדה את פריו
והארץ תתן יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני יהוה
בשברי את מטות עלם והצלתים מיד העבדים בהם: ויתין
אילן חקלא ית אביה וארעא תתין עללתה ויהון על ארעהון
לרוחצן וידעון ארי אנא יי כד אתבר ית ניר תקפהון ואשיזבנון
מיד דמפלחין בהון: ולא יהיו עוד בז לגוים וחית הארץ לא אלין
תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד: ולא יהון עוד בזא לעממיא
ומלכות ארעא לא ישיצנון ויתבון לרוחצן ולית דמניד: והקמתי
להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד
כלמת הגוים: ואקים להון נצבא לקימא ולא יהון עוד מטלטלי
כפנא דארעא ולא יקבלון עוד את כלמות עממיא: וידעו כי

אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה:
וידעון ארי אנא יי אלההון מימרי בסעדהון ואנון עמי בית ישר
אמר יי אלהים: ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם
נאם אדני יהוה: ואתון עמי עם דאתקרי שמי עלוהי בית ישרא
אתון אנא אלהכון אמר יי אלהים: ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם
שים פניך על הר שעיר והנבא עליו: בר אדם קביל נבואה על
טורא דסעיר ואתנבי עלוהי: ואמרת לו כה אמר אדני יהוה
הנני אליך הר שעיר ונטיתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה:
ותימר ליה כדנן אמר יי אלהים האנא שלח רוגזי עלך טורא
דסעיר ואדיס מחת גבורתי עלך ואתנינך לצדו ואשתממו:
עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה:
קרוך חורבא אשוי ואת לצדו תהי ותדע ארי אנא יי: יען היות
לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב בעת אידם
בעת עון קץ: חלף דהוות לך דבבות עלם ותביבת ית בני ישראל
על ידי קטולי חרבא בעדן תברהון בעדן תושלמת חוביהון פר
מטא קיצהון: לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם
ירדפך אם לא דם שנאת ודם ירדפך: בכין קיים אנא אמר יי
אלהים ארי לקטול אעבדינך ודקטלין בחרבא ירדפונך אם לא
סנאת דמא סניתנון ואשדי דמא ירדפונך: ונתתי את הר שעיר
לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: ואתין ית טורא
דסעיר לצדו ואשתממו ואשיצי מניה דעדי ודתאיב: ומלאתי
את הריו חלליו גבעותיך וגיאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו

בהם: ואמלי ית טורוהי קטילוהי רמתוהי וחילוהי וכל פצידוהי
קטילי חרבא יתרמון בהון: שממות עולם אתנך ועריך לא
תושבנה וידעתם כי אני יהוה: צדות עלם אתננך וקרוך לא
יתיתבן ותידעון ארי אנא יי: יען אמרך את שני הגוים ואת
שתי הארצות לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה: חלף דאמרת
ית תרין עממין וית תרתין מדינן דילי יהוין ואירתינון וקדם
יי גלין מחשבת לבא: לכן חי אני נאם אדני יהוה
ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתך בם ונודעתי
בם כאשר אשפטך: בכין קיים אנא אמר יי אלהים ואעביד
כרוגזך וכחמתך דעבדתא מדסנתא להון ואתגלי לאיטבא
להון כד אתפרע מנך: וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל
נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שממה לנו
נתנו לאכלה: ותידע ארי אנא יי שמיע קדמי ית כל ארגזותך
דאמרת על טורי ארעא דישראל למימר צדיאת ארעהון
לנא אתמסרו לאשתיצאה: ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם
עלי דבריכם אני שמעתי: ואתרברבתון קדמי במילי פומכון
ואסגיתון קדמי פתגמיכון קדמי שמיע: כה
אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה אעשה לך: כדנן
אמר יי אלהים כמחדי כל ארעא צדו אעביד לך: כשמחתך
לנחלת בית ישראל על אשר שממה כן אעשה לך שממה
תהיה הר שעיר וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה: כמא דחדיתא
על אחסנת בית ישראל על דצדיאת ארעהון כין אעביד לך
צדותהי טורא דסעיר וכל אדום כולה וידעון ארי אנא יי:

ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת לו
הרי ישראל שמעו דבר יהוה: ואת בר אדם אתנבי על טורי
ישראל ותימר טורי ישראל קבילו פתגמא דיי׳: כה אמר
אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה
היתה לנו: כדנן אמר יי׳ אלהים חלף דאמר סנאה עליכון חדוא
ובמת עלם לירותא הות לנא: לכן הנבא ואמרת כה אמר
אדני יהוה יען ביען שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם
מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם: בכין
אתנבי ותימר כדנן אמר יי׳ אלהים חלף דאתרדבו וחלף
דחשיבו לאחלבא ולאעדאה יתכון מסחור סחור למהויכון
ירותא לשארא דעממיא ואתאמרתון על ספת לישן ודבת
עם: לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני
יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות
ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר
מסביב: בכין טורי ישראל קבילו פתגמא דיי׳ אלהים כדנן
אמר יי׳ אלהים לטוריא ולרמתא לפציריא ולחליא ולחרבתא
צדייתא ולקרויא שביקתא דהואה לחיך וללעיב לשארא
דעממיא דמסחור סחור: לכן כה אמר אדני יהוה
אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום כלא
אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט
נפש למען מגרשה לבז: בכין כדנן אמר יי׳ אלהים אם לא
באישת פורענותי גזרית במימרי על שארא דעממיא ועל
אדומאי כולהון דיהבו ית ארע בית שכינתי להון לירותא

בחדות כל לב בציפות נפש בדיל לתרכותה למבזה: לכן הנבא
על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות
כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת
גוים נשאתם: בכין אתנבי על ארעא דישראל ותימר לטוריא
ולרמתא ולפצידיא ולחליא כדנן אמר יי אלהים האנא ברוגזי
ובחמתי גזרית במימרי חלף דאתכנעות עממיא קבילתון:
לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר
לכם מסביב המה כלמתם ישאו: בכין כדנן אמר יי אלהים אנא
קיימית במימרי אם לא עממיא דבזו יתכון מסחור סחור אינון
את כנעותהון יקבלון: ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם
תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא: ואתון טורי ישראל איבכון
תצלחון ופיריכון תטענון לעמי ישראל ארי קריב פרקני למיתי:
כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם: ארי הא אנא
מתגלי עליכון ואתפני במימרי לאיטבא לכון ותתפלחון
ותזדרעון: והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונושבו
הערים והחרבות תבנינה: ואסגי עליכון אנשא כל בית ישראל
כולהון ויתיתבן קרויא וחרבתא יתבנין: והרביתי עליכם אדם
ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והטבתי
מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה: ואסגי עליכון אנשא ובעירא
ויסגון ויפשון ואותיב יתכון כיד מלקדמין ואוטיב לכון מן אולא
ותידעון ארי אנא יי: והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל
וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם: ואסגי
עליכון אנשא ית עמי ישראל ויחסנונך ותהי להון לאחסנא

ולא תוסיף עוד לתכלותהון: כה אמר אדני יהוה יען (ית גוייך ק)
אמרים לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גוייך היית: כדנן אמר יי
אלהים חלף דאמרין ליך מקטלת אנשא את ומתכלת עמיך הוית:
לכן אדם לא תאכלי עוד וגוייך לא תשכלי עוד נאם אדני יהוה: (וגוייך ק)
בכין אנשא לא תקטלין עוד ועמיך לא תתכלין עוד אמר יי
אלהים: ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא
תשאי עוד וגוייך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה: ולא אשמע עליך (וגוייך ק)
עוד את כנעות עממיא וחסודי עממיא לא תקבלין עוד ועמיך
לא תתכלין עוד אמר יי אלהים: ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם
בית ישראל ישבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם
כטמאת הנדה היתה דרכם לפני: בר אדם בית ישראל יתבין על
ארעהון וסאיבו יתה באורחתהון ובעובדיהון כסואבת איתא
טמאה הות אורחהון קדמי: ואשפך חמתי עליהם על הדם
אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאוה: ושפכית חמתי
עליהון על דם זכי דאשדו על ארעא ובפלחן טעוותהון סאבוהא:
ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפטתים:
ואגליתי יתהון לביני עממיא ואתבדרו במדינתא כאורחתהון
בישתא וכעובדיהון מקלקליא אתפרעית מנהון: ויבוא אל
הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה
אלה ומארצו יצאו: ועלו לביני עממיא דאיתגליאו לתמן על
דאחילו ית שמא דקודשי כד אמרין להון אם עמיה דיי אלין
ואיכדין מארעא בית שכינתיה גלו: ואחמל על שם קדשי אשר

חללהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה: וחסית על שמא
דקודשי דאחלוהי בית ישראל בני עממיא דאתגליאו לתמן:
לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא
למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר
חללתם בגוים אשר באתם שם: בכין אימר לבית ישראל
כדנן אמר יי אלהים לא בדילכון אנא עביד בית ישראל אלהין
לשמא דקודשי דאחילתון בני עממיא דאתגליתון לתמן:
וקדשתי את שמי הגדול המחולל בגוים אשר חללתם
בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי
בכם לעיניהם: ואקדיש ית שמי רבא דאתחל בני עממיא
דאחילתון ביניהון וידעון עממיא ארי אנא יי אמר יי אלהים
כד אתקדש בכון לעיניהון: ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי
אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם: ואקריב
יתכון מבני עממיא ואכנש יתכון מכל מדינתא ואעיל
יתכון לארעכון: וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל
טומאתיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: ואשבוק לחוביכון
כמא דמידכן במי אדיותא ובקטם תורתא דחטתא ותדכון
מכל סואבתכון ומכל טעוותכון אדכי יתכון: ונתתי לכם לב
חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן
מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואתין לכון לב דחול ורוח דחלא
אתין במעיכון ואתבר לבא דרשעא דהוא תקיף כאבנא
מבסרכון ואתין לכון לב דחול קדמי למעבד רעותי: ואת רוחי
אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו

ועשיתם: וית רוח קודשי אתין במעיכון ואעביד ית דבקימי
תהכון ודיני תטרון ותעבדון: וישבתם בארץ אשר נתתי
לאבתיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: ותתבון
בארעא דיהבית לאבהתכון ותהון קדמי לעם ואנא אהוי
לכון לאלה: והושעתי אתכם מכל טמאתיכם וקראתי אל
הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב: ואפרוק יתכון מכל
סואבתכון ואבריך ית עיבורא ואסגי יתיה ולא אתין עליכון
כפנא: והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר
לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים: ואסגי ית פירי אילנא ועללת
חקלא בדיל דלא תקבלון עוד חסודי כפנא בני עממיא:
וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים
ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבתיכם: ותדכרון ית
אורחתכון בישתא ועובדיכון דלא תקנין ותידנקון ותהוין
חזן על חוביכון ועל תועיבתכון: לא למענכם אני עשה נאם
אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל:
לא בדיל כון אנא עביד אמר יי אלהים יתידע לכון בהיתו
ואתכנעו מאורחתכון בית ישראל: כה אמר
אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונתיכם והושבתי את
הערים ונבנו החרבות: כדנן אמר יי אלהים ביומא דאדכי
יתכון מכל חוביכון ואותיב ית קרויא ויתבנין חרבתא:
והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל
עובר: וארעא דהות צדיא תתפלח חלף דהות צדו לעיני כל
דעדי: ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים

החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו: ויימרון ארעא
דפין דישראל דהות צדיא תבת למהוי כגנתא דעדן וקרויא
חרבתא וצדיתא ומפגרתא כרכין תקיפין יתיבו: וידעו הגוים
אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי
הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: וידעון עממיא דישתארון
סחרניכון ארי אנא יי' בניתי מפגרתא קיימית צדיתא אנא
יי' גזרית במימרי ואקיים: כה אמר אדני יהוה
עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם
כצאן אדם: כדנן אמר יי' אלהים עוד דא אשתאיל במימרי
לבית ישראל למעבד להון אסגינון באנשא ואצלחינון
בבעירא: כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה
הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה: כעמא
קדישא כעמא דמידכן ואתן לירושלם בזמן מועדי פסחיא
כין יהוין קרוי ארעא דישראל דהואה חרבן מלין אנשא
עמא בית ישראל וידעון ארי אנא יי': היתה עלי
יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה
עצמות: שרת עלי רוח נבואה מן קדם יי' ואפקני ברוח
נבואה דשרת עלי מן קדם יי' ואשרייני בגו בקעתא והיא
מליא גרמי אנשא: והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות
מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד: ואעברני עליהון
סחור סחור והא סגיאין לחדא על אפי בקעתא והא יבישין
לחדא: ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר
אדני יהוה אתה ידעת: ואמר לי בר אדם היחון גרמיא האלין

לשבת וחולו
של ח' נ'
של פסח

ואמרית יי אלהים את גלי קדמך: ויאמר אלי הנבא על העצמות
האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה: ואמר
לי אתנבי על גרמיא האלין ותימר להון גרמיא יבישיא קבילו
פתגמא דיי: כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא
בכם רוח וחייתם: כדנן אמר יי אלהים לגרמיא האלין הא אנא
מעיל בכון רוחא ותיחון: ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם
בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי
אני יהוה: ואתין עליכון גידין ואסיק עליכון בסרא ואקרום עליכון
משכא ואתין בכון רוחא ותיחון ותידעון ארי אנא יי: ונבאתי
כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות עצם
אל עצמו: ואתנביתי כמא דאתפקדית והוה קל כאתנבאותי
והא זיעא וקריבו גרמיא גרמא לות חבריה: וראיתי והנה עליהם
גידים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם:
וחזית והא עליהון גידין ובסרא סליק וקרם עליהון משכא מלעילא
ורוחא לית בהון: ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם
ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי
הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו: ואמר לי אתנבי על רוחא
אתנבי בר אדם ותימר לרוחא כדנן אמר יי אלהים מארבע
רוחיא איתא רוחא ועולי בקטיליא האלין וייחון: והנבאתי
כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל
גדול מאד מאד: ואתנביתי כמא דפקדני ועלת בהון רוחא וחיו
וקמו על רגליהון משרין סגיאן לחדא לחדא: ויאמר אלי בן
אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו

עצמותינו ואבדה תקותינו נגזרנו לנו׃ ואמר לי בר אדם גרמיא
האלין כל בית ישראל אנון האנון אמרין יבישו גרמנא פסק
סבורנא אבדנא לנא׃ לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם
עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל׃ בכין אתנבי ותימר
להון כדנן אמר יי אלהים הא אנא פתח ית קבריכון ואסיק יתכון
מקבריכון עמי ואעיל יתכון לארעא דישראל׃ וידעתם כי אני
יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם
עמי׃ ותדעון ארי אנא יי כד אפתח ית קבריכון וכד אסיק יתכון
מגו קבריכון עמי׃ ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על
אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה׃ ואתין
רוחי בכון ותיחון ואשרי יתכון על ארעכון ותדעון ארי אנא יי
גזרית במימרי ואקיים אמר יי׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ ואתה
בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל
חברו ולקח עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית
ישראל חברו׃ ואת בר אדם סב לך לוחא חד וכתב עלוהי שבטא
דיהודה וכל בית ישראל אחיהון וסב לוחא חד וכתוב עלוהי
שבטא דיוסף דהוא שבטא דאפרים וכל בית ישראל אחיהון׃
וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך׃
וקריב יתהון חד לות חד לך ללוחא חד ויהון לחד בידך׃ וכאשר
יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה לך׃ וכד
יימרון לך בני עמך למימר הלא תחוי לנא מא אלין לך׃ ודבר

אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד
אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אתם עליו את עץ יהודה
ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי׃ אתנבי להון כדנן אמר יי
אלהים הא אנא מקריב ית שבטא דיוסף דהוא שבטא דאפרים
ושבטי ישראל אחיהון ואחבר יתהון עלוהי ית שבטא דיהודה
ואעבידנון לעמא חד ויהון חד קדמי׃ והיו העצים אשר תכתב
עליהם בידך לעיניהם׃ ויהון לוחיא דתכתוב עליהון בידך
לעיניהון׃ ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את
בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב
והבאתי אותם אל אדמתם׃ ואתנבי להון כדנן אמר יי אלהים
הא אנא מקריב ית בני ישראל מביני עממיא דאתגליאו לתמן
ואכניש יתהון מסחור סחור ואעיל יתהון לארעהון׃ ועשיתי
אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם
למלך ולא יהיו עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות
עוד׃ ואעביד יתהון לעמא חד בארעא בטור קדשא דישראל
ומלכא חד יהי לכולהון למהוי מלכא ולא יהון עוד לתרין
עממין ולא יתפלגון עוד לתרתין מלכוון עוד׃ ולא יטמאו
עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם
מכל מושבותיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אתם והיו לי
לעם ואני אהיה להם לאלהים׃ ולא יסתאבון עוד בטעוותהון
ובשקוציהון ובכל מרדיהון ואפרוק יתהון מכל מותבניהון
דחבו בהון ואדכי יתהון ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון
לאלה׃ ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם

ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם: ועבדי דוד מלכא
עליהון ופרנס חד יהי לכולהון ובדיני יהכון וקימי יטרון
ויעבדון יתהון: וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב
אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם
עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: ויתבון על ארעא
דיהבית לעבדי ליעקב דיתיבו בה אבהתכון ויתבון עלה
אנון ובניהון ובני בניהון עד עלמא ודוד עבדי מלכא להון
לעלם: וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים
והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: ואגזר
להון קים שלם קים עלם יהי עמהון ואבריכנון ואסגי יתהון
לח ואתין ית מקדשי ביניהון לעלם: והיה משכני עליהם והייתי
להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: ואשרי שכינתי ביניהון ואהוי
להון לאלה ואנון יהון קדמי לעם: וידעו הגוים כי אני יהוה
מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם: וידעון
עממיא ארי אנא יי מקדיש ית ישראל במהוי מקדשי
ביניהון לעלם: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם שים פניך אל גוג
ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו: בר אדם
קביל נבואה על גוג ארע מגוג רב ריש משך ותובל ואתנבי
עלוהי: ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש
משך ותבל: ותימר כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח רוגזי עלך
גוג רב ריש משך ותובל: ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך
והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול

כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם׃ ואתבבינך ואתין
שירין בלסתך ואפיק יתך וית כל משריתך סוסון ופרשין
לבושי גמר כולהון משרין סגיאין דמזינין בעגילין ותריסין
אחדי סיפין כולהון׃ פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע׃
פרסאי כושאי ופוטאי עמהון כולהון מזינין בעגילין וקולסין
גמר וכל אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו
עמים רבים אתך׃ גומר וכל משריתהא מדינת גרממיא
סיפי ציפונא וית כל משריתהון עממין סגיאין דעמך׃ הכן
והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר׃ עליך
אזדרז ואיתקן לך את וכל משריתך דאתכנשו ותהי להון
למטרא׃ מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל
ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי
ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו
לבטח כלם׃ מיומין סגיאין תמני משריתך בסוף שניא
תהך על ארעא דתבו עמה מקטולי חרבא דאתכנשו
מעממין סגיאין על טורי ארעא דישראל דהוו לחורבא
תדירא ואנון מביני עממיא אתגליאו ויתיבו לרחצן כלהון׃
ועלית כשואה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל
אגפיך ועמים רבים אתך׃ ותסק כאתר גושא תיתי כעננא
דסליק וחפי ארעא תהי את וכל משריתך ועממין סגיאין
דעימך׃ כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא
יעלו דברים על לבבך וחשבת מחשבת רעה׃ כדנן אמר
יי אלהים ויהי בעדנא ההוא ויסקון הרהורין על לבך ותחשיב

מחשבן בישן׃ ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא השקטים
ישבי לבטח כלם ישבים באין חומה ובריח ודלתים אין להם׃
ותימר אסק על ארעא דיתבא קרוי פצחיא איתי על עמא
דשקטין ושרן לרוחצן כולהון יתבין בלא שורא ועברין ודשין
לית להון׃ לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות נושבות
ואל עם מאוסף מגוים עשה מקנה וקנין ישבי על טבור הארץ׃
למבז בזא ולמעדי עדאה לכנשא משריתך על חרבתא
דאתיתבא ועל עמא דאתכנשו מבני עממיא אצלחו בנכסין
וקנין יתבין על תוקפא דארעא׃ שבא ודדן וסחרי תרשיש וכל
כפיריה יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת
קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול׃
שבא ודדן ותגרי ימא וכל מלכהא יימרון לך הלמבז ביזא
את אתי הלמעדי עדאה כנשתא משריתך למיסב כסף
ודהב למשבי נכסין וקנין למעדי עדי סגי׃ לכן
הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא
בשבת עמי ישראל לבטח תדע׃ בכין אתנבי בר אדם ותימר
לגוג כדנן אמר יי אלהים הלא בעדנא ההוא כד יתבון עמי
ישראל לרוחצן תידע פורענות גבורתי׃ ובאת ממקומך
מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל
גדול וחיל רב׃ ותיתי מאתרך מסיפי צפונא את ועממין
סגיאין דעימך רכבי סוסון כולהון משריין סגיאן ועם סגי׃
ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים
תהיה והבאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי

בך לעיניהם גוג׃ ותסק על עמי ישראל כעננא דסליק ולחפי
ית ארעא בסוף יומיא תהי ואיתינך על ארע בית שכינתי בדיל
דידעון עממיא פורענות גבורתי כד אתקדש בך ויהון חזן
פורענות גוגי כה אמר אדני יהוה האתה הוא
אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל
הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם׃ כדנן אמר ש׳
אלהים האת הוא דמלילית ביומי קדם ביד עבדי נביי ישראל
דאתנביו ביומיא האנון מלקדמת דנא שנין לאיתאה יתך
עליהון׃ והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת
ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי׃ ויהי בעדנא ההוא
ביום מיתי גוג על ארעא דישראל אמר ש׳ אלהים ידלק לוגזי
וחמתי׃ ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא
יהיה רעש גדול על אדמת ישראל׃ ובאתגלאה פורענותי
במדלק אישת רוגזי גזרית במימרי אם לא ביומא ההוא יהי
זיעסני על ארעא דישראל׃ ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים
וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם
אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל
חומה לארץ תפול׃ ויזועון מן קדמי נוני ימא ועופא דשמיא
וחית ברא וכל רחשא דרחיש על ארעא וכל אנשא דעל
אפי ארעא ויתפגרון טוריא ויתלשון מגדליא וכל שור רם
לארעא יתחמר׃ וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה
חרב איש באחיו תהיה׃ ואזמניה למפל בחרבא על טורי
עמי אמר ש׳ אלהים חרב גבר באחוהי תהי׃ ונשפטתי אתו

בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר
עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו: ואתפרע מניה
במותא ובקטלא ומטר מגבר ואבני אלגביש אישתא
וגופריתא אמטר עלוהי ועל משריתיה ועל עממין
סגיאין דעמיה: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני
גוים רבים וידעו כי אני יהוה: ואתרבי ואתקדש ואגלי
גבורתי לעיני עממין סגיאין וידעון ארי אנא ײ:
ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני
יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: ואת בר אדם
אתנבי על גוג ותימר כדנן אמר ײ אלהים האנא שלח רוגזי
עלך גוג רב ריש משך ותובל: ושבבתיך וששאתיך והעליתיך
מירכתי צפון והבאותיך על הרי ישראל: ואשדלנך ואטעינך
ואסקינך מסייפי צפונא ואיתינך על טורי ישראל: והכיתי
קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל: וארמי קשתך
מיד סמלך וגררך מיד ימינך אמגר: על הרי ישראל תפול
אתה וכל אגפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף
וחית השדה נתתיך לאכלה: על טורי ארעא דישראל
תתרמי נבילתך את וכל משריתך ועממין סגיאין דעמך
לעופא ציפר כל דפרח וחית ברא מסרתך לאשתיצאה: על
פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה: על אפי ברא
תתרמי נבילתך ארי אנא גזרית במימרי אמר ײ אלהים:
ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה:
ואדליק אישתא במגוג וביתבי נגוותא דשרן לרחצן וידעון

ארי אנא ייי׃ ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא
אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל׃
וית שמא דקודשי אגלי בגו עמי ישראל ולא אחיל ית שמא
דקודשי עוד וידעון עממיא ארי אנא ייי קדישא אשריתי
שכינתי בישראל׃ הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום
אשר דברתי׃ הא אתיא ותתקיים אמר ייי אלהים הוא יומא
דגזרית במימרי׃ ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו
בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו
בהם אש שבע שנים׃ ויפקון יתבי קרוי ארעא דישראל ויהון
שגרין ומסתוברין במני זינא בעגילין ותריסין בקשתן ובגררין
ובאעי מורנין ורומחין וידלקון בהון נורא שבע שנין׃ ולא ישאו
עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש
ושללו את שלליהם ובזזו את בזזיהם נאם אדני יהוה׃ ולא
יסבון אעין מן חקלא ולא יקצון מן חורשיא ארי במני זינא
ידלקון נורא ויבזון ית בזזיהון ויעדון ית עדיהון אמר ייי אלהים׃
והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר בישראל גי העברים
קדמת הים וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת
כל המונה וקראו גיא המון גוג׃ ויהי בעדנא ההוא איתין גו
לגוג אתר כשר לבית קבורא בישראל בחילת מגזתא מדנח ק
ים גניסר וסמכא היא לתרין טוריא ויקברון תמן ית גוג וית
כל אתר גושתיה ויקרון חילת אתר גושת גוג׃ וקברום בית
ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים׃ ויקברונון
בית ישראל בדיל לדכאה ית ארעא שבעה ירחין׃ וקברו כל

עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה׃ ויקברון
כל עמא דארעא ויהי להון לשום יום אתיקרותי אמר יי
אלהים׃ ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את
העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה
חדשים יחקרו׃ וגברין ימנון תדירא למהוי עדן בארעא
מקברין עם דעדן ית דאשתארו על אפי ארעא לדכיותה
מסוף שבעה ירחין ישרון למבדק׃ ועברו העברים בארץ
וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים
אל גיא המון גוג׃ ועדי אורחא דעדן בארעא דאם יחזי
גרמא דאנשא ויבני לותיה צואה עד דיקברון יתיה
דמקברין בחילת את רגושת גוג׃ וגם שם עיר המונה
וטהרו הארץ׃ ואף לתמן ית דמון קטילי רומי קרתא דסגיאן
את רגושתהא וידכון ארעא׃ ואתה בן אדם
כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה
הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם
זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם׃ ואת
בר אדם כדנן אמר יי אלהים אמר לעופא צפר כל דפרח
ולכל חית ברא אתכנשו ואיתו אתקרבו מסחור סחור על
קטלי דאנא קטיל לכון קטול סגי על טורי ישראל ותיכלון
בסרא ותשתון דמא׃ בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ
תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם׃ בסר
גיברין תיכלון ודם רברבי ארעא תשתון מלכין שלטונין
וטורנין גיברין עתירי נכסיא כולהון׃ ואכלתם חלב לשבעה

ושתיתם דם לשכרון מזבחי אשר זבחתי לכם: ותיכלון
תרבא למסבע ותשתון דמא לרוויין מבסר קטילין דאנא
קטיל לכון: ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש
מלחמה נאם אדני יהוה: ותסבעון על טורי עמי בסר סוסון
ורתכין גיברין וכל גברי עבדי קרבא אמר יי אלהים: ונתתי
את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי
ואת ידי אשר שמתי בהם: ואתין ית יקרי בעממיא ויחזון
כל עממיא ית פורענותי דעבדית וית גבורתי דשויתי
בהון: וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא
והלאה: וידעון בית ישראל ארי אנא יי אלההון מן יומא ההוא
ולהלאה: וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר
מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב
כלם: וידעון עממיא ארי בחוביהון גלו בית ישראל על
דשקרו במימרי וסליקית שכינתי מנהון ומסרתינון ביד
סנאיהון ואתקטלו בחרבא כולהון: כטמאתם וכפשעיהם
עשיתי אתם ואסתר פני מהם: כסואבתהון וכמרדיהון
אתפרעית מנהון וסליקית שכינתי מנהון:
לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמתי שבות ו
כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי: בכין כדנן אמר יי' אלה'
כען אתיב ית גלות יעקב וארחים על כל בית ישר' ואתפרע
פורענות גבורתי מן עממיא על דאחילו ית שמא דקודשי:
ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר מעלו בי בשבתם
על אדמתם לבטח ואין מחריד: ויקבלון ית אתכלמותהון

ויתכל שקרהון דשקרו קדמי במיתבהון על ארעהון לרחצן
ולית דמניד: בשובבי אותם מן העמים וקבצתי אותם
מארצות איביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים: כד אתיב
יתהון מבני עממיא ואכניש יתהון ממדינת בעלי דבביהון
ואתקדש בהון לעיני עממין סגיאין: וידעו כי אני יהוה אלהיהם
בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד
מהם שם: וידעון ארי אנא יי אלההון על דחבו קדמי אגליתי
יתהון לבני עממיא וכד דתבו כנשתינון לארעהון ולא
אשאר עוד מנהון תמן: ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי
אתלוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה: ולא אסליק עוד
שכינתי מנהון דשפכית ית רוח קדשי על בית ישראל אמר
מ יי אלהים: בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש
השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הוכתה
העיר בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה: בעסרין
וחמיש שנין לגלותנא בריש שתא בעסרא לירחא בארבע
עסרי שנין בתר דאיתרעת קרתא בכרן יומא הדין שרת עלי
רוח נבואה מן קדם יי ואעיליתי לתמן: במראות אלהים
הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו
כמבנה עיר מנגב: בחיזו נבואה דשרת עלי מן קדם יי אעלני
לארעא דישראל ואשריני על טור רם לחדא ועלוהי כבנין
ויבא ק קרתא מדרומא: ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה
נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער:
ואעיליתי לתמן והא גברא חזויה כחיזו נחשא וחוט דכיתנא

בידיה וקני משחתא והוא קאים בתרעא: וידבר אלי האיש בן
אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני
מראה אותך כי למען הראותכה הובאתה הנה הגד את כל
אשר אתה ראה לבית ישראל: ומליל עמי גברא בר אדם
חזי בעינך ובאודנך שמע ושוי ליבך לכל דאנא מחזי יתך
ארי בדיל לאחזיותך איתיתא הלכא חוי ית כל דאת חזי
לבית ישראל: והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד
האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחב
הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד: והא שורא מברא לביתא
סחור סחור וביד גברא קני משחתא דחד מינהון שית
אמין באמיא כאמתא דהיא אמה ופשך ומשח ית פותיא
דבניינא קניא חד ורומא קניא חד: ויבוא אל שער אשר פניו
דרך הקדימה ויעל במעלותו וימד את סף השער קנה אחד תיו ק
רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב: ועל לתרעא דפתיח לאורח
מדנחא וסליק בדרגוהי ומשח ית סיפא דתרעא קניא חד
פותיא וית סיפא חד קניא חד פותיא: והתא קנה אחד ארך
וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל
אלם השער מהבית קנה אחד: ותווא קניא חד ארכא וקניא
חד פותיא ובין תוויא כותליא חמיש אמין וסיפא דתרעא
מקביל אולמא דתרעא מלגיו קניא חד: וימד את אלם השער
מהבית קנה אחד: ומשח ית אולמא דתרעא מלגיו קניא
חד: וימד את אולם השער שמנה אמות ואילו שתים אמות ל' יו ק'
ואולם השער מהבית: ומשח ית אולמא דתרעא תמני אמין

ואלוהי תרתין אמין ואולמא דתרעא מלגיו׃ ותאי השער
דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם
ומדה אחת לאילם מפה ומפה׃ ותוי תרעא באורח מדנחא
תלתה מכא ותלתה מכא משחא חדא לתלתיהון ומשחא
חדא לאליא מכא ומכא׃ וימד את רחב פתח השער עשר
אמות ארך השער שלוש עשרה אמות׃ ומשח ית פותיא
דמעלנא דתרעא עסר אמין אורכא דתרעא תלת עסר
אמין׃ וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה
והתא שש אמות מפה ושש אמות מפה׃ ותחומא דקדם תויא
אמתא חדא ואמתא חדא תחומא מכא ותוא שית אמין מכא
ושית אמין מכא׃ וימד את השער מגג התא לגגו רחב עשרים
וחמש אמות פתח נגד פתח׃ ומשח ית תרעא מאיגר תוא
לאיגריה פותיא עסרין וחמיש אמין תרע לקביל תרע׃ ויעש
את אילים ששים אמה ואל איל החצר השער סביב סביב׃
ועבד ית אליא שתין רומהון אמתא חדא ועל אלא דדרתא
דתרעא סחור סחור׃ ועל פני השער האיתון על לפני אולם
השער הפנימי חמשים אמה׃ וקדם תרעא מציעאה דקדם
אולמא דתרעא גואה חמשין אמין׃ וחלונות אטמות אל
התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמות
והחלונות סביב סביב לפנימה ואל איל תמרים׃ וכוין סתימן
לתויא ולאליהין מגיו לתרעא סחור סחור וכין לאילמא וכוין
סחור סחור לגיו ועל אלא כותרתא׃ ויבאני אל החצר החיצונה
והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר · סביב סביב שלשים לשכות

אל הרצפה: ואעלני לדרתא בריתא והא לשכן ורצפתא
עביד לדרתא סחור סחור תלתין לשכן על רצפתא: והרצפה
אל כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה:
ורצפתא לעברא דתרעיא לקביל אורכא דתרעיא רצפתא
ארעיתא: וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר
הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון: ומשח פתיא מן
קדם תרעא ארעאה דקדם דרתא גויתא מלברא מאה אמין
למדנחא ולצפונא: והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר
החיצונה מדד ארכו ורחבו: ותרעא דפתיח לאורח ציפונא
לדרתא בריתא משח אורכיה ופותייה: ותאו שלשה מפו אין ק
ושלושה מפו ואילו ואילמו היה כמדת השער הראשון ליו ק מיו ק
חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים באמה: ותווהי
תלתה מכא ותלתה מכא ואלוהי ואולמוהי יהוה כמשחת
תרעא קדמאה חמשין אמין אורכיה ופותיא עסרין וחמיש
אמין: וחלנו ואלמו ותימרו כמדת השער אשר פניו דרך כיו ק מיו ק ריו ק
הקדים ובמעלות שבע יעלו בו ואלמו לפניהם: וכוהי ואולמוהי מיו ק
וכותרתיה כמשחת תרעא דפתיח לאורח מדנחא ובדרגין
שבעה סלקין ביה ואולמוהי קדמיהון: ושער לחצר הפנימי
נגד השער לצפון ולקדים וימד משער אל שער מאה אמה:
ותרעא לדרתא גויתא לקביל תרעא דפתיח לציפונא
ולמדנחא ומשח מיתרע לתרע מאה אמין: ויולכני דרך
הדרום והנה שער דרך הדרום ומדד אלו ואילמו כמדות ליו ק מיו ק
האלה: ואובלני באורח דרומא והא תרעא חד פתיח לאורח

דרומא ומשח אלוהי ואולמוהי כמשחתא האלין׃ וחלונים
לו ולאילמו סביב סביב כהחלונות האלה חמשים אמה ארך
ורחב חמש ועשרים אמה׃ וכוין ליה ולאולמוהי סחור סחור
כוויא האלין חמשין אמין ארכא ופותיא עסרין וחמיש
אמין׃ ומעלות שבעה עלותו ואילמו לפניהם ותמרים לו
אחד מפה ואחד מפה אל אילו׃ ודרגין שבעה דרגוהי
ואולמוהי קדמיהון וכותרין ליה חדא מכא וחדא מיכא
על אלוהי׃ ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער
אל השער דרך הדרום מאה אמות׃ ותרעא דדרתא גויתא
באורח דרומא ומשח מתרע לתרע באורח דרומא מאה
אמין׃ ויביאני אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד את
השער הדרום כמדות האלה׃ ואעלני לדרתא גויתא בתרע
דרומא ומשח ית תרע דרומא כמשחתא האלין׃ ותאו ואילו
ואילמו כמדות האלה וחלונות לו ולאילמו סביב סביב
חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות׃ ותאוהי
ואלוהי ואולמוהי כמשחתא האלין וכוין ליה ולאולמוהי
סחור סחור חמשין אמין ארכא ופותיא עסרין וחמיש
אמין׃ ואלמות סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב
חמש אמות׃ ואולמיא סחור סחור ארכא עסרין וחמיש
אמין ופותיא חמיש אמין׃ ואילמו אל חצר החיצונה ותמרים
אל אילו ומעלות שמונה מעלו׃ ואולמוהי לדרתא ברייתא
וכותרין על אלוהי ודרגוהי תמניא דרגוהי׃ ויביאני אל
החצר הפנימי דרך הקדים וימד את השער כמדות האלה׃

ואעלני לדרתא גויתא באורח מדנחא ומשח ית תרעא
כמשחתא האלין: ותאו ואילו ואילמו כמדות האלה וחלונות איו ליו מיו ק ק ק
לו ולאלמיו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש
ועשרים אמה: ותאוהי ואלוהי ואולמוהי כמשחתא האלין
וכוין ליה ולאולמוהי סחור סחור אורכא חמשין אמין ופתיא
עסרין וחמיש אמין: ואילמו לחצר החיצונה ותמרים אל מיו ק
אילו מפו ומפו ושמנה מעלות מעלו: ואולמוהי לדרתא ליו ליו ק ק
ברייתא וכותרין על אלוהי מכא ומכא ותמניא דרגין דרגוהי:
ויביאני אל שער הצפון ומדד כמדות האלה: ואעלני לתרעא
דפתיח לצפונא ומשח כמשחתא האלין: תאו אילו ואילמו איו ליו מיו ק ק ק
וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים
אמה: תאוהי אלוהי ואולמוהי וכוין ליה סחור סחור אורכא
חמשין אמין ופותיא עסרין וחמיש אמין: ואילו לחצר החיצונה ליו ק
ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמונה מעלות מעלו: ואלוהי לדרתא ליו ליו ק ק
ברייתא וכותרין על אלוהי מכא ומכא ותמניא דרגין דרגוהי:
ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידיחו את העלה: ולשכתא
פתיחא באליא דתרעיא תמן מתקנין ית עלתא: ובאולם
השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט
אליהם העלה והחטאת והאשם: ובאולמא דתרעא תרין
פתורין מכא ותרין פתורין מכא למיכס עליהון עלתא
וחטתא ואשמא: ואל הכתף מחוצה לעולה לפתח השער
הצפונה שנים שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאולם
השער שנים שלחנות: ולעברא דמברא למסקנא במעלנא

דתרע צפונא תרין פתורין ולעברא אוחרנא דלאולמא
דתרעא תרין פתורין׃ ארבעה שלחנות מפה וארבעה
שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו׃
ארבעה פתורין מכא וארבעה פתורין מכא לעברא דתרעא
תמניא פתורין ביניהון נכסין׃ וארבעה שלחנות לעולה
אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגובה
אמה אחת אליהם ויניחו את הכלים אשר ישחטו את העולה
בם והזבח׃ וארבעה פתורין לעלתא דאבני גזית אורכא
אמתא חדא ופלג ופותיא אמתא חדא ופלג ורומא אמתא
חדא עליהון יחתון ית מניא דיכסון ית עלתא בהון ונכסת
קודשיא׃ והשפתים טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב
ואל השלחנות בשר הקרבן׃ ועונקלין נפקין פשך חד
קביעין בעמודי בית מטבחין מגו לאולמא סחור סחור ועל
פתוריא בסר קורבנא׃ ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים
בחצר הפנימי אשר על כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום
אחד אל כתף שער הקדים פני דרך הצפן׃ ומברא לתרעא
גואה לשכת ליואי בדרתא גויתא דלעיבר תרע ציפונא
ואפיהון לאורח דרומא חד לעיבר תרע מדנחא אפי אורח
ציפונא׃ וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים ט
שמרי משמרת הבית׃ ומליל עמי דא לשכתא דפתיחא
לאורח דרומא לכהניא נטרי מטרת ביתא׃ והלשכה אשר
פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח המה
בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו׃ ולשכתא

דפתיחא לאורח ציפונא לכהניא נטרי מטרת מדבחא אנון
בני צדוק דקריבין מבני לוי לפלחנא דיי לשמשא קדמוהי:
וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת
והמזבח לפני הבית: ומשח ית דרתא אורכא מאה אמין
ופותיא מאה אמין מרבע ומדבחא דקדם ביתא: ויבאני אל
אולם הבית וימד אל אולם חמש אמות מפה וחמש אמות
מפה ורחב השער שלש אמות מפה ושלש אמות מפה:
ואעלני לאולמא דביתא ומשח אלא דאולמא חמיש אמין
מכא וחמיש אמין מכא ופותיא דתרעא תלת אמין מכא
ותלת אמין מכא: ארך האולם עשרים אמה ורחב עשתי מא
עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים
אחד מפו ואחד מפה: אורכא דאולמא עסרין אמין ופתיא
חדא עסרי אמין ובדרגין דסלקין ליה ועמודיא על אדיא
חד מכא וחד מכא: ויביאני אל ההיכל וימד את האילים שש
אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל: ואעלני
להיכלא ומשח ית אליא שית אמין פותיא מכא ושית אמין
פותיא מכא פותיא דמשכנא: ורחב הפתח עשר אמות וכתפות
הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים
אמה ורחב עשרים אמה: ופותיא דתרעא עסר אמין וכתפי
תרעא חמיש אמין מכא וחמיש אמין מכא ומשח אורכיה
ארבעין אמין ופותיא עסרין אמין: ובא לפנימה וימד איל
הפתח שתים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע
אמות: ועל לגיו ומשח אלא דתרעא תרתין אמין ותרעא

שית אמין ופותיא דתרעא שבע אמין וימד את ארכו עשרים
אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש
הקדשים ומשח ית אורכיה עסרין אמין ופותיא עסרין אמין
דקדם היכלא ואמר לי דין בית קודש קודשיא וימד קיר
הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית
סביב ומשח כותלא דביתא שית אמין ופותיא דמחיצתא
ארבע אמין סחור סחור מקף לביתא סחור סחור והצלעות
צלע אל צלע שלש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר לבית
לצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר
הבית ומחיציא מחיצא על מחיצא תלתין ותלת חדא עסרי
בסדרא קביען בכותליא דמגיו ולמחיציא סחור סחור למהוי
רישי שריתא נחן על זיזיא ולא יהוין שריתא מעברן בכותלי
ביתא ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית
למעלה למעלה סביב סביב לבית על כן רחב לבית למעלה
וכן התחתונה יעלה על העליונה לתיכונה ופתיא מסיפתא
וסלקא לעילא לעילא מן מחיציא ארי מקפא ביתא וסלקא
לעילא לעילא סחור סחור לגיו על כין פתי ביתא מלעילא
וכין במסיפתא סלקין מן ארעיתא לעיליתא באורח מציעיתא
וראיתי לבית גבה סביב סביב מוסדות הצלעות מלו הקנה
שש אמות אצילה וחזית לביתא רומא סחור סחור משכללין
מחיציא משחת קניא שית אמין רוח רחב הקיר אשר לצלע
אל החוץ חמש אמות ואשר מונח בית צלעות אשר לבית
פותיא דכותלא דמחיצתא דלברא חמיש אמין ואתר שביק

בית מחיצתא דלגיו: ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית
סביב סביב: ובין לשכתא פותיא עסרין אמין סחור סחור מקף
לביתא סחור סחור: ופתח הצלע למונח פתח אחד דרך הצפון
ופתח אחד לדרום ורחב מקום המונח חמש אמות סביב סביב:
ותרעא דמחיצתא לאתר שביק תרעא חד פתיח לאורח צפונא
ותרעא חד פתיח לדרומא ופותיא דאתר שביק חמיש אמין
סחור סחור: והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך הים רחב
שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב סביב וארכו
תשעים אמה: ובניינא דקדם בצורתא לרוח אורח מערבא
פותיא שבעין אמין וכותלא דבניינא חמיש אמין פותיא סחור
סחור וארכיה תשעין אמין: ומדד את הבית ארך מאה אמה
והגזרה והבניה וקירותיה מאה אמה: ומשח ית ביתא אורכא אורך
מאה אמין וביצורתא ובניינא וכותליא אורכא מאה אמין:
ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה: ופותיא דקדם ביתא
וביצורתא למדנחא מאה אמין: ומדד ארך הבנין לפני הגזרה
אשר על אחריה ואתיקיה מפו ומפו מאה אמה והיכל
הפנימי ואולמי החצר: ומשח אורכא דבניינא דקדם ביצורתא
דלאחורהא וזויתהא מכא ומכא מאה אמין והיכלא גואה
ואולמי דרתא: הספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב
לשלשתם נגד הסף שחיף עץ סביב סביב והארץ עד החלונות
והחלונות מכסות: סיפיא וכוין סתימן ואתיקיא סחור לתלתיהון
לקביל ספא דחפי נסרין דארזא סחור סחור וארעא עד כויא
וכוין סתימן: על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל

הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות: עד לעילא מן תרעא
ועד ביתא גואה ולברא ועל כל כותלא סחור סחור מלגיו
ומלברא משחן: ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין כרוב
לכרוב ושנים פנים לכרוב: וגליף כרובין וכותרן וכותרתא בין
כרובא לכרובא ותרין אפין לכרובא: ופני אדם אל התמרה
מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב
סביב: ואפי אנשא עביד לכותרתא מכא ואפי אריא עביד
לכותרתא מכא גליף על כל ביתא סחור סחור: מהארץ עד
מעל הפתח הכרובים והתמרים עשוים וקיר ההיכל: מארעא
עד לעילא מן תרעא כרובין וכותרן גליפין ובין לכותלא
דהיכלא: ההיכל מזוזת רבעה ופני הקדש המראה כמראה:
היכלא דסיפוהי מרבעין ואפי בית כפורי חזויה כחיזו יקרא:
המזבח עץ שלש אמות גבה וארכו שתים אמות ומקצעותיו
לו וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה:
כקביל מדבחא פתורא דאעא תלת אמין רומיה ואורכיה
תרתין אמין וזוין ליה ואורכיה וכותלוהי אעא ומליל עמי
דין פתורא דקדם יי: ושתים דלתות להיכל ולקדש: ותרתין
דשין להיכלא ולבית כפורי: ושתים דלתות לדלתות שתים
מוסבות דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת:
ותרתין דשין אינהן לדשיא תרתין מקפן דשין תרתין לדשא
חדא ותרתין דשין לאוחרנתא: ועשויה אליהן אל דלתות
ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשוים לקירות ועב עץ אל
פני האולם מהחוץ: וגליף עליהון על דשי היכלא כרובין

וכותרין כמא דגליף על כותליא וסקופתא דאעא על אפי
אולמא מלברא׃ וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל תנב
כתפות האולם וצלעות הבית והעבים׃ וכוין סתימן וכותרתא
מכא ומכא על כתפי אולמא ומחיצת ביתא וסקופיא׃ ויוצאני
אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה
אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל הצפון׃ ואפקני לדרתא
בריתא באורח תרעא דפתיח לאורח ציפונא ואעלני ללשכתא
דקדם ביצורתא ודקדם בנינא לציפונא׃ אל פני ארך אמות
המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות׃ לקביל אורכא
דאמין מאה תרעא חד פתיח לציפונא ופותיא חמשין אמין׃
נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר
החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים׃ קביל עסרין דלדרתא
גויתא וקביל רצפתא דפתיחא לדרתא ברייתא זוי לקביל
זוי מתלתין׃ ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל
הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון׃ וקדם לשכתא
מהלך עסר אמין פותיא לגין אורח אמתא חדא ותרעיהון
פתיחין לציפונא׃ והלשכות העליונות קצרות כי יוכלו אתיקים
מהנה מהתחתנות ומהתיכונות בנין׃ ולשכתא עיליתא
דחיקן ארי נסבין זיזיא מנהון מארעיתא ומציעיתא
בנינא׃ כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות
על כן נאצל מהתחתונות ומהתיכנות מהארץ׃ ארי מתלתן
אנון ולית להון עמודין כעמודי דרתא על כין דחיקן
מארעיתא ומציעיתא מארעא׃ וגדר אשר לחוץ לעמת

הלשכות דרך החצר החיצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים
אמה׃ וכותלא דלברא לקביל לשכתא אורח דרתא בריתא
דקדם לשכתא אורכיה חמשין אמין׃ כי ארך הלשכות אשר
לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה
אמה׃ ארי אורכא דלשכתא דלדרתא בריתא חמשין אמין
והוין על אפי היכלא מאה אמין׃ ומתחתה לשכות האלה ית הלשכות
המבוא מהקדים בבאו להנה מהחצר החיצנה׃ ומילרע
ללשכתא האלין מעלנא ממדנחא דעלין להון מדרתא
בריתא׃ ברחב גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה ואל פני
הבנין לשכות׃ בפותיא דכותלא דדרתא באורח מדנחא
דקדם ביצורתא וקדם בנינא לשכן׃ ודרך לפניהם כמראה
הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן
וכמשפטיהן וכפתחיהן׃ ואורחא קדמיהון כחיזו לשכתא
דפתיחן לאורח צפונא כאורכהון כין פותיהון וכל מפקניהון
וכדחזי להון וכתרעיהון׃ וכפתחי הלשכות אשר דרך
הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים
בבואן׃ וכתרעי לשכתא דפתיחן לאורח דרומא תרע בריש
אורח אורח קדם דוכן ליואי אורח מדנחא במעלניהון׃ ויאמר
אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני הגזרה
הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים
ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה
והחטאת והאשם כי המקום קדש׃ ואמר לי לשכת צפונא
לשכת דרומא דקדם ביצורתא אנון לשכת קודשא דייכלון

תמן כהניא דקריבין לשמשא קדם יי קודשי קודשיא
תמן יחתון קודשי קודשיא ומנחתא וחטאתא ואשמא ארי
אתרא קדיש: בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר
החיצונה ושם יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה
ולבשו בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם: במיעלהון
כהניא ולא יפקון מן קודשא לדרתא בריתא ותמן יחתון
לבושיהון דישמשון בהון ארי קודשא אנון וילבשון
לבושין אוחרנין ויתערבון עם עמא: וכלה את מדות הבית
הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדדו
סביב סביב: ושיצי ית משחת ביתא גואה ואפקני באורח
תרעא דפתיה לאורח מדנחא ומשחיה סחור סחור: מדד
רוח הקדים בקנה המדה חמש אמות קנים בקנה המדה מאות ז
סביב: משח רוח מדנחא בקני משחתא חמיש מאה
קנין בקני משחתא סחור סחור: מדד רוח הצפון חמש מאות
קנים בקנה המדה סביב: משח רוח ציפונא חמיש מאה
קני בקני משחתא סחור סחור: את רוח הדרום מדד חמש
מאות קנים בקנה המדה: ית רוח דרומא משח חמיש מאה
קני בקני משחתא: סבב אל רוח הים מדד חמש מאות קנים
בקנה המדה: ית רוח מערבא משח חמיש מאה קני
בקני משחתא: לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב סביב
ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש
לחול: לארבע רוחיא משחיה שורא ליה סחור סחור אורכא
חמיש מאה ופותיא חמיש מאה לאפרשא בין קודשא לחולא:

ויולכני אל השער שער אשר פונה דרך הקדים: ואובלני
לתרעא תרעא דפתיח לאורח מדנחא: והנה כבוד אלהי
ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ
האירה מכבודו: והא יקר אלהא דישראל אתגלי באורח
מדנחא וקל מברכי שמיה כקל מיין סגיאין וארעא נהרת
מזיו יקריה: וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר
ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיתי
אל נהר כבר ואפל אל פני: וכחיזו חזוא דחזיתי כחזוא דחזיתי
באתנביותי לחבלא ית קרתא וחזוא כחיזו דחזיתי על נהר
כבר ואשתטחית על אפי: וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער
אשר פניו דרך הקדים: ויקרא דיי אתגלי בביתא באורח
תרעא דפתיח לאורח מדנחא: ותשאני רוח ותביאני אל
החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית: ונטלתני רוחא
ואעילתני לדרתא גויתא והא אתמלי יקרא דיי ביתא:
ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי: ושמעית
דממליל עמי מלגיו וגברא הוה קאים לקבלי: ויאמר אלי בן
אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם
בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם
קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם: ואמר
לי בר אדם דין אתר בית כורסי יקרי ודין אתר בית אשריות
שכינתי דאשרי שכינתי תמן בגו בני ישראל לעלם ולא
יסאבון עוד בית ישראל שמא דקודשי אינון ומלכיהון
בטעותהון ובפגרי מלכיהון במותהון: בתתם ספם את ספי

ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו את שם
קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי: במיתנהון
סיפיהון כקביל סיפי בית מקדשי ובניניהון בסטר עזרתי
וכותל בית מקדשי בין מימרי וביניהון וסאיבו ית שמא
דקודשי בתועיבתהון דעבדו ושיציתי יתהון ברוגזי:
עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי
בתוכם לעולם: כען ירחקון ית טעותהון ופגרי מלכיהון
מלמחטי קדמי ואשרי שכינתי ביניהון לעלם:
אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו
מעונותיהם ומדדו את תכנית: את בר אדם חוי ית בית ישר'
ית ביתא ויתכנעון מחוביהון וימשחון ית טקוסיהי ואם
נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו
וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם תיו ק תיו ק
וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו
אותם: ואם יתכנעון מכל דעבדו במחזיהון צורת ביתא
ותיקוסיה ומפקנוהי ומעלנוהי וכל צורתיה וית כל גזירתיה
וכל צורתיה וכל דחזי ליה הודע יתהון וכתוב לעיניהון
ויטרון ית כל צורתיה וית כל גזירתיה ויעבדון יתהון: זאת
תורת הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים
הנה זאת תורת הבית: דא אוריתא דביתא על ריש טורא
כל תחומיה סחור סחור קודש קודשין הא דא אוריתא
דביתא: ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח
וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד

וזה גב המזבח: ואלין משחת מדבחא באמיא כאמתא דהיא
אמה ופשך ותשויתא אמתא ואמתא פותיא וגדנפא מקף
לה על ספתה סחור סחור זרתא חדא ודין טקוס מדבחא:
ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה
אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות
ורחב האמה: ומתשוית ארעא עד מסמתא ארעיתא
תרתין אמין ופותיא אמתא חדא ומסמתא זעירתא עד
מסמתא רבתא ארבע אמין ופותיא אמתא: וההראל ארבע
אמות ומהאראיל ולמעלה הקרנות ארבע: ומדבחא ארבע
אמין ומדבחא ולעילא קרנתא ארבע: והאראיל שתים
עשרה ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו:
ומדבחא תרתא עסרי אורכא בתרתא עסרי פותיא מרבע
על ארבעה סטרוהי: והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע
עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי
האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות קדים: ומסמתא
ארבע עסרי אורכא בארבע עסרי פותיא על ארבעה סטרהא
וגדנפא מקף לה סחור סחור פלגות אמתא ותשויתא לה
אמתא סחור סחור ומאתר דסלקין לה מתפנן למדנחא:
ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח
ביום העשותו להעלות עליו עלה ולזרק עליו דם: ואמר לי
בר אדם כדנן אמר יי אלהים אלין גזירת מדבחא ביום
אתעבדותיה לאסקא עלוהי עלתא ולמזרק עלוהי דם נכסת
קודשיא: ונתתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע צדוק

הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת: ותתין
לכהניא ליואי דאנון מזרעא דצדוק דקריבין לפולחני אמר ייי
אלהים לשמשא קדמי תור בר תורי לחטתא: ולקחת מדמו ונתתה
על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב
וחטאת אותו וכפרתהו: ותסב מדמיה ותתין על ארבע קרנתיה
ועל ארבע זוית מסמכתא ועל תחומא סחור סחור ותדכי יתיה
ותכפר עלוהי: ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית
מחוץ למקדש: ותסב ית תורא דחטתא ויוקדינה באתר דחזי
לביתא מברא למקדשא: וביום השני תקריב שעיר עזים תמים
לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר: וביומא תנינא
תקריב צפיר בר עזין שלים לחטתא ותדכי ית מדבחא כמא
דדכיאו בתורא: בכלותך מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל
מן הצאן תמים: כשיציותך מלדכאה תקריב תור בר תורי שלים
ודכר מן ענא שלים: והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים
עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: ותקריבינון קדם ייי ויתנון
כהניא עליהון מלחא ויסקון יתהון עלתא קדם ייי: שבעת ימים
תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים
יעשו: שבעה יומין תעביד צפירא דחטתא ליומא ותור בר
תורי ודכר מן ענא שלמין יעבדון: שבעת ימים יכפרו את המזבח
וטהרו אתו ומלאו ידו: שבעה יומין יכפרון על מדבחא וידכון
יתיה ויקרבון קורבניה: ויכלו את הימים והיה ביום השמיני
והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם
ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה: וישלמון ית יומיא ויהי ביומא

תמינאה ולהלאה יעבדון כהניא על מדבחא ית עלוותכון
וית נכסת קודשיכון ואתקבל קורבנכון ברעוא קדמי אמר
מד יי אלהים: וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים
והוא סגור: ואתיבני באורח תרע מקדשא ברא דפתיח
למדנחא והוא אחיד: ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור
יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא
בו והיה סגור: ואמר לי יי תרעא הדין אחיד יהי לא יתפתח
ואנש לא ייעול ביה ארי יי אלהא דישראל אתגלי עלוהי
ויהי אחיד: את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכל לחם לפני
יהוה מדרך אולם השער יבוא ומדרכו יצא: לרבא יהי
רבא הוא יתיב ביה למיכל לחמא קדם יי מאורח אולמא
ס דתרעא ייעול ומאורחיה יפוק: ויביאני דרך שער הצפון
אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל
אל פני: ואעלני באורח תרע צפונא דקדם ביתא וחזית והא
אתמלי יקרא דיי ית בית מקדשא דיי ואשתטחית על
אפי: ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך
שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקות בית יהוה
ולכל תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש:
ואמר לי יי בר אדם שוי לבך וחזי בעינך ובאודנך שמע
ית כל דאנא ממליל עמך לכל גזירת בית מקדשא דיי
ולכל דחזי ליה ותשוי לבך למעלני ביתא בכל מפקני מקדשא:
ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם
מכל תועבתיכם בית ישראל: ותימר לעמא סרבנא לבית

ישראל כדנן אמר יי אלהים סגי לכון מכל תועבתכון בית
ישראל: בהביאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות
במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודם
ויפרו את בריתי אל כל תועבותיכם: באיתיותכון בני עממיא
רשיעי לבא וערלי בסרא למהוי במקדשי לאפסא ית
עזרתי בקרוביכון ית קורבני תרב ודם נכסת קודשין
ואשניאו ית קימי על כל תועבתכון: ולא שמרתם משמרת
קדשי ותשימון לשמרי משמרתי במקדשי לכם: ולא
נטרתון מטרת קודשי ומניתון לנטרי מטרת מימרי
במקדשי לכון: כה אמר אדני יהוה כל בן
נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר
אשר בתוך בני ישראל: כדנן אמר יי אלהים כל בני עממיא
רשיעי לבא וערלי בסרא לא ייעלון למקדשי לכל בני
עממיא דבגו בני ישראל: כי אם הלוים אשר רחקו מעלי
בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו
עונם: אלהין ליואי דאתרחקו מדחלתי במטעי ישראל
דטעו מבתר פולחני בתר טעותהון ויקבלון חוביהון: והיו
במקדשי משרתים פקדות אל שערי הבית ומשרתים
את הבית המה ישחטו את העולה ואת הזבח לעם והמה
יעמדו לפניהם לשרתם: ויהון בבית מקדשי משמשין
ממנן על תרעי ביתא ומשמשין ית ביתא אינון יכסון ית
עלתא וית נכסת קודשיא דלעמא ואנון יקומון קדמיהון
לשמשותהון: יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו

לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני
יהוה ונשאו עונם: חלף דהוו משמשין יתהון קדם טעותהון
והוו לבית ישראל לתקלת חובין על כין קיימית
במימרי עליהון אמר יי אלהים ויקבלון חוביהון: ולא יגשו
אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו
כלמתם ותועבותם אשר עשו: ולא יתקרבון לפלחני לשמשא
קדמי ולמקרב על כל קודשי לקודשי קודשיא ויקבלון
את כנעותהון ותועבתהון דעבדו: ונתתי אותם שמרי
משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו: ומניתי
יתהון נטרי מטרת ביתא לכל פולחנה ולכל דיתעביד ביה:
הפטרת אמור
והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את
משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו
אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה:
וכהניא ליואי בני צדוק דנטרו ית מטרת מקדשי במטעי
בני ישראל מבתר פולחני אינון יתקרבון לפולחני לשמשא
קדמי וישמשון על מדבחי לקרבא קדמי תרב ודם נכסת
קודשין אמר יי אלהים: המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו
אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרתי: אינון ייעלון
למקדשי ואינון יתקרבון לפתור לחים אפיא לשמשא קדמי
ויטרון ית מטרת מימרי: והיה בבואם אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם
בשערי החצר הפנימית וביתה: ויהי במיעלהון לתרעי
דרתא גויתא לבושי בוצא ילבשון ולא תהי עליהון כסות

עמר בשמשותהון בתרעי דרתא גויתא ולגיו׃ פארי פשתים
יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו
ביזע׃ קובעין דבוץ יהון׃ יהי בה על רישיהון ומכנסין דבוץ יהון
על חרציהון לא ייסרון על חרציהון על לבהון ייסרון׃
ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם
יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתים בם והניחו אותם
בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם
בבגדיהם׃ ובמפקהון מדרתא דקודשא לדרתא בריתא
לאתערבא עם עמא ישלחון ית לבושיהון דאנון משמשין
בהון ויחתון יתהון בלשכת קודשא וילבשון לבושין אוחרנין
ולא יתערבון עם עמא בלבושיהון׃ וראשם לא יגלחו ופרע
לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם׃ ורישיהון לא יגלחון
ופירוע לא ירבון ספרא יספרון ית סער רישיהון׃ ויין לא ישתו
כל כהן בבואם אל החצר הפנימית׃ וחמר לא ישתון כל כהנין
במיעלהון לדרתא גויתא׃ ואלמנה וגרושה לא יקחו להם
לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר
תהיה אלמנה מכהן יקחו׃ וארמלא ומתרכא לא יסבון להון
לנשין אלהין בתולתא מזרעא דבית ישראל וארמלתא
דתהי ארמלתא שאר כהניא יסבון׃ ואת עמי יורו בין קדש
לחל ובין טמא לטהור יודיעם׃ וית עמי ילפון בין קודשא
לחולא ובין מסאבא לדכיא יהודעונון׃ ועל ריב המה
יעמדו לשפט במשפטי ושפטוהו ואת תורתי ואת חקתי ישפט ישפ׳ ק
בכל מועדי ישמרו ואת שבתתי יקדשו׃ ועל פלוגת דינא

אינון יקומון למדן בדיני דעותי ידינונון וית אוריתי וית קימי
בכל מועדי יטרון וית יומי שביא דילי יקדשון: ואל מת אדם
לא יבא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות
אשר לא היתה לאיש יטמאו: ועל מיתא דאנשא לא ייעול
לאסתאבא אלהין לאב ולאם ולבר ולברת לאח ולאחת דלא
הות לגבר יסתאבון: ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו:
ובתר דכותיה שבעה יומין ימנון ליה: וביום באו אל הקדש אל
החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אד ני
יהוה: וביום מיעליה לקודשא לדרתא גויתא לשמשא
בקודשא יקריב חטתיה אמר יי אלהים: והיתה להם לנחלה
אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני אחזתם: ותהי
להון לוחלק מותר קרבני חולקהון ואחסנא לא תתנון להון
בישראל מתנן דיהבית להון אינין אחסנתהון: המנחה
והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם
יהיה: מנחתא וחטתא ואשמא אנון ייכלונונון וכל חרמא
בישראל להון יהי: וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל
מכל תרומתיכם לכהנים יהיה וראשית עריסותיכם תתנו
לכהן להניח ברכה אל ביתך: וריש כולא בכורי כולא
וכל אפרשות כולא מכל אפרשותכון לכהניא יהי וריש
עצותכון תתנון לכהנא לאשראה ברכתא בביתך: כל
נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים:
כל נבילא ותבירא מן עופא ומן בעירא לא ייכלון כהניא:
ובהפילכם את הארץ בנחלה תרימו

תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף
ארך ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב:
ובפלגותכון ית ארעא באחסנא תפרשון אפרשותא קדם
יי קודשא מן ארעא אורכא עסרין וחמשה אלפין אורכא
ופותיא עסרא אלפין קודשא הוא בכל תחומה סחור סחור:
יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע
סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: יהי מדין לקודשא
חמיש מאה בחמיש מאה מרבע סחור סחור וחמשין
אמין רוחא ליה סחור סחור: ומן המדה הזאת תמוד ארך
חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש
קדש קדשים: ומן משחתא הדא תמשח אורכא עסרין
וחמשה אלפין ופותיא עסרא אלפין וביה יהי מקדשא
קודש קודשין: קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי
המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום
לבתים ומקדש למקדש: קודשא מן ארעא הוא לכהניא
דמשמשין בבית מקדשא יהי דקריבין לשמשא קדם
יי ויהי להון אתר שביק לבתיא וכבשא למקדשא: וחמשה
ועשרים אלף ארך ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים משרתי יהיה
הבית להם לאחזה עשרים לשכות: ועסרין וחמשה אלפין
אורכא ועסרא אלפין פותיא ויהי לליואי משמשי ביתא
להון לאחסנא עסרין לשכן: ואחזת העיר תתנו חמשת
אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת
הקדש לכל בית ישראל יהיה: ואחסנת קרתא תיתנון

חמשה אלפין פותיא ואורכא עסרין וחמשה אלפין לקביל
אפרשות קודשא לכל בית ישראל יהי׃ ולנשיא מזה ומזה
לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ואל
פני אחזת העיר מפאת ים ימה ומפאת קדמה קדימה וארך
לעמות אחד החלקים מגבול ים אל גבול קדימה׃ ולרבא
מיכא ומיכא לאפרשות קודשא ולאחסנת קרתא לקביל
אפרשות קודשא ולקביל אחסנת קרתא מירוח מערבא
מערבא ומירוח מדנחא מדנחא ואורכא לקביל חד מן
חלקיא מתחום מערבא על תחום מדנחא׃ לארץ יהיה לו
לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו
לבית ישראל לשבטיהם׃ ארעא תהי לרבא לאחסנא
בישראל ולא יאנסון עוד רברבי ית עמי וארעא יתנון
לבית ישראל לשבטיהון׃ כה אמר
אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו ומשפט
וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה׃
כדנן אמר יי אלהים סגי לכון רברבי ישראל חטפא ובזא
אעדו ודין דקשוט וזכו עבידו סליקו תקלתכון מגו עמי
אמר יי אלהים׃ מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם׃
מוזנון דקשוט ומכילן דקשוט ובתין דקשוט יהון לכון׃
האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת
ועשירית החמר האיפה אל החמר יהיה מתכנתו׃ מכילתא
וביתא טיקס חד יהי לכון סכום תלת סאין למיסב מעשר
כורא במכילת רטיבא ביתא ועשר כורא יבישא מכילתא

מן כורא הוי טיקוסיה: והשקל עשרים גרה עשרים שקלים
חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה
לכם: וסלעא עסרין מעין תלתות מניא עסרין סלעין מני כספא
עסרין וחמיש סלעין רבעות מניא חמיש עסרי סלעין כולהון
שתין מניא רבא מני קודשא יהי לכון: זאת התרומה אשר
תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה
מחמר השערים: דא אפרשותא דתפרשון חד מן שיתא
במכילתא מכור חטין וחד מן שיתא במכילתא מכור סערין:
וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים
חמר כי עשרת הבתים חמר: ודחזי למסב מן משחא
במכילת רטיבא מעסרא ביתא מן כורא חד מן עסרא
הויא ביתא בכורא ארי עסר בתין כורא: ושה אחת מן הצאן
מן המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים
לכפר עליהם נאם אדני יהוה: ואימר חד מן ענא מן מאתן
דחזי למיסב מפטמא די ישראל למנחתא ולעלתא ולנכסת
קודשיא לכפרא עליהון אמר יי אלהים: כל
העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל: כל
עמא דארעא יהון עבדין ית אפרשותא הדא לרבא בישראל:
ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים
ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת
ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית
ישראל: ועל רבא תהי עלתא ומנחתא ונסכיא בחגיא
בירחיא ובשביא בכל מועדי בית ישראל הוא יעביד ית

חטתא וית מנחתא וית עלתא וית נכסת קודשיא לכפרא
על בית ישראל׃ כה אמר אדני יהוה בראשון
באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש׃
כדנן אמר יי אלהים בקדמאה באחד לירחא תסב תור בר
תורי שלים ותדכי ית מקדשא׃ ולקח הכהן מדם החטאת
ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל
מזוזת שער החצר הפנימית׃ ויסב כהנא מדמא דחטתא
ויתין על סקופת ביתא ועל ארבע זוית מסמתא למדבחא
ועל סקופת תרע דרתא גויתא׃ וכן תעשה בשבעה בחדש
מאיש שגה ומפתי וכפרתם את הבית׃ וכין תעביד בשבעה
בירחא מגבר דמשתלי ומטפש ותכפרון על ביתא׃ בראשון
בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים
מצות יאכל׃ בניסן בארבעת עסרא יומא לירחא יהי לכון
פסחא חגא שבעה יומין פטירא יתאכיל׃ ועשה הנשיא
ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטאת׃ ויעביד רבא
ביומא ההוא חלופוהי וחלף כל עמא דארעא תורא לחטתא׃
ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים
תמימים ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום׃ ושבעה
יומי חגא יעביד עלתא קדם יי שבעה תורין ושבעה דכרין
שלמין ליומא שבעה יומיא וחטתא צפיר בר עזין ליומא׃
ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה׃ ומנחתא
מכילתא לתורא ומכילתא לדכרא יעביד ומשחא מלי הינא
למכילתא׃ בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה

כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן׃
בשביעאה בחמשת עסרא יומא לירחא בחגא יעביד
כאלין שבעה יומיא כחטתא כעלתא וכמנחתא וכמשחא׃
כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית
הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת
יפתח וביום החדש יפתח׃ כדנן אמר ייי אלהים תרעא דדרתא
גויתא דפתיח למדנחא יהי אחיד שתא יומי חולא וביומא
דשבתא יהי פתיח וביומא דירחא יהי פתיח׃ ובא הנשיא
דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו
הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער
ויצא והשער לא יסגר עד הערב׃ ויעול רבא באורח
אולמא דתרעא מלברא ויקום על סקופת תרעא ויעבדון
כהניא ית עלתיה וית נכסת קודשוהי ויסגוד על סקופת
תרעא ויפוק ותרעא לא יתאחד עד רמשא׃ והשתחוו
עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני
יהוה׃ ויסגדון עמא דארעא במעלנא דתרעא ההוא
בשביא ובירחיא קדם ייי׃ והעלה אשר יקרב הנשיא
ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים׃
ועלתא דיקריב רבא קדם ייי ביומא דשבתא שיתא
אמרין שלמין ודכר שלים׃ ומנחה איפה לאיל ולכבשים
מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה׃ ומנחתא מכילתא לדכרא
ולאמריא מנחתא דתדביק ידיה ומשחא מלי הינא
למכילתא׃ וביום החדש פר בן בקר

תמימים וששת כבשים ואיל תמימים יהיו: וביומא דירחא
תור בר תורי שלים ושיתא אמרין ודכר שלמין יהון:
ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר
תשיג ידו ושמן הין לאיפה: ומכילתא לתורא ומכילתא
לדכרא יעביד מנחתא ולאמריא כמא דתדביק ידיה
ומשחא מלי הינא למכילתא: ובבוא הנשיא דרך אולם
השער יבוא ובדרכו יצא: ובמיעל רבא באורח אולמא
דתרעא ייעול ובאורחיה יפוק: ובבוא עם הארץ לפני
יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחות יצא דרך
שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא
ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו: ובמיעל עמא
יצא ז דארעא למסגד קדם יי במועדיא דעליל באורח תרע
ציפונא למסגד יפוק באורח תרע דרומא ודעלול באורח
תרע דרומא יפוק באורח תרע ציפונא לא יתוב באורח
תרעא דעל ביה ארי לקבליה יפוק: והנשיא בתוכם בבואם
יבוא ובצאתם יצאו: ורבא ביניהון במיעלהון ייעול ובמפקהון
יפקון: ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה
לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה: ובחגיא ובמועדיא
תהי מנחתא מכילתא לתורא ומכילתא לדכרא ולאמריא
דתדביק ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא:
וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה
ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו
ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער

אחרי צאתו: ואָרי יעביד רבא נדבתא עלתא או נכסת קודשיא
נדבתא קדם יי׳ ויפתח ליה ית תרעא דפתיח למדנחא
ויעביד ית עלתיה וית נכסת קודשוהי כמא די עביד ביומא
דשבתא ויפוק ויחוד ית תרעא בתר מפקיה: וכבש בן
שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה
אתו: ואימר בר שתיה שלים תעביד עלתא ליומא קדם יי׳
בצפר בצפר תעביד יתיה: ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר
ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את הסלת מנחה
ליהוה חקות עולם תמיד: ומנחתא תעביד עלוהי בצפר
בצפר חד מן שיתא במכילתא ומשחא תלתות הינא לערבא
ית סולתא מנחתא קדם יי׳ קים עלם תדירא: ועשו את הכבש יעשו ק׳
ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת תמיד: יעבדון
ית אימרא וית מנחתא וית משחא בצפר בצפר עלת תדירא:
כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש
מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה: כדנן אמר
יי׳ אלהים ארי יתין רבא מתנא לחד מבנוהי אחסנתיה היא
דבנוהי תהי אחודתהון היא באחסנא: וכי יתן
מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור
ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה: וארי יתין מתנא
מאחסנתיה לחד מעבדוהי ותהי ליה עד שתא דיובילא
ותתוב לרבא ברם אחסנתיה דבנוהי דילהון תהי: ולא יקח
הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו ינחיל את
בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחזתו: ולא יסב רבא

מיאחסנת עמא למינסהון מיאחסנתהון מיאחסנתיה יחסין
לבנוהי בדיל דלא יתבדרון עמי גבר מיאחסנתיה: ויביאני
במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים
הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם ימה: ואעלני במעלנא
דלעיבר תרעא ללשכת קודשא דכהניא דפתיחן לציפונא
והא תמן אתרא בסופהון מערבא: ויאמר אלי זה המקום אשר
יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטאת אשר יאפו את
המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם:
ואמר לי דין אתר דיבשלון תמן כהניא ית אשמא וית חטתא
דייפון ית מנחתא בדיל דלא לאפקא לדרתא בריתא
לאתערבא עם עמא: ויוציאני אל החצר החיצונה ויעבירני
אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר
במקצע החצר: ואפקני לדרתא בריתא ואעברני על ארבע
זוית דרתא והא דרתא בזוית דרתא דרתא בזוית דרתא:
בארבעת מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך
ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות: בארבע
זוית דרתא דרתא מקטרן ארבעין אורכא ותלתין פותיא
מישחתא חדא לארבעתיהון דרתא: וטור סביב בהם
סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הטירות סביב:
ונדבכין עבידין להון סחור סחור לארבעתיהון ואתר
לבשלא עביד מלרע לנדבכיא סחור סחור: ויאמר אלי
אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את
זבח העם: ואמר לי דין אתר מתקן לבשלא דיבשלון תמן

מז משמשי ביתא ית נכסת קודשא דלעמא: וישבני אל פתח
הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית
קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח:
ואתיבני לתרע ביתא והא מיא נפקין מתחות סקופת ביתא
ממדנחא ארי אפי ביתא למדנחא ומיא נחתין מלרע מעיבר
ביתא לימינא מדרום למדבחא: ויוצאני דרך שער צפונה
ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים
מפכים מן הכתף הימנית: ואפקני באורח תרע צפונא ואסחרני
באורחא דלברא לתרעא דברא אורח תרעא דפתיח למדנחא
והא מיא נפקין מן עברא דימינא: בצאת האיש קדים וקו
בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים: במפק גברא
ממדנחא וחוט דמשחתא בידיה ומשח אלף אמין באמתא
ואעברני במיא מי קרצולין: וימד אלף ויעברני במים מים
ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים: ומשח אלפא ואעברני
במיא מי רכובין ומשח אלפא ואעברני מי חרצין: וימד אלף
נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא
יעבר: ומשח אלפא נחלא דלא יכילית למעבר ארי תקיפו
מיא מי סחו נחלא דלית אפשר לאתעברא: ויאמר אלי
הראית בן אדם ויולכני וישבני על שפת הנחל: ואמר לי
החזיתא בר אדם ואובלני ואתיבני על כיף נחלא: בשובני
והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: במתבי והא על
כיף נחלא אילן סגי לחדא מכא ומכא: ויאמר אלי המים האלה
יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה

אל הימה המוצאים ונרפאו המים: ואמר לי מיא האלין נפקין
בגלילה מדנחא ונחתין למישרא ועלין בימא לימא רבה
מתפקין ומתסן מיא: והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל
אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה
המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה הנחל: ויהי כל
נפשא חיתא דרחשא לכל אתר דיי עלון תמן מי נחלא ייחון
ויהון נוניא סגיאין לחדא ארי עלין לתמן מיא האלין ומיתסן
ומתקיימין לכל אתר דיי עלון לתמן מי נחלא: והיה יעמדו
עליו דוגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יהיו
למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד: ויהוי אתר
למקם עלוהי ציידין מעין גדי ועד עין עגלים משטח לעיידין
יהי למיניהון יהון נוניהון כנוני ימא רבה סגי לחדא: בצאתו
וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו: ביצוהי ופידוהי לא יתסון
למחפורין דמלח יהון: ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה
כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר
כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו
לתרופה: ועל נחלא יסק אילן רב על כיפיה מכא ומיכא כל
אילן דמיכל לא יתלון טרפוהי ולא יפסוק איביה יילח בירחה
יהי עביד פירין ארי מוהי מן מקדשא אנון נפקין ויהון
אביה למיכל וטרפוהי לאסותא: כה אמר
אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו את הארץ לשני עשר
שבטי ישראל יוסף חבלים: כדנן אמר ייי אלהים דין תחומא

דתחסנון ית ארעא לתרי עסר שבטיא דישראל יוסף יתקבל
תרין חולקין: ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי
לתתה לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה: ותחסנון
יתה גבר כאחוהי דקיימית במימרי למתנה לאבהתכון
ותתפלג ארעא הדא לכון באחסנא: וזה גבול הארץ לפאת
צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה: ודין תחום
ארעא לרוח צפונא מן ימא רבה אורח חתלון מעלנא דצדד:
חמת ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת
חצר התיכון אשר אל גבול חורן: חמת בירות סבריים דבין
תחום דמשק ובין תחום חמת חצור בריכת עגיבאי דעל
תחום חורן: והיה גבול מן הים חצר עינון גבול דמשק וצפון
צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון: ויהוי תחומא מן ימא חצר
עינון תחום דמשק וציפונא ציפונא ותחום חמת וית רוח צפונא:
ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין
ארץ ישראל הירדן מגבול על הים הקדמוני תמדו ואת
פאת קדימה: ורוח קידומא מבין חורן ומבין דמשק ומבין
גלעד ומבין ארעא דישראל ירדנא מתחומא על ימא
מדנחאה תמשחון וית רוח מדנחא: ופאת נגב תימנה מתמר
עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת פאת תימנה
נגבה: ורוח עיבר דרומא מיריחו עד מי מצות רקם אחסנא
לימא רבה וית רוח דרומא דדרומא: ופאת ים הים הגדול
מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים: ורוח מערבא ימא

רבא מתחומא עד לקביל מעלנא דחמת דא רוח מערבא:
וחלקתם את הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל: ותפלגון
ית ארעא הדא לכון לשבטיא דישראל: והיה תפלו אותה
בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוככם אשר הולדו בנים
בתוככם והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה
בתוך שבטי ישראל: ויהי דתפלגון יתה באחסנא לכון
ולגיוריא דיתגיירון ביניכון דאולידו בנין ביניכון ויהון
לכון כיציבא בבני ישראל עמכון יפלגון באחסנא בגו
שבטיא דישראל: והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם
תתנו נחלתו נאם אדני יהוה: ויהי שבטא דיתגייר גיורא
בגויה תמן תיתנון אחסנתיה אמר ײ אהים:
ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד
דרך חתלן לבא חמת חצר עינן גבול דמשק צפונה אל
יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד: ואלין שמהת שבטיא
מסיפי ציפונא על תחום אורח חתלון מעלנא דחמת חצר
עינן תחום דמשק ציפונא על תחום חמת והון ליה רוח קדומא
מערבא דן חד: ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה
אשר אחד: ועל תחום דן מרוח מדנחא עד רוח מערבא
אשר חד: ועל גבול אשר מפאת קדמה ועד פאת ימה
נפתלי אחד: ועל תחום אשר מרוח מדנחא ועד רוח
מערבא נפתלי חד: ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד
פאת ימה מנשה אחד: ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד
פאת ימה אפרים אחד: ועל גבול אפרים מפאת קדים ועד

פאת ימה ראובן אחד: ועל גבול ראובן מפאת קדים עד
פאת ימה יהודה אחד: ועל גבול יהודה מפאת קדים עד
פאת ימה תהיה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים
אלף רחב וארך כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת
ימה והיה המקדש בתוכו: ועל תחום יהודה מרוח מדנחא
עד רוח מערבא תהי אפרשותא דתפרשון עסרין וחמשה
אלפין פותיא ואורכא כחד מן חלקיא מרוח מדנחא עד רוח
מערבא ויהי כיבש מקדשא בגויה: התרומה אשר תרימו
ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים:
אפרשותא דתפרשון קדם יי אורכא עסרין וחמשה אלפין
ופותיא עסרה אלפין: ולאלה תהיה תרומת הקדש לכהנים
צפונה חמשה ועשרים אלף וימה רחב עשרת אלפים
וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים
אלף והיה מקדש יהוה בתוכו: ולאלין תהי אפרשות
קודשא לכהניא לצפונא עסרין וחמשה אלפין ולמערבא
פותיא עסרה אלפין ולמדנחא פותיא עסרה אלפין ולדרומא
אורכא עסרין וחמשה אלפין ויהי כיבש מקדשא דיי בגויה:
לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי אשר
לא תעו בתעות בני ישראל כאשר תעו הלוים: לכהניא
דקדישין מבני צדוק דנטרו מטרת מימרי דלא טעו
במטעי בני ישראל כמא דטעו ליואי: והיתה להם תרומיה
מתרומת הארץ קדש קדשים אל גבול הלוים: ותהי להון
אפרשותא מאפרשות ארעא קודש קודשין על תחום

ליואי׃ והלוים לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך
ורחב עשרת אלפים כל ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים׃ ולליואי לקביל תחום כהניא עסרין וחמשה אלפין אורכא
ופותיא עסרה אלפין כל אורכא עסרין וחמשה אלפין ופותיא
עסרה אלפין׃ ולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית
הארץ כי קדש ליהוה׃ ולא יזבנון מניה ולא יחליף ולא יעבר
ריש ארעא ארי קודשא קדם יי׃ וחמשת אלפים הנותר
ברחב על פני חמשה ועשרים אלף חול הוא לעיר למושב
ולמגרש והיתה העיר בתוכה׃ וחמשה אלפין דאשתאר
בפותיא על אפי עסרין וחמשה אלפין חולא הוא לקרתא
למותב ולרוח ויהי כיבש קרתא בגויה׃ ואלה מדותיה פאת
צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת נגב חמש חמש מאות
וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים
ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים׃ ואלין משחתהא
לרוח צפונא ארבעה אלפין וחמיש מאה ולרוח דרומא
ארבעה אלפין וחמיש מאה ומרוח מדנחא ארבעה אלפין
וחמיש מאה ורוח מערבא ארבעה אלפין וחמיש מאה׃ והיה
מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים
וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים׃ ויהי רוחא
לקרתא לצפונא מאתן וחמשין ולדרומא מאתן וחמשין
ולמדנחא מאתן וחמשין ולמערבא מאתן וחמשין׃ והנותר
בארך לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת
אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה תבואתה

ללחם לעבדי העיר: ודאשתאר באורכא לקביל אפרשותא
קודשא עסרה אלפין למדנחא ועסרה אלפין למערבא
ויהי לקביל אפרשות קודשא ותהי עללתיה למיכל
לדמפלחין בקרתא: והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי
ישראל: ודמפלח בקרתא יפלחוניה מכל שבטיא
דישראל: כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה
ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש אל
אחזת העיר: כל אפרשותא עסרין וחמשה אלפין בעסרין
וחמשה אלפין מרבע תפרשון ית אפרשות קודשא
לאחסנת קרתא: והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת
הקדש ולאחזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף
תרומה עד גבול קדימה וימה על פני חמשה ועשרים
אלף על גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת
הקדש ומקדש הבית בתוכה: ודישתאר לרבא מיכא
ומיכא לאפרשות קודשא ולאחסנת קרתא לקביל עסרין
וחמשה אלפין אפרשותא עד תחום מדנחא ולמערבא
לקביל עסרין וחמשה אלפין על תחום מערבא לקביל
חד מן חלקיא לרבא ותהי אפרשות קודשא וכיבש מקדש
ביתא בגויה: ומאחזת הלוים ומאחזת העיר בתוך אשר
לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימין לנשיא יהיה:
ומאחסנת ליואי ומאחסנת קרתא במציעין דלרבא יהי
בין תחום יהודה ובין תחום בנימין לרבא יהי: ויתר השבטים
מפאת קדימה עד פאת ימה בנימן אחד: ושאר שבטיא

מרוח מדנחא עד רוח מערבא בנימין חד: ועל גבול בנימין
מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון אחד: ועל גבול שמעון
מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד: ועל גבול
יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה זבולון אחד: ועל
גבול זבולן מפאת קדמה עד פאת ימה גד אחד: ועל גבול
גד אל פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת
קדש נחלה על הים הגדול: ועל תחום גד לרוח עיבר דרומא
יהוי תחומא מיריחו מי מצות רקם אחסנא לימא רבא:
זאת הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה
מחלקותם נאם אדני יהוה: דא ארעא דתפלגון באחסנא
לשבטיא דישראל ואלין פולגוותהון אמר יי׳ אלהים
ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות
וארבעת אלפים מדה: ואלין מפקני קרתא מרוח ציפונא
ארבעה אלפין וחמיש מאה משחן: ושערי העיר על שמות
שבטי ישראל שערים שלשה צפונה שער ראובן אחד
שער יהודה אחד שער לוי אחד: ותרעי קרתא על שמהת
שבטיא דישראל תרעין תלתה פתיחין לציפונא תרע ראובן
חד תרע יהודה חד תרע לוי חד: ולפאת קדימה חמש מאות
וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן
אחד שער דן אחד: ולרוח מדנחא ארבעה אלפין וחמיש מאה
ותרעין תלתה ותרע יוסף חד תרע בנימין חד תרע דן חד:
ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה

שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד: ולרוח
דרומא ארבעה אלפין וחמש מאה משחן ותרעין תלתה תרע
שמעון חד תרע יששכר חד תרע זבולן חד: פאת ימה חמש
מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גד אחד שער
אשר אחד שער נפתלי אחד: ולרוח מערבא ארבעה אלפין
וחמש מאה תרעיהון תלתה תרע גד חד תרע אשר חד תרע
נפתלי חד: סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה:
סחור סחור תמנת עסר אלפין ושמה דקרתא יתפרש מיומא
דישרי שכינתיה יי תמן:

סכום הפסוקים של ספר יחזקאל אלף
ומאתים ושלשה ושבעים סימן א״ר ע״ג

ברוך יי לעולם
אמן ואמן:

ראש חדש סיון אג יום ה פיה קו במדבר סיני תם בערה לעצרה אב יום יב פיה קו
פרשת נשא יום יט פיה קו בהעלותך יום כו שלח לך רח תמוז לרה יום ג פיה קו ויקח
קרח ונצף זאת חקת ומפטירין הפטרת ויקח קרח יום י פיה קו ויסעו מע וירא בלק ומוג יז
הפטרת ויראבלק יום יז קו פרש פינחס וצום יז בתמוז לא יום כד קו ראשי המטות ומפדה
רח אב לז יום ב פיה קו לה מסעי יום ט פיה קו לה הדברים וצום ט באב לא וקו בן כי
תוליד בנים ומפטי אסף אסיפם יום יו פיה קו ואתחנן יום כג והיה עקב רח אלול לזא
קו באותה שבת פרש ראה והמפטיר קו וביום השבת וב ובראשי חדשיכם ומפטירין השמים
כסאי יום ז פיה קו שפטים יום יד כי תצא יום כא והיה כי תבא יום כח אתם נצבים
וילך יום ו בתשרי קו וילך ומפטירין שובה תם בערה לכפור יום עשירי יום יב
כי תשדי קו האזינו ומפטירין נלקחתי אני מעמדת הארז תם בערה חג הסכות וחג
שמיני עצרת באב לתלת בשה ארי כאן קימן לסנה בשה כאן רח
תשרי לב ושני ימים טובים של ראש השנה לבג וצום גדליה לה ולכפור לד ולסכה
לבג וערב ערבה לא ושמיני עצרת לבג ובער ראר תקזל בראשית יום כג פי תשרי

רח מרחשון לגד יום ר פיה קו
פרש כח יו יא פיה קו לך לך יום יח קו
וירא יום כה ויהיו חיי שרה רח
כסלו לה יום ב פיה קו ואלה תולדות יצ
יום ט פיה ויצא יע יום טז וישלח יעק
יום כג וישב יעקב תם בערה לחנוכה
לילה לאתנין יום כה בכסלו
רח טבת לזא מוציאין באותה שבת
שלשה ספרים באחד קו ויהי מקץ
והשני קו בו ענין רח והשלישי קורא
בן המפטיר ענין חנוכה ומפטירין רני
ושמחי יום ז קו פרש ויגש וצום י בטבת
לג יום יד ויחי יעקב יום כא ואלה שמות
יום כח וארא רח שבט לב יום ו פא
כי אני הכבדתי יום יג ויהי בשלח יום
כ וישמע יתרו יום כז קו ואלה המשפטים
והיא שבת שקלים ומפטירין ויאמר יהויש
רח אדר לגד יום ד פיה קו ויקחו לי
תרומה והיא הפסקה וסי רא יום יא ואתה
תצוה והיא שבת זכור וצום פורים לב
ופור לב והוא יום יד יום יח כי תשא היא
שבת פרה יום כה ויקהל ואלה פקודי
גמע והיא שבת החדש הזה
רח ניסן לה יום ג פיה קו פרש ויקרא
יום י פיה קו צו תם בעיה פסח לגו
יום כד פי ניס קו ויהי ביום השמיני
רח אייר לנז באותה שבת מוציאין
שני ספרים באחד קו אשר כי תזריע וזאת
תהיה

תהיה גמיע ובשני עניין רח ומפטירין השמים
כסאי יום ח פיה קו אחרי מות וקדשים גמיע
יום טו קו פרשת אמור יום כב בהר סיני ואם
בחקתי גמיע יום כט קו במדבר סיני ומפטירין
מחר חדש רח סיון לא תם לעצרה
לוז יום יד קו פרשת נשא יום כא קו
בהעלותך יום כח שלח לך
רח תמוז לבא יום ה פיה ויקח קרח ונצף
זאת חקת ומפטירין ויאמר שמואל יום
יב קו מן ויסעו מע וירא בלק ומפטירין
והיה שארית וצום יז בתמוז לא יום
יט קו פינחס ומפטר דברי ירמיהו יום
כו קו ראשי המטות ואלה מסעי גמיע ומפט
חזון ישעיהו
רח אב לג יום ד
פיה קו לה הדברים ומפטירין איכה
היתה לזונה וצום ט באב לה קו בן כי
תוליד בנים יום יא ואתחנן יום יח
והיה עקב יום כה ראה
ראש חדש אלול להו יום ב פיה
קו פרשת שופטים יום ט כי תצא
יום יו והיה כי תבא יום כג אתם
נצבים כאמל יום א פי תשרי קו
שירת האזינו ומפטירין שובה תם
לכפור תם חג הסוכות וחג שמיני
עצרת
באב לד בשג

[illegible] וכפור אב [illegible]
[illegible] ראש חדש

[illegible] ראש חדש

[illegible] מוציאין שני ספרים באחד קורין [illegible] חנוכה ומפטירין [illegible]
[illegible] מוציאין שני ספ באחד קורין [illegible] ומפטירין השמים כסאי
[illegible] בשלח יום כב
[illegible] בספר ראשון [illegible]
ראש חדש
[illegible] שקלים ומפטירין [illegible]
[illegible] פסקה [illegible]
[illegible]
[illegible] תשא והיא [illegible]
[illegible] ראש חדש
[illegible] והיא שבת החדש [illegible]
[illegible] ויקרא יום [illegible]
[illegible] שבת [illegible]
[illegible] והמפטיר [illegible]
[illegible] העצמות היבשות [illegible]
[illegible] ביום השמיני [illegible] אשה כי תזריע [illegible]
[illegible] ואחרי [illegible]
[illegible] יום [illegible] במדבר סיני [illegible]
[illegible]

אלול כד יום ד קן שופטים יום יא כי תצא יום יח והיה כי תבא יום כה [illegible] נצבים [illegible] ומפטי שוש אשיש [illegible] יום ג בתשרי [illegible] ומפטי שובה [illegible] וחג הסכות וחג שמיני עצרת

לבאב לה׳ החמא׳ אדא כאן סימן

שנה החמא כאן ראש חדש תשרי ה׳ וראש ה
[illegible] וצום גדליה [illegible] יום ד בתשרי
[illegible] סכה [illegible] תקע בראשית
יום כה בתשרי ראש חדש [illegible]
[illegible]
[illegible] לח [illegible]
[illegible] יום טו [illegible] כב [illegible]
[illegible] תולדות [illegible] ומפטירין [illegible]
[illegible] כסלו [illegible]
[illegible] יום [illegible] שלח [illegible] יום כא וישב
[illegible] חנוכה [illegible]
בכסלו יום כח [illegible] לח שבת
ב יום [illegible] ויגש ועום [illegible] בטבת [illegible]
[illegible] ויחי [illegible] שמות יום כט
[illegible] בשבט [illegible]
[illegible]
[illegible] ראש חדש [illegible]
[illegible]
[illegible] שני ספרים
[illegible] שקלים ומפטירין [illegible]
[illegible]
[illegible] והיא שבת [illegible] יום כט [illegible]
[illegible] שבת החדש [illegible]
[illegible] אחרי מות [illegible]
[illegible] פסח [illegible]
[illegible] אמור יום יב
[illegible]
[illegible]
נשא [illegible]
[illegible]